Kamniški OBČAN

Št. 10 | 11. leto | Kamnik, 30. maja 2002

Zbor občanov KS Kamnik - Center

PROMET V MESTU UREDITI CELOVITO

Za zbor občanov v KS Kamnik Center, ki ga je na pobudo sveta krajevne skupnosti 14. maja sklical župan Tone Smolnikar, lahko rečemo, da so udeleženci dali vrsto predlogov in pobud o tem, kako naj bi končno uredili promet v mestu Kamniku.

Čeprav je bilo pričakovati, da bodo mnenja različna, so vendarle največ odobravanja doživeli tisti udeleženci zbora (v razstavišču Veronika se jih je zbralo okrog sto), ki so predlagali, da je treba kamniški mestni promet urediti celovito in ne po delih. Da zdaj zapremo Šutno in s tem obremenimo druge ulice ali pa obratno, nikakor ni trajna rešitev, čeprav so tudi soglašali z ugotovitvami stanovalcev Maistrove, Japljeve, da sedanji zgoščen promet, posebno ob konicah, povzroča prebivalcem velike težave. Slišati je bilo predloge, da bi morali v mestu več storiti za spoštovanje znakov, ki urejajo promet. Vsekakor Trg svobode in Japljeva ulica nista namenjeni tranzitnemu prometu, kot se to dogaja sedaj zlasti po koncu delovnega časa. Prav zaradi tega je bila zgrajena obvoznica. Vendar se mnogi vozniki, zlasti tisti, ki se vozijo na delo iz Godiča, Stranj in Črne, raje izognejo semaforjem.

Več na 2. strani.

Čeprav so občani KS Kamnik - Center do kraja napolnili dvorano razstavišča Veronika, je bil zbor občanov na začetku komaj sklepčen, ko bi moral sprejemati sklepe, pa je postal nesklepčen. FRANC SVETELJ

V našem starodavnem mestecu se bodo konec prihodnjega tedna, 7. in 8. junija, niti srednjega veka vpletle v sedanji čas. Že šesto leto zapored si bo Kamnik za dva dni nadel bogato srednjeveško podobo, ki jo bo oznanjal mestni klicar in vabil na najrazličnejše prireditve in dogajanja, povezana z obdobjem srednjega veka.

Srednjeveški duh se bo v petek zvečer naselil na Mali grad, kjer bodo ob slovesnem odprtju predstavljena obnovitvena dela in blagoslovljena kapela, žlahtne bisere glasbene dediščine pa bodo prinesli tudi Kvartet kljunastih flavt in Vokalna skupina Ecce iz Kamnika.

Srednjeveški utrip pa bo mesto povsem preplavil v soboto z odprtjem sejma s predstavitvijo srednjeveških obrti in živilske tržnice, nastopi potujočih glumačev in uličnih glasbenikov, srednjeveške gospode, vitezov, ki se bodo na Malem gradu pomerili v pravih viteških igrah in z drugimi dogajanji, zamrl pa bo v večernih urah z uprizoritvijo predstave na pobočju Malega gradu.

Na fotografiji: Stojnice srednjeveške živilske tržnice bodo z domačimi izdelki in dobrotami, ki jih napečejo v krušnih pečeh po receptih babic in prababic, bogato obložile tudi pridne gospodinje iz Društva podeželskih žena Tuhinjske doline, ki ravno v teh dneh praznuje prvo desetletnico izredno aktivnega delovanja, o čemer pišemo na 5. strani. SAŠA MEJAČ

SREDNJEVEŠKI DNEVI V KAMNIKU 7. - 8. junij 2002

Petek, 7. junija

Mali grad, ob 19. uri
Slavnostna otvoritev Malega gradu
Predstavitev obnovitvenih del, blagoslovitev kapele

Trg svobode, ob 20. uri
Koncert Kvarteta kljunastih flavt AIR

Sobota, 8. junija

Trg svobode, ob 9.30
Odprtje srednjeveškega sejma z nagovorom župana občine Kamnik, gospoda Toneta Smolnikarja

Trg svobode, Glavni trg, od 9. do 20. ure
Srednjeveška tržnica
Predstavitev srednjeveških obrti
Živilska tržnica
Sejem domače in umetnostne obrti

Glavni trg, ob 10. uri
Sklic vitezov ter oblikovanje sprevoda, ki bo krenil na Mali grad

Mali grad, ob 10.30
Malograjska ceremonija z nagovorom župana, g. Toneta Smolnikarja ter viteškimi igrami

Trg svobode, ob 12.30
Srednjeveška pojedina

Staro mestno jedro, ob 16. uri
Iskanje Veronikinega zaklada

Glavni trg, ob 17. uri
Sklic vitezov, oblikovanje sprevoda, odhod na Mali grad

Mali grad, ob 17.15
Viteške igre

Pobočje Malega gradu, ob 21. uri
Zaključna predstava SLAVOMIR v izvedbi Kulturnega društva Priden možic, Kamnik

Staro mestno jedro Kamnika, od 9. do 19. ure
Program za otroke
Potujoči glumači
Srednjeveška gostinska ponudba
Poulični spektakli

Mitnina: 700 SIT, otroci do 15. leta brezplačno.

Z včerajšnje 28. seje občinskega sveta

Svetniki odložili odločanje o novih cenah ravnanja z odpadki

*Med trinajstimi točkami dnevnega reda včerajšnje **28. seje občinskega sveta**, ki jo je sklical in vodil župan **Tone Smolnikar**, so osrednje mesto zavzemale občinske finance in premoženje občine. Svetniki so namreč obravnavali in po skrajšanem postopku sprejeli odlok o zaključnem računu proračuna občine Kamnik za leto 2001, premoženjsko bilanco občine Kamnik na dan 31. 12. 2001 in odlok o rebalansu proračuna občine Kamnik za leto 2002. Precej razprave je spodbudil tudi program ravnanja z odpadki in nove (višje) cene za odvoz odpadkov, ki naj bi začele veljati 1. junija 2002. Svetniki s predlogom novih cen za ravnanje z odpadki niso bili zadovoljni, zato so razpravo prekinili in bodo o tem sklepali prihodnjič.*

Na začetku seje so svetniki obravnavali predlog sklepa o podpori prizadevanjem za ustanovitev **višje strokovne šole za komercialno poslovanje v Kamniku**, s katerim so na predlog **Ivana Pristovnika**, direktorja občinske uprave, razširili predlagani dnevni red in po obrazložitvi **Tatjane Novak**, ravnateljice SEŠ v Kamniku, predlogu dali soglasno podporo. Pričakujejo, da bodo tako podporo po soglasjih vseh županov dali tudi ostali občinski sveti v »podjetni regiji«.

Po podatkih iz **zaključnega računa občinskega proračuna za leto 2001** so znašali prihodki občine skupaj s prihodki krajevnih skupnosti v lanskem letu 2602 milijona SIT, kar pomeni da so bili glede na plan realizirani s 95,2%. Kar 60% denarja se je nateklo iz naslova davkov, prispevkov in taks. Iz državnega proračuna je občina lani prejela okrog 610 milijonov SIT.

Lanski odhodki občinskega proračuna so bili manjši od predvidenih (84,3%) in so znašali 2593 milijonov SIT.

Po vsebini izdatkov je bilo največ denarja namenjenega izobraževanju (26%), za stanovanjsko dejavnost in prostorski razvoj je bilo porabljenih 22%, za javno upravo 17%, za gospodarske dejavnosti pa 14% razpoložljivih sredstev itd.

Po krajši razpravi, v kateri je sodeloval tudi **Jože Tomelj, predsednik nadzornega odbora občine Kamnik**, ki je opozoril tudi na prenizko realizacijo nekaterih s proračunom začrtanih nalog, so svetniki odlok o zaključnem računu za leto 2001 soglasno sprejeli.

Nadaljevanje na 2. strani.

Večer poezije in glasbe z Viktorjem Mihelčičem

Po dveh desetletjih lep spomin na skupno pesem

Oskrbovanci kamniškega Doma starejših občanov in mnogi obiskovalci so bili v četrtek, 16. maja, priče nevsakdanjemu kulturnemu dogodku, ki ga redko srečamo tudi v slovenskem merilu. Po dvajsetih letih so se ponovno zbrale nekdanje pevke ženskega pevskega zbora Solidarnosti, pridružile so se jim pevke uslužbenke Doma, pevca Jožica Kališnik in prof. Janez Majcenovič ter pianistka prof. Marija Hoclar. Za recitacije je poskrbela Tilka Jesenik. Vse skupaj pa je v Večer glasbe in poezije, kot ga je poimenoval, povezal umetniški vodja, skladatelj, zborovodja in glasbeni pedagog prof. Viktor Mihelčič. Navzlic častitljivim 89 letom je zmogel toliko življenjske moči, saj vse njegovo življenje prepleta glasba, da so iz pevskih grl v pomladni večer zadonele ubrane pesmi in melodije.

Več na 4. strani.

Chopinova Želja se je izpolnila tudi starosti kamniških glasbenikov in častnemu občanu prof. Viktorju Mihelčiču ter njegovim nekdanjim pevkam, da jih je po dveh desetletjih pesem spet združila. Še iskrene čestitke ob zaključku lepega pevskega večera ...

Kamniški občan bo ponovno med vami v petek, 14. junija. Članke oddajte najpozneje do srede, 5. junija; oglase, zahvale in obvestila pa do torka, 11. junija.

POOBLAŠČENI PRODAJALEC IN SERVISER

Pižem

DAEWOO
YAMAHA
NISSAN

Domžale, tel.: 01 56 27 100

Končno v Kamniku
MEDIADOM,
Ljubljanska 3/c, telefon: 01/839 47 97
Zakaj bi hodili predaleč?

- audio-video, TV, Hi-Fi
- bela tehnika
- mali gospodinjski aparati
- telekomunikacije
- računalništvo

Videorekorder Daewoo, 4 glave, samo 29.990 SIT

Nakup na 24 obrokov brez pologa!

Z včerajšnje 28. seje občinskega sveta

Svetniki odložili odločanje o novih cenah ravnanja z odpadki

Nadaljevanje s 1. strani.

Po zakonu o javnih financah mora občinska uprava vsako leto pripraviti **premoženjsko bilanco občine** po stanju na dan 31. 12. preteklega leta in jo do konca aprila predložiti ministrstvu za finance. Po podatkih iz te bilance je bila vrednost premoženja 12.579 milijonov SIT. 62% te vrednosti predstavljajo nepremičnine, 23% terjatve za sredstva dana v upravljanje, 10% dolgoročne kapitalske naložbe itd. Poleg zemljišč občina razpolaga s 154 stanovanji in 12 lokali. Vrednost dolgoročnih kapitalskih naložb (delnice, deleži) je na omenjeni dan znašala okrog 1220 milijonov SIT.

Kot je v svojem mnenju poudaril tudi **Jože Tomelj**, evidentiranje občinskega premoženja poteka počasi, saj je »veliko lokalnega javnega premoženja, ki ni zavedeno v premoženjski bilanci in ki istočasno po vsej verjetnosti ni učinkovito izkoriščano«.

Občinski svet je po krajši razpravi sprejel premoženjsko bilanco občine na dan 31. 12. 2001.

Predlog **rebalansa občinskega proračuna za leto 2002** je predvideval le tri spremembe, ki naj bi zagotovile proračunsko ravnotežje do konca letošnjega leta. Zaradi prodaje občinskega premoženja se bodo po oceni cenilcev prihodki občinskega proračuna povečali za 44 milijonov SIT.

Skupni odhodki pa bodo glede na sprejeti proračun večji za okrog 65 milijonov SIT. Od tega bo dodatnih 44 milijonov namenjenih rednemu vzdrževanju lokalnih cest in ureditvi kulturne dvorane v Kamniku, okrog 21 dodatnih milijonov SIT pa bodo namenili za kritje programov krajevnih skupnosti.

Za obnovo kulturnega doma je bilo v letošnjem proračunu predvidenih okrog 44 milijonov SIT, kar pa ni zadostovalo za izvedbo vseh del, poleg tega pa je bilo treba s tem denarjem pokriti še 10 milijonov obveznosti iz lanskega leta. Zaradi bistveno večjega obsega nujnih obnovitvenih del je treba zagotoviti dodatnih 32 milijonov SIT.

V primerjavi s prejetimi finančnimi načrti KS za leto 2002, ki so sestavni del občinskega proračuna, so se povečali predvsem investicijski odhodki pri gradnji in vzdrževanju cest, vodovodov, javne razsvetljave in drugega.

Svetniki so s predlogom rebalansa soglašali, predlagali pa so, naj občinska uprava v prihodnje bolj natančno opiše zemljišča namenjena prodaji. Vsekakor pa naj prodaja le komunalno opremljena zemljišča, kolikor je to mogoče.

Vroča razprava o ravnanju z odpadki in novih cenah

Predlog programa ravnanja z odpadki je občinski svet prvič obravnaval že na prejšnji seji. Predlagatelj je nekatere takratne pripombe svetnikov upošteval, na ostale pa je dal ustrezno pojasnilo. Tako je **svetniška skupina NSi** dobila pojasnilo, da je v urniku odvoza odpadkov jasno zapisano, da bo izvajalec vsak ponedeljek odvažal biološke odpadke od gospodinjstev v individualnih hišah, vsak petek pa biološke odpadke iz stanovanjskih blokov. Odvoz z območja Menine planine pa se izvaja tako kot v vseh ostalih območjih oddaljenih od strnjenih naselij. **Franc Orešnik** je dobil odgovor, da sedanji tedenski odvoz komunalnih odpadkov iz blokovskih naselij zadošča potrebam, v primeru povečanja količin odpadkov pa bo izvajalec namestil dodatne posode. Na opozorilo **Tatjane Rot Djalil** glede pogostosti odvoza kosovnih odpadkov predlagatelji pravijo, da sedanji odvoz dvakrat letno zadošča. Izven določenih terminov pa lahko posameznik ali več gospodinjstev skupaj naroči odvoz pri izvajalcu in plača stroške prevoza. Vsak občan pa lahko kosovne odpadke sam odpelje na CROS in jih brezplačno odloži. Zdrobljeno vejevje je primerno za kompostiranje. Kdor pa tega ne dela, lahko sam odpelje vejevje na CROS ali pa odvoz naroči pri izvajalcu.

Glede pripombe **Mira Petka** o ekoloških otokih je rečeno, da je treba v skladu z ustrezno odredbo urediti zbiralnico za ločeno zbiranje papirja, stekla, plastike in kovine - ekološki otok na območju mestnega jedra ali večjega stanovanjskega naselja na vsakih 500 prebivalcev. Za manjša naselja bodo ekološki otoki urejeni na takih lokacijah, da bodo dostopni prebivalcem iz različnih naselij. Ekološki otoki bodo urejeni tudi ob večjih trgovinah, šolah, vrtcih.

Odpadki, še posebno pa cene za njihov odvoz, še vedno burijo duhove v občinskem svetu. Na sliki: Center za ravnanje z odpadki v Suhadolah.

Glede zbiranja odpadkov na Veliki planini je rečeno, da je na območju Velike planine, Male planine, Gojške planine in Konjščice potrebnih najmanj pet zbirališč. Zemljišča in dovoljenje za postavitev bo pridobila občina, zbirališča pa bo uredil izvajalec. Pravijo tudi, da prevoz z žičnico zaradi prezahtevnih higiensko tehničnih pogojev in prevelikih stroškov ni možen. Koncesijska pogodba z izvajalcem dejavnosti ravnanja z odpadki še ni sklenjena, ker mora biti prej potrjen cenik, ki bo sestavni del koncesijske pogodbe.

Ker je bil prvotni predlog programa po mnenju svetnikov preobširen, je predlagatelj za drugo obravnavo skrajšal vsebino nekaterih poglavij.

V razpravi svetniki tudi nad novim programom niso bili pretirano navdušeni. Po mnenju **svetniške skupine NSi** (Marjeta Humar) ni dovolj utemeljeno, zakaj bo po novem za določanje cene odločujoča prostornina zabojnika in ne več število oseb v gospodinjstvu kot doslej. **Bojan Mlakar**, vodja oddelka za okolje in prostor je odgovoril, da je prostornino in težo kot enoto storitve določil že občinski odlok iz leta 1997. **Željko Šorc, direktor Publicusa**, je na pripombe svetnikov med drugim odgovoril, da iztržek pri ravnanju s sekundarnimi surovinami iz gospodinjstev ne pokrije stroškov, delno se ta razlika krije z iztržkom od prodaje industrijskih sekundarnih surovin. Odpadkov v suhadolskem centru ne stiskajo, ker deponija Barje obračunava količine po teži in ne po prostornini. 80 kilogramske vrečke bodo namenjene le za občasne presežke odpadkov in za enočlanska gospodinjstva. Z njihovim nakupom bo plačan tudi odvoz. Po mnenju **Andreja Skodlarja** bi moral Publicus, ki je v preteklosti zaradi neizvajanja določenih nalog več zaslužil, sedaj nekaj primakniti k višjim stroškom, ne pa vse prevaliti na uporabnika.

Od 27 svetnikov je program ravnanja z odpadki podprlo le 14 svetnikov, ostali pa so bili proti ali pa so se vzdržali.

Temu ustrezna je bila tudi druga obravnava sklepa o **soglasju k ceni ravnanja s komunalnimi odpadki.**

Nova poprečna lastna cena ravnanja s komunalnimi odpadki v občini Kamnik naj bi po predlogu občinske uprave znašala 2.617,98 SIT/m³ (Velika planina 15.054,78 SIT/m³). Od tega zneska naj bi cena zbiranja in odvoza znašala 2.021,48 SIT/m³ (Velika planina 15.054,78 SIT/m³), cena odlaganja odpadkov pa za celotno območje občine 596,50 SIT/m³. To bi po mnenju svetnikov pomenilo prevelik porast glede na sedanje cene. V primerjavi s cenami v domžalski občini bi to pomenilo kar za 65% višje cene. Poleg tega pa bi, kot je poudarila **Marjeta Humar** (NSi), nove cene zelo neenakomerno obremenile posamezna gospodinjstva glede na število članov. Po mnenju **Igorja Podbrežnika** (SDS) tak način obračunavanja ne bo prispeval k ločenemu zbiranju odpadkov, saj naj bi uporabniki plačevali za pol prazne zabojnike. Največ bi lahko povišali cene za 15 do 20%, če izvajalec s tem ni zadovoljen, pa izberimo drugega, je mnenje **Janeza Leskovca** (NSi).

Po sestanku svetniških skupin so se svetniki soglasno odločili, da razpravo o novih cenah za ravnanje s komunalnimi odpadki prekinejo in nadaljujejo na prihodnji seji. Svetniki pričakujejo bolj natančno opredelitev in utemeljitev novega cenika.

Volitve in imenovanja

Občinski svet je sprejel pisno izjavo o odstopu predsednice občinske volilne komisije **Nine Kodra Balantič** in jo razrešil. Za novega predsednika občinske volilne komisije je nato imenoval **Janeza Jegliča.**

Kamniški OBČAN - Ustanovitelj Občina Kamnik, izdajatelj Bistrica, d.o.o., Kamnik, Ljubljanska cesta 3/a.
Odgovorna urednica Saša Mejač, univ. dipl. ekon. Tehnični urednik Franci Vidic. Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo sodi časopis med proizvode informativne narave, za katere se na podlagi Zakona o DDV obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8,5%. Kamniški občan izhaja dvakrat mesečno v nakladi 10.200 izvodov in ga prejemajo gospodinjstva občine Kamnik brezplačno. **Naslov uredništva: Kamnik, Glavni trg 24 (občina), tel./faks: 83-91-311, 041-662-450.** Nenaročenih člankov in fotografij ne honoriramo. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Grafična priprava Delo TČR d. d., tisk Set d. d. Ljubljana, dne 30. 5. 2002.

Kmalu razgrnjen zazidalni načrt B25 Fructal

Ker je že kar nekaj časa aktualno vprašanje preselitve obratov družbe Meso Kamnik z Usnjarske ceste v Kamniku na novo lokacijo in ker tudi družba Fructal načrtuje razširitev obratov ob Korenovi cesti, je občinski svet na predlog župana v prvi obravnavi razpravljal o sprejemu novega **zazidalnega načrta B25 Fructal.** Sedanji zazidalni načrt je bil sprejet leta 1989 in ne ustreza več sedanjim potrebam, ki narekujejo spremembo in novo smotrnejšo uporabo še prostega zemljišča ob Korenovi cesti. Predlog zazidalnega načrta, ki ga financirata Meso in Fructal, bo v kratkem razgrnjen v prostorih občine Kamnik in v Domu KS Podgorje. Svetniki so menili, da je treba zemljišče bolj racionalno izrabiti, kar pa predvidena pritlična gradnja ne zagotavlja. Zato so predlagali poglobljeno etažno gradnjo pod nivojem zemljišča in ustrezno zaščito proti neprijetnim vonjavam.

Občinski svetniki so na predlog župana sprejeli sklep o **medsebojni poravnavi dolžniško upniškega razmerja za objekt Gostišče na Starem gradu.** Z najemno pogodbo iz leta 1994 med najemnikom Nevi, d.o.o. in Občino Kamnik je bilo dogovorjeno, da bo najemnik uredil in opremil celotno gostišče na Starem gradu in da bo v osmih dneh plačal občini kot najemodajalcu 53.000 DEM. Doslej je poravnal le znesek v višini 20.000 DEM, preostali znesek pa občini še dolguje v skladu s sodno odločbo. Občina in najemnik sta se z najemno pogodbo dogovorila, da se najemnina poračunava z nabavljeno opremo in vlaganji s strani najemnika, občina pa bi morala do konca leta 1994 poskrbeti za priključek električne energije za potrebe gostišča, za vodovodni priključek ali za drugo ustrezno preskrbo z vodo, za ureditev dovozne ceste do gostišča, osvetlitev pešpoti in za pridobitev dovoljenja za postavitev reklamnih panojev v Kamniku. Vendar teh obveznosti občina ni v celoti izpolnila. Zato je smiselno obstoječo najemno pogodbo čimprej sporazumno razdreti. S tem bo občina odpustila najemniku dolg v višini 5,2 milijona SIT s pripadajočimi obrestmi, ki je praktično neizterljiv. To pa bo omogočilo, da se prostori gostišča na Starem gradu oddajo drugemu najemniku, ki bi mu, po mnenju svetnikov, občina morala nuditi ustrezno pomoč z ureditvijo ceste, vodooskrbe in podobno.

Občinski svet je soglašal, da občina Kamnik sodeluje pri projektu **Po poteh dediščine** za območje občin Savske ravni in Posavskega hribovja. Gre za razvojne programe podeželja in za povezovanje dosedanjih programov CRPOV. Kmetijsko ministrstvo naj bi za pripravo projekta prispevalo 70% potrebnih sredstev, občina Kamnik pa 1,35 milijona SIT.

Občinski svet je sklenil **ustanoviti javno dobro** na zemljišču v izmeri 156 m², ki v naravi predstavlja del asfaltirane ceste v naselju Mekinje.

Med zanimivejšimi **svetniškimi vprašanji** je bilo tokrat vprašanje **Janeza Repanška**, ki ga je na začetku seje predlagal kot posebno točko dnevnega reda, vendar ni imel pripravljenega ustreznega gradiva. Svetnik navaja, da je občinsko upravo obvestil, da je po prvomajskih praznikih Zil Inženiring v soseski Mali grad začel betonirati temelje izven zemljišča, določenega z gradbenim dovoljenjem in tako posegel v javno dobro (nekdanja struga Mlinščice ob Parmovi ulici).

Župan **Tone Smolnikar** mu je na kratko odgovoril, da je gradbena inšpekcija že ustavila vsa gradbena dela na območju, ki posega v nekdanjo Mlinščico. Investitor pa bo moral načrte ustrezno spremeniti.

FRANC SVETELJ

Zbor občanov KS Kamnik - Center

PROMET V MESTU UREDITI CELOVITO

Čeprav se zdi nekoliko utopično glede na razpoložljiva sredstva, je vendar veliko podpore doživel predlog dr. Nika Sadnikarja, da je (dolgoročna) rešitev v zahodni obvoznici in to ne skozi železniški predor, kot so nekateri predvidevali, pač pa od križišča na Fužinah preko Tunjic in Medvedovega mostu v Podgorje s priključkom na občinsko cesto Kamnik - Križ.

Bistvo problema je v tem, da mesto ne prenese več čedalje večjega prometa, je poudaril predsedujoči Tone Smolnikar. Od leta 1985, ko je bila izvedena prva zapora Šutne, se je namreč promet močno povečal. Občina pričakuje pomoč in pobude občanov, kako speljati kamniški promet med Scilo in Karibdo, je še dodal Bojan Mlakar, vodja občinskega oddelka za okolje in prostor. »Za zdaj pametne rešitve za Šutno še nimamo,« je še dodal.

Zbor občanov je vodil župan Tone Smolnikar s pomočjo Franca Hribernika, pomočnika direktorja občinske uprave, bolj s strani pa je potek opazoval Janez Repanšek, saj je za obravnavo njegovega predloga o domnevnih gradbenih posegih v občinsko zemljišče pod Malim gradom zmanjkalo časa.

Pri urejanju prometa skozi mesto je treba upoštevati tudi varovanje starega srednjeveškega mesta, ki pa je postavljeno na kroglah iz Kamniške Bistrice, kot je dejala Slavica Navinšek. Zato je bilo treba resno razmišljati tudi o statični utrditvi temeljev meščanskih hiš.

»S povečanim prometom se moramo meščani sicer sprijazniti, vendar je treba ta promet enakomerno porazdeliti,« je menil Bojan Pollak in dodal, da sedanja, s kockami tlakovana Šutna ni primerna za noben promet. Morda bi razmislili o zapori tranzitnega prometa od Grabna do Šutne.

Nekaj pripomb je letelo tudi na naše policiste, ki naj bi več prispevali k umiritvi prometa v mestu. Ta postaja zlasti na Trgu svobode in v Japljevi ulici zaradi ozke ulice že nevaren.

Kot je dejal Bergant, stanovalci že razmišljajo o zapori ulice, če ne bo šlo drugače.

Število prebivalcev starega Kamnika se po mnenju Toneta Steleta zmanjšuje predvsem zaradi slabih življenjskih pogojev: poleg neurejenega prometa tudi pomanjkanje parkirišč. Mnoge mestne hiše so namreč zaradi sedanje prometne ureditve izgubile svoja parkirišča. Podprl je tudi predlog za enosmerno odprtje Šutne.

Za usihanje poslovnega življenja ni kriv samo zaprt motorni promet, pač pa tudi gradnja trgovskega središča ob obvoznici in velikih trgovskih hiš ob Ljubljanski cesti, je bilo slišati v razpravi. Samo pet trgovin s čevlji, nekaj zlatarjev in frizerjev ne bo oživilo Šutne. Treba bo najti ustreznejšo ponudbo. V zvezi s tem je Helena Kovač vprašala, kako je z uresničevanjem pred leti sprejetega revitalizacijskega načrta mesta, saj soglaša s tistimi, ki menijo, da je treba mestni promet reševati celovito in pri tem upoštevati usmeritve revitalizacije.

Kot je dejala Marjeta Humar, bo treba pri načrtovanju prometne ureditve upoštevati tudi potrebe prebivalcev novega naselja pod Malim gradom, sicer bo zmeda v mestu še večja.

Zaključkov v zvezi z urejanjem mestnega prometa na zboru občanov niso sprejeli, ker so po poldrugi uri razprave ugotovili, da zbor ni več sklepčen.

Kljub temu so se lotili še javnega reda in miru v mestu. Po mnenju župana Smolnikarja Kamnik sicer ni v vrhu kršitev v slovenskem merilu, vendar je kljub temu dovolj razlogov, da varnemu in mirnemu življenju ljudi v mestu, pa tudi turistov, ki prihajajo na oglede, posvetimo več pozornosti.

Svojo vlogo bi morali odigrati tudi policisti, za katere nekateri menijo, da bi morali biti močneje vpeti v življenje mesta podnevi in ponoči. Kot pravi Andrej Skodlar, bi bilo smotrno razmisliti o nekoč že preučevani ideji o ustanovitvi mestnih policajev oziroma mestne redarske službe. Do leta 1940 je namreč v mestu uspešno delovala mestna policija.

Na koncu je Bojan Mlakar podal še pregled komunalnih del v Kamniku v letu 2002 - 2004. Med njimi je omenil izdelane projekte za gradnjo tretjega pasu na obvoznici, urejanje parkirišč ob Tunjiški cesti, nadaljevanje kanalizacije proti Žalam, ureditev Trga svobode itd.

Arh. Bojan Schlegl je na koncu dejal, da je bil namen tega večera tudi predstavitev kamniških prostorskih in ureditvenih problemov in načrtov z diapozitivi, vendar je za to zmanjkalo časa. Tej predstavitvi naj bi v kratkem namenili poseben večer.

Časa pa je zmanjkalo tudi za razpravo o predlogu Janeza Repanška, predsednika sveta KS Kamnik - Center, naj bi obravnavali tudi položaj, ki je nastal zaradi domnevne nezakonite gradnje dela objektov v soseski Mali grad na zemljišču ob Parmovi ulici, kjer je nekoč tekla Mlinščica, ki je javno dobro. Župan Smolnikar je že po zaključku obravnave dejal, da je o tem obvestil gradbeno inšpekcijo.

Čeprav so nekateri pričakovali nadaljevanje razprave o tej zadevi, med njimi je bil tudi nekdanji direktor kamniškega SKG in nekdanji minister za okolje in prostor Miha Jazbinšek, je župan ob 21.10 zaključil zbor občanov z obrazložitvijo, da je bilo rečeno, da bo zbor trajal do 21. ure.

FRANC SVETELJ

Svetniki sprašujejo in predlagajo

Ob Kavčičevi ulici garažna hiša ali javna parkirišča

Brane Golubovič je predlagal, naj se občina odzove na ponudbo podjetja Graditelj o prodaji zemljišč ob Klavčičevi ulici nasproti vrtca. Z odkupom tega zemljišča bi bila omogočena ureditev parkirišča, s čimer bi na Klavčičevi ulici zagotovili približno 80 parkirnih mest in s tem normalno parkiranje. Predlagal je tudi, da naj bi občina še naprej zagotavljala obratovanje kioska s trafiko.

Kdaj bo jasno, ali bodo ob Klavčičevi ulici gradili garažno hišo v treh etažah s 60 boksi ali pa bo tu občina uredila parkirišča s sto parkirnimi mesti?

Občinska uprava v svojem odgovoru pravi, da so bila na sestanku v zvezi z reševanjem problematike parkirišč v KS Duplica, ki ga je sklicala občinska uprava, podana pravnoformalna prostorska izhodišča možnih lokacij opredeljevanja oblikovanih parkirnih površin ter namere zemljiško knjižnih lastnikov nepremičnin o načrtovanih posegih v zvezi z gradnjo nekaterih objektov, kot je prizidek OŠ Marije Vere, izobraževalni center, garažni objekt itd. Ob Klavčičevi ulici je predvidena gradnja garažnega objekta v treh etažah s 60 parkirnimi boksi. Investitor že ima gradbeno dovoljenje in pripravljen investicijski elaborat, opravil pa je tudi anketno raziskavo o potrebah in možnostih investiranja oziroma nakupa parkirnih mest. Možna varianta pa je, da bi investitor odstopil od načrtovane gradnje garaž in ponudil zemljišče v odkup. Tako bi bilo možno na tem mestu urediti 80 do 100 parkirnih mest. Odkup zemljišča bi opravili po posebnem finančnem terminskem planu.

Na drugi lokaciji, med železniško postajo Bakovnik in vrtcem, pa investitor namerava graditi izobraževalni center, za katerega lahko zagotovi ustrezno število parkirnih mest. Idejna rešitev objekta ne predvideva podzemnih parkirnih mest. Kot varianta je tudi tu podana možnost gradnje garaž v treh etažah, če bi bilo zanje ustrezno povpraševanje. Zato je bilo sprejeto stališče, naj Graditelj v 30 dneh občini Kamnik posreduje lokacijski preizkus zagotovitve približno 130 parkirnih mest ob stanovanjskih blokih.

Na koncu občinska uprava pravi, da je odkup zemljišča za ureditev parkrišč pogojen z vsakokratno višino proračunskih sredstev za te namene.

Junija bo urejena okolica Korobačevega vodnjaka

Kdaj bomo uredili vodnjak ob Ekslerjevi cesti, saj sta vodnjak in njegova okolica v zanemarjenem stanju, kar kazi vhod v mesto, je vprašal **Janez Repanšek.**

Občinska uprava pravi, da je parcela štev. 317/3 k. o. Kamnik v izmeri 171 m² v lasti občine Kamnik in v naravi predstavlja zelene površine, ki jih bo občina uredila v letošnjem juniju.

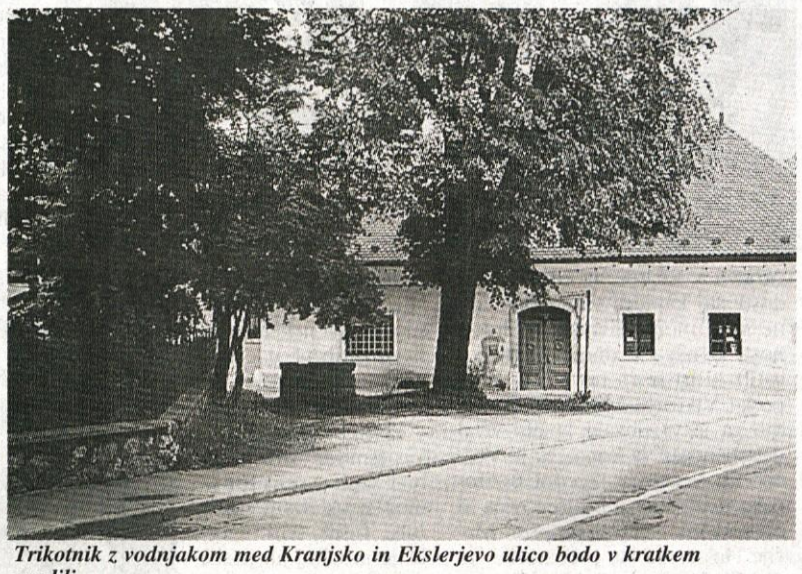

Trikotnik z vodnjakom med Kranjsko in Ekslerjevo ulico bodo v kratkem uredili

Maistrovo hišo razglasiti za spomenik državnega pomena

Marjeta Humar je dala pobudo, naj se Maistrova rojstna hiša v Kamniku razglasi za spomenik državnega pomena.

Občinska uprava pravi, da si že dalj časa prizadeva, da bi Maistrovo hišo, ki je kot spomenik zaščitena z Odlokom o razglasitvi starega mestnega jedra Kamnika za kulturni in zgodovinski spomenik, skupaj z lastnikom sanirala in določila novo namembnost. Sama arhitektura objekta ni takega značaja, da bi po veljavnih kriterijih zadostovala za razglasitev za spomenik državnega pomena. Edina možnost, da se Maistrova hiša razglasi za spomenik državnega pomena, je v določitvi namembnosti celotnega objetka slovenski vojski. Za dosego tega cilja se občinska uprava skupaj z javnim zavodom za varstvo kulturne dediščine aktivno prizadeva. Rezultati teh predlogov bodo znani že v letošnem letu.

Še letos študija o potresni ogroženosti OŠ Frana Albrehta

Statična presoja OŠ Frana Albrehta naj se izvede v letu 2002, je v imenu svetniške skupine LDS predlagal Brane Golubovič. Sredstva naj župan poišče v občinskem proračunu, v primeru rebalansa pa naj se zagotovijo z rebalansom ... Obrazložitev, zakaj tak predlog ni nujen v letu 2002, ki jo je dala občinska uprava, je smešna. Občinska uprava trdi, da zgradba OŠ Frana Albrehta ne kaže nobenih vidnih znamenj, ki bi opozarjala na statično ogroženost in nujnost takojšnje izdelave študije. V svojem ponovnem odgovoru občinska uprava pravi, da je po enakih načrtih, kot je zgrajena OŠ Frana Albrehta, zgrajenih še večje število objektov po vsej Sloveniji. Načrti so predvidevali dvonadstropno gradnjo. V Kamniku so zgradili tudi tretje nadstropje, statično pa so objekt po doslej znanih podatkih dodatno okrepili za predvideno povečano obtežitev. Občinska uprava bo poskusila pridobiti rezultate že izvedenih študij na podobnih objektih, upoštevala pa bo tudi pobudo in naročila izvedbo študije o potresni ogroženosti objekta OŠ Frana Albrehta še v letošnem letu.

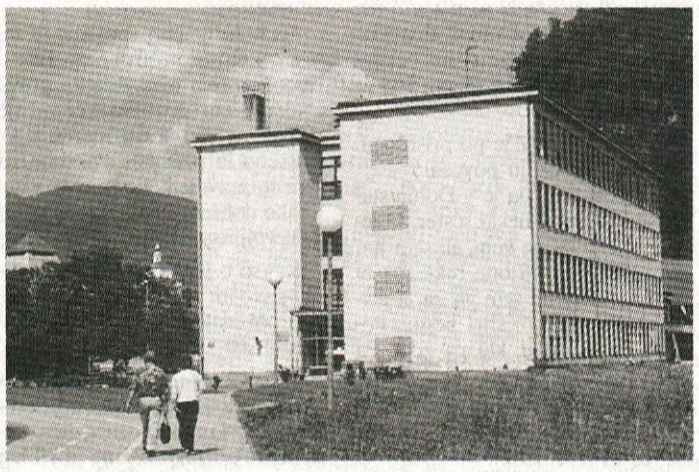

Študija naj bi odpravila dvome o potresni varnosti skoraj štiri desetletja stare zgradbe OŠ Frana Albrehta, ki je bila zgrajena leta 1963.

F. S.

MKK skupščina v juniju

Glavni razlog za odlog sklica redne letne skupščine Meščanske korporacije Kamnik (MKK) je bilo upanje gospodarskega odbora, da bodo lahko svojim članom na skupščini sporočili sodbo upravnega sodišča. Ta bi morala biti po vsej logiki in naših zakonih ugodna za MKK. Morda je ravno to razlog, da se postopek vleče in vleče in koristi pobira država. Ker pa mora biti redna skupščina vsako leto, bo letošnja predvidoma 13. junija v prostoru nad kavarno z začetkom ob 17. uri.

Glede na to, da si je sedanja oblast zadala kot eno od osnovnih nalog vstop v Evropsko skupnost, kar pa med drugim pomeni tudi hitrejše reševanje denacionalizacije, lahko upravičeno upamo, da bo tudi ta postopek denacionalizacije kmalu končan, kljub temu, da je in bo država uporabila vse (pravne) postopke, da zahtevi po vračilu odvzetega premoženja ne bi ugodila.

MKK je nekdaj skrbela predvsem za dobrobit Kamnika. Njeni člani so imeli neposredno korist samo v klaftri drv na leto in lesu za eno ostrešje v 50. letih. Ves ostali denar se je vračal nazaj v gozd in v druge reči: podpirali so ubožnico, zgradili eno prvih elektrarn na Kamniškem, nudili delo mnogim domačinom in podobno. Skratka, že v tistih časih so skrbeli bolj za obči dobrobit kot pa za svoje neposredno dobro. Saj je bilo to po svoje razumljivo. Meščani, ki so bili lastniki deležev v MKK, so živeli od dela svojih rok in glave, zato so lahko dobiček, ki jim ga je dajala MKK, vlagali v splošno dobro.

Tudi njihovi potomci, ki nadaljujejo s tradicijo MKK in so njihovi pravni nasledniki, imajo povsem podobne namene. Denar, ki se sedaj odteka v nenasitno državno blagajno in od katerega samo mesto Kamnik, pa tudi njegovi prebivalci ničesar nimajo, bo ostajal v Kamniku. Vendar ne v odločanju nepredvidljive politike in politikov, ki bi v borbi za oblast lahko izničili dolgoletna prizadevanja, ampak v rokah tistih, ki jim je obči blagor bistveno višji kot pa strankarske ali osebne koristi.

B. POLLAK

Kubiki in kubiki lesa čakajo na odvoz na Kopiščih v dolini Kamniške Bistrice.

Vi sprašujete, župan odgovarja

J. Z. iz Kamnika sprašuje v zvezi s priključitvijo stanovanjskih blokov na Zikovi na plinovodno omrežje.

V letu 1995 je Občinski svet Občine Kamnik sprejel Odlok o načinu izvajanja gospodarske javne službe distribucije zemeljskega plina (Ur. list RS, št. 63/95). 7. člen odloka določa, da je na oskrbovalnih območjih priključitev obvezna za stavbe, v katerih je potrebna vgraditev oziroma obratovanje toplotnih energetskih naprav skupne moči preko 50 kW, rok za priključitev pa je tretje leto po tem, ko je distributer plina pisno obvestil zavezanca za priključitev o možnosti priključitve na javno plinovodno omrežje.

Na območju krajevne skupnosti Perovo, kamor spada Zikova ulica, je bilo plinovodno omrežje zgrajeno v letu 1999. Koncesionar oz. distributer plina Adriaplin d. o. o. je 9. julija 1999 pisno obvestil skupnosti stanovalcev vseh blokov na Zikovi ulici in vse lastnike stanovanj na Steletovi in Livarski, da se stanovanjski objekti lahko priključijo na plinovodno omrežje, jih hkrati opozoril na določilo 7. člena odloka in jim poslal ponudbo za predelavo skupne kotlovnice za zemeljski plin. Ponudba je bila pripravljena na naslednjih izhodiščih:

1. Adriaplin financira stroške predelave kotlovnice za kurjenje zemeljskega plina namesto ekstra lahkega kurilnega olja.

2. V obdobju prvih petih let se stroški goriva obračunavajo na osnovi prodajne cene ekstra lahkega kurilnega olja.

3. Adriaplinu se vložena sredstva povrnejo v razliki med ceno ekstra lahkega kurilnega olja in zemeljskega plina in zato bo obdržal lastnino nad opremo in instalacijami do izteka amortizacijske dobe t. j. predvidoma 10 let.

4. Po petih letih je možen odkup neamortiziranega dela plinske opreme in instalacij ali podaljšanje.

V ponudbi so bile navedene tudi naslednje prednosti, ki jih omogoča uporaba zemeljskega plina:

- znižanje obratovalnih stroškov, ki so vezani na vrsto goriva,
- zamenjava v veliki meri dotrajanih gorilnikov z novimi, sodobnimi gorilniki,
- izboljšanje izkoristka goriva in zmanjšanje obrabe kotlov in propadanje dimnika,
- zmanjšanje emisij škodljivih snovi v zrak,
- zmanjšanje nevarnosti onesnaženja podtalnice zaradi možnega puščanja ELKO,
- posodobitev kotlovnice,
- izboljšanje požarne varnosti kotlovnice in zmanjšanje požarne ogroženosti bloka,
- dolgoročno stabilna cena zemeljskega plina, ki izključuje tržna nihanja po principu ponudbe in povpraševanja,
- nadzor nad prodajno ceno zemeljskega plina s strani Občine Kamnik.

Ponudba je bila podrobno predstavljena na skupnem sestanku prestavnikov skupnosti stanovalcev, Adriaplina d. o. o., Consala d. o. o. in Občine Kamnik, ki je bil 19. julija 1999 v prostorih Občine Kamnik.

V letošnjem letu je v sklopu marketinških aktivnosti koncesionar Adriaplin d. o. o. pripravil posebne ugodnosti za priključitev na plinovodno omrežje tako za individualne stanovanjske objekte kot tudi za stanovanjske bloke. Vsakemu lastniku stanovanja v stanovanjskih blokih, ki imajo skupno napravo za centralno ogrevanje nudi finančno pomoč v vrednosti 10.000 SIT nepovratnih sredstev. Glede na to, da je na skupno kotlovnico na Zikovi priključenih skoraj 500 stanovanj, bi vsota nepovratnih sredstev pokrivala dobršen del potrebne investicije preureditve posamezne naprave za prehod na zemeljski plin. Adriaplin se dogovarja z Ministrstvom za okolje in prostor za podaljšanje oprostive plačila polovice ekološke takse (3,3 SIT/m³), s čimer bi zagotovili še nižjo ceno zemeljskega plina.

Iz vsakega navedenega sledi, da je priključitev stanovanjskih blokov na Zikovi ulici na plinovodno omrežje možna in da so finančni pogoji za priključitev dokaj ugodni. Izrecno pa je potrebno poudariti, da je v skladu s 7. členom omenjenega odloka, priključitev stanovanjskih blokov na Zikovi ulici obvezna najpozneje do 9. julija 2002.

ANTON TONE SMOLNIKAR
ŽUPAN

Predsednik Milan Kučan sprejel predstavnike najuspešnejših turističnih krajev

Pretekli ponedeljek so se pri p+redsedniku Republike Slovenije Milanu Kučanu zbrali predstavniki občin in krajev, ki so lani dosegli najboljše rezultate v tekmovanju slovenskih krajev na področju turizma in varstva okolja pod naslovom Moja dežela - lepa in gostoljubna.

Sprejema se je udeležil tudi župan Tone Smolnikar kot predstavnik Kamnika, ki je lani poleg visoke uvrstitve na državnem tekmovanju prejel tudi zlato priznanje na mednarodnem tekmovanju Entete Florale. Ta dosežek Kamnika je predsednik Kučan v svojem nagovoru še posebej izpostavil. Kamnik namreč že več let uspešno sodeluje na vseh državnih tekmovanjih, pri tem pa zasleduje cilj izboljšati kakovost življenja prebivalcev in prispevati k trajnostnemu razvoju urejenega in zdravega okolja.

F. S.

Milan Kučan pozdravlja udeležence srečanja.

Pesem davnih dni

V naročju meseca maja se je zgodil Večer glasbe in poezije, kjer je zapisano, da je bil umetniški vodja profesor Viktor Mihelčič. Povedali so, da v Domu starejših občanov v Kamniku takega dogodka še ni bilo.

Gospod Viktor Mihelčič, glasbenik, je spoznal, da njegova duša še vedno hrepeni po lepoti, ki je pesem, zato jo je priklical v življenje s pevkami, zvestimi njegovi poti; na njej so se srečali pred mnogimi leti.

Ponosna postava in ... lesk v očeh. Leta ga niso mogla zamegliti. Vedno znova ga v njih prižigajo zvoki melodij najlepših pesmi davnih dni ... Njegovih pesmi.

Ko so zazveneli glasovi pevk, je pesem postala majsko lepa in dobra kakor molitev. »O, Gospa moja...«, skoraj bi pokleknili, ko se je glas pevke prelil v dušo in jo ogrel. Obraz umetnika je bil svečano miren, v sozvočju glasu in besed.

Prešernova Vrba, Voščilo, Uspavanka za Matjažka so kot zmagoslavje najlepših trenutkov ozdravljale težke misli, življenje je postalo neponovljiv dar, tako je čutil skladatelj Viktor Mihelčič, ko so v njem dozorevale melodije in ponovno oživele ta večer.

Duša ne more biti brez veselja. Če ne najde užitka vzvišenih stvareh, ga bo iskala v nizkih. (Sv. Gregor Veliki)

Skladbe Schuberta, Chopina,... v priredbi Viktorja Mihelčiča in Matije Tomca z ženskim zborom pod vodstvom Viktorja Mihelčiča so bile veličasten slavospev v majskem večeru, ki je ugašal v zelenju pomladnega kipenja in je s svojim neustavljivim hrepenenjem po svetlobi našel harmonijo z življenjem v Domu, spokojnim ter željnim miru in počitka.

Glasba je višje razodetje kot vsa modrost in filozofija. (Beethoven)

Dokaz za to je bil Večer z gospodom Viktorjem Mihelčičem.

Zdaj vem, zakaj so bili zraven tudi pesniki Gregorčič, Balantič ... Svetišče najlepše je tvoje srce,

prostora ni ondi za zlate malike... (Simon Gregorčič)

Pesem davnih dni je v svetišču src ljudi, ki izhajajo iz preteklosti, sedanjosti svetišča niso mar, časti »zlate malike«, telesni užitki so dovolj, duhovnost z lepoto je nadomestilo vse, kar je grdo: kletev, razgaljenost, zmaličenost in spačenost v divjih zvokih, ki parajo srce.

Tudi pesmi iz davnih dni so se spremenile; njihov zven ni več blag, temveč divji, prilagojen duhu časa, ki ni naklonjen miru, tako potrebnem današnjemu svetu.

Človek je ustvarjen, da se daruje. In gospod Viktor Mihelčič se je ta večer daroval vsem, ki so hoteli prisluhniti njegovi izpovedi. S pesmijo je bil ta majski večer njegov in naš. Hvala mu!

Naj zaključim s pesnikom Francetom Balantičem:

»Jaz pa bom Tebi vedno pesem pel,
in kadar moji zvoki dozorijo,
pri Tvojih bom kolenih obsedel.«

TILKA JESENIK

Večer poezije in glasbe z Viktorjem Mihelčičem

LEP SPOMIN NA SKUPNO PESEM

Nadaljevanje s 1. strani.

Med uvodno nabožno pesmijo O, gospa moja Viktorja Mihelčiča v izvedbi Jožice Kališnik in koroško narodno Vsi so prišli k večerji, ki so jo na koncu kot svojo himno zapele nekdanje pevke Solidarnosti, so se zvrstile narodne in umetne pesmi skladateljev Viktorja Mihelčiča, A. Fosterja, M. Tomca, F. Schuberta, F. Chopina in drugih. Celoten program, ki ga je sestavil »maestro« Mihelčič, ki je izbral tudi izvajalce, je povezoval znani voditelj Tone Ftičar.

Prvič smo tako slišali za Ftičarjevo Voščilo (... iz zdravice radosti naj kapljica vsaka razmahne se v morje življenj: v umetnost, ki naj vse dneve Vam bogati!), ki ga je za novo leto 1995 poslal Viktorju Mihelčiču. Ta pa mu ga je v zahvalo kmalu vrnil uglasbenega. Na koncertu je Voščilo zazvenelo v izvedbi baritonista prof. Janeza Majcenoviča in ob klavirski spremljavi prof. Marije Holcar, ki sta predstavila tudi Mihelčičevo uglasbitev Prešernove Vrbe. Povabilu Viktorja Mihelčiča se je z veseljem odzvala tudi Tilka Jesenik z občutenimi recitacijami pesmi svojega brata Franceta Balantiča: Minil je čas, Pleš želja in Prošnja za besedo ... V izvedbi ženskega seksteta uslužbenk DSO (zaradi bolezni članice je bil takrat samo kvintet) pa smo pod umetniškim vodstvom prof. Viktorja Mihelčiča slišali Schubertovo Spavaj, spavaj, koroško narodno Čier so tiste stezice, Mihelčičevo Uspavanko Matjažku in Foesterjevo Luna sije.

Za intermezzo je poskrbela Mihelčičeva vnukinja Mira s Claidermanovo klavirsko skladbo Ballade Pour Adeline.

Vrh prireditve pa je predstavljal nastop sedemnajstih nekdanjih pevk ženskega zbora Solidarnosti. Na nekaj vajah z mojstrom Mihelčičem so po dveh desetletjih spet obnovile najbolj popularne pesmi, ki so jih nekoč prepevale. Ubrano so zazvenele Luksemburška Po polju sneg se beli, Schubertova Lipa v priredbi V. Mihelčiča, koroška narodna Pojdam v rute s solistko Mileno Franc, koroška Oj, te mlinar in francoska v Loki s solistko Jožico Kališnik ter Chopinova Želja s solistko Mileno Franc.

Ob odobravanju udeležencev pevskega večera, ki so povsem napolnili dvorano Doma, so pevke na koncu dodale še svojo nekdanjo himno, koroško pesem Vsi so prišli k večerji ...

Viktor Mihelčič je po prisrčnem pevskem srečanju povedal:

»Zvedel sem, da je v Domu starejših občanov nekaj sester, ki lepo pojejo. Pa ne vem, ali sem jim sam ali pa so mi one rekle, če bi jih kaj naučil. In sem jih začel učiti, naučil sem jih štiri pesmi. Potem pa so rekle, kaj pa zdaj. Pa smo rekli, da bi bilo dobro, če bi se sedaj kje pokazale, zapele. Pa sem prišel do ideje, da bi povabil svoj nekdanji pevski zbor. In res sem jih povabil, prišle so, zapele. Bile so zadovoljne in prav tako tudi jaz. In so odšle, sedaj sem ostal spet sam ...« nam je nekaj dni po pevskem srečanju v Domu starejših občanov povedal Viktor Mihelčič. Iz njegovih besed se je dalo razbrati, da mu je to srečanje in ta pevski večer res veliko pomeni. Res je bilo lepo, da smo se po tolikih letih spet dobile skupaj. Pri tem gre priznanje zlasti Julki Tuškovi, ki nas je zbrala skupaj. Že prva vaja, na kateri se nas je zbralo sedemnajst pevk, je zelo uspela. Po štirih vajah pa smo že spet lahko brale iz tako značilne Mihelčičeve mimike, kaj od nas želi in stvar je stekla kot je treba. Že na vajah smo obujale lepe spomine na našo takratno skupno pevsko pot. Videle pa smo, da je bil po svoje srečen tudi naš pevovodja ...

Moram povedati, da je vse pesmi, ki smo jih danes zapele zbral Viktor Mihelčič, razen zadnje, ki smo jo zapele na koncu kot dodatek pesem Vsi so prišli k večerji, za katero je bila pobuda iz naših vrst. To je bila prva pesem, ki smo jo zapele v našem pevskem zboru pod Mihelčičevim vodstvom in to brez not.«

Julka Tušek, ki je petnajst let pela v ženskem zboru Solidarnosti:

»Jaz sem samo obveščala pevke, kdaj imamo vaje, vse ostalo pa je urejal Mihelčič sam, saj je od prvotne zamisli celotna zadeva dobila dosti širši obseg.

Pravijo, da smo kar dobro zapele, saj Mihelčič zna izbrati prave pesmi, ki vžgejo. Zato lahko rečem, da je bil to uspešen večer.«

Milena Franc, pela je deset let pri Solidarnosti:

»Vesela sem, da smo se pevke nekdanjega zbora po tolikem času zbrale in tako uspešno nastopile. Nekatere od pesmi, ki smo jih pele danes, smo posnele tudi na radiu Ljubljana, kaseto še hranim. Dogovarjamo se, da bi še kje nastopile, morda ob kakšni priložnosti tudi v kulturnem domu. Vsi so prišli k večerji je res postala naša himna, saj smo jo vedno zapele na koncu koncerta, večkrat pa tudi pri Majdi v Tuhinju, kamor smo šle po koncertu.

Moram reči, da je bi Mihelčič tudi na tokratnih vajah kar strog, kar je tisto ta pravo, saj le tako od vaje nekaj odneseš. Zato smo pesmi, ki smo jih pele pred 20 leti kaj hitro spet osvojile in jih zapele kot nekoč ... Škoda, da so pevovodje kot je prof. Mihelčič danes tako redki ...«

Spruk Draga, *pobudnica za ustanovitev prvega žesnkega zbora in dolgoletna pevka Solidarnosti:*

»Izredno lepo vzdušje je bilo. Bila sem vzhičena, saj pod njegovim vodstvom peti je res nekaj izrednega. Spet so se obudili spomini na tista leta pred 27. leti, ko smo ustanovili ženski pevski zbor Solidarnosti. Tudi Mihelčiča samega so te vaje kar poživile, nas pa ravno tako, saj smo enkraten sestav in enkratna je bila povezava z zborovodjo. Moram povedati, da sem tudi jaz izredno zadovoljna. Tudi Mihelčič bo sedaj lažje premagoval težave let, ki so se mu nabrala. Prav gotovo mu to veliko pomeni ...

Naj zaključimo z iskrenimi željami vseh, ki so mojstru Mihelčiču izrekli zahvalo za lep večer, od prof. Janeza Bitenca, Drage Spruk do Mojce Rems, direktorice Doma starejših občanov in drugih ter mu zaželeli še naprej trdne življenjske volje, prepletene z glasbo ...

Besedilo in foto:
FRANC SVETELJ

Poslušalci, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano Doma starejših občanov, so toplo pozdravili vse izvajalce ...

Ja res, kot vam je dejala Jožica Kališnik, prva pesem v zboru Solidarnosti je bila Vsi so prišli k večerji, lepa koroška pesem, ki je postala kar njihova himna, zelo sentimentalna. Pravzaprav pa je bil ves večer zelo sentimentalno obarvan. Sicer nisem hotel, da bi tako izzvenel, vendar mi je to narekovalo sedanje življenje, v tem sedaj živim in sem takšen postal ...

Vesel sem tudi, da je na koncert prišel prof. Janez Bitenc, s katerim sva od leta 1946 sodelovala na radiu Ljubljana. On je bil tisti, ki nas je takrat ob tednu matere in otroka povabil na nastop v ljubljansko opero, kar dva večera smo peli tam. Z nami je bil takrat tudi dr. Avguštin Lah.

Spomnili smo ga na razmišljanja na pevskem srečanju, da bi ta program ponovili v kamniškem Domu kulture. »Če bodo ocenili za primerno, sem tudi jaz za to, vendar bi se moralo to zgoditi čimprej«.

Na koncu nam je pokazal še zahvalno pismo prof. Janeza Bitenca, v katerem med drugim pravi: »Ne morem pozabiti včerajšnje prireditve. Bilo je neizmerno lepo, prisrčno in prijazno. Posebno pa sem se razveselil, ko sem te videl v tako dobrem stanju, krepkega in dela voljnega ...«

Kaj so o lepem pevskem srečanju s svojim nekdanjim zborovodjem povedale nekdanje pevke Solidarnosti?

Jožica Kališnik, ki je po prepevanju v Solidarnosti skoraj deset let pela pri narodno zabavnem ansamblu Avseniki: »Zame je bil lep izziv, ker že dolgo časa nisem pela v zboru, skoraj dvajset let. Spominjam se še, da je bila v ženskem pevskem zboru Solidarnosti moja prva pesem, v kateri sem pela solo, Osamljeno doni zvonček mili... Pozneje sem pela solo tudi v pesmi Oj, te mlinar, ki smo jo zapele tudi danes, in pesem V Loki. Čeprav so tu visoka leta, ga je ta večer spomnil na nekdanje aktivno glasbeno udejstvovanje, kar nekako pomladil ga je ...

»Zelo hitro so obnovile pesmi, ki sem jih izbral za ta nastop. Eni izmed pevk, moji sosedi Julki Tušek, sem omenil idejo in takoj jih je sklicala kar osemnajst, čez nekaj dni smo že imeli prvo vajo. Imeli smo šest vaj, na katerih smo obnovili šest pesmi, ki so jih že poznale. Povabil sem tudi Janeza Majcenoviča in za nekaj recitacij Tilko Jesenik. Tako je nastal program, ki sem mu dal naslov Večer glasbe in poezije.

Pod taktirko legendarnega kamniškega zborovodja Viktorja Mihelčiča so zazveneli ubrani glasovi prizadevnih delavk Doma starejših občanov Kamnik - Ksenije, Katarine, Elizabete, Helene in Mire (Tatjana je bila odsotna)

Poletno gledališče na Studencu oživelo

Z nastopom Mešanega komornega zbora Ljuljanski madrigalisti v cerkvi Sv. Lenarta na Krtini se je minuli petek začel II. Kulturni poletni festival Studenec, ki tudi letos prinaša raznovrstne in zanimive kulturne prireditve.

Zanimiv umetniški večer se obeta 7. junija, ko bo novinar in eden najbolj znanih in priljubljenih radijskih moderatorjev Silvo Teršek ob dvajsetletnici svojih oddaj na radiu Vala 202 v poletno gledališče povabil številne ugledne goste, zanimive sogovorike, s katerimi se je ob sobotah pogovarjal na radiu Slovenija.

Dišeče lipe, študenček sredi vasi, Vlado Kreslin, Beltinška banda in Katice bodo prav gotovo ustvarili nepozaben poletni večer teden dni pozneje.

V programu letošnjega festivala je Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan uvrstilo tudi znano operето Franza Leharja Vesela vdova, ki vnaša duh vedre glasbe in izpolnjuje vse pogoje za veliko uspešnico med ljubitelji tega žanra. Ustvarila jo je izvrstna in izkušena umetniška ekipa. Pod glasbenim vodstvom Uroša Lajovica in Marka Gašperšiča, v režiji Vinka Möderndorferja, koreografiji Tanje Pezdir, scenografiji Marka Japlja ter kostumografiji Alenke Bartl bodo nastopili operni solisti, zbor, baletni zbor in orkester SNG Opere in baleta Ljubljana.

Martin Krpan se bo po dvajsetih letih ponovno pomeril z Brdavsom v izvedbi domače gledališke skupine. Nova dramatizacija je delo Jožeta Humerja in bo krstno uprizorjena na odru poletnega gledališča na Studencu 19. julija. V uprizoritev bo vključenih preko osemdeset igralcev, plesalcev, pevcev, veliko besede bodo imeli predvsem otroci. Glavni junak bi vsekakor zameril, če bi v predstavi manjkala njegova kobilica, zato niso pozabili na konje in konjenike.

Jubilejni mednarodni koncert Glasba treh dežel bo letos v znamenju praznovanja 15. obletnice te prireditve, na kateri bodo nastopili priznani glasbeniki in pevci iz Avstrije, Italije in Slovenije.

Ko se bo poletje prevesilo v jesen, pa se bodo odprla vrata razstavnega prostora poletnega gledališča, kjer se bosta predstavila mlada likovna ustvarjalca Matjaž Stražar in Irena Kazazič iz Ljubljane. Kulturni poletni festival bo zaključila razstava akademskega kiparja in slikarja Jožeta Töniga in slikarja Janeza Praprotnika iz Domžal.

Ob raznovrstnih kulturnih prireditvah, ki se bodo zvrtile v poletnih mesecih, tako nikakor ne bo mogoče reči, da letošnje poletje ni bilo kulturno bogato in razgibano.

SAŠA MEJAČ

Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan vabi v Poletno gledališče Studenec pri Domžalah na

II. Kulturni poletni festival Studenec

Umetniški večer 7. junija ob 19.30
SILVO TERŠEK Z GOSTI

Novinar Silvo Teršek bo ob 20-letnici svojih oddaj na radiu Vala 202 v poletno gledališče povabil zanimive sogovornike, ugledne goste

Koncert, 14. junija, ob 20. uri
VLADO KRESLIN, BELTINŠKA BANDA IN KATICE

Opereta 22. junija ob 21. uri
VESELA VDOVA v izvedbi SNG Opere in baleta Ljubljana

Eden največjih dogodkov festivala - odličen orkester, operni solisti, zbor, koreografija, režija, baletni plesalci, izjemno dober nastop igralca Janeza Hočevarja...

Krstna izvedba domače gledališke predstave MARTIN KRPAN 19. julija ob 21. uri

Prodaja vstopnic: Vele, trgovska družba, tel.: 721 83 31, trgovina Nakup Kamnik, Kavarna Veronika Kamnik in dve uri pred predstavo ali koncertom.

CIPS - KAJ JE TO?

NAČRTUJTE NOVO POKLICNO POT? SE ODLOČATE ZA ŠOLANJE? SE VAM ZASTAVLJAJO VPRAŠANJA, NA KATERA NE NAJDETE PRAVEGA ODGOVORA ...?

Center za informiranje in poklicno svetovanje (CIPS) vam lahko pomaga poiskati odgovore na številna vprašanja:
- Kakšne so moje sposobnosti in interesi?
- Kakšen poklic naj si izberem?
- Kje in kako naj iščem zaposlitev?
- Kdo so delodajalci, pri katerih naj iščem zaposlitev?
- Kje naj si pridobim nova znanja, ki jih zahteva delodajalec?
- Katera šola je prava zame?
- Kakšne so možnosti študija v tujini?
- Kakšne in koliko štipendij je na voljo?

CIPS JE NAMENJEN:
- brezposelnim osebam,
- presežnim delavcem,
- osnovnošolcem in srednješolcem,
- študentom,
- staršem, učiteljem in svetovalnim delavcem,
- zaposlenim na zavodu za zaposlovanje,
- delodajalcem in vsem ostalim, ki potrebujejo naše informacije o zaposlovanju in šolanju.

KAJ BOSTE NAŠLI V CIPSU?
- opise poklicev,
- informacije o srednjih, višjih, visokih šolah ter fakultetah in akademijah,
- informacije o možnostih poklicnega usposabljanja in šudija v tujini,
- informacije o finančnih pomočeh za izobraževanje in usposabljanje,
- objave vajeniških učnih mest,
- informacije o dijaških in študentskih domovih,
- informacije o možnostih izpopolnjevanja in usposabljanja,
- objavljena prosta delovna mesta,
- navodila in pripomočke za učinkovitejše iskanje zaposlitve,
- računalniške programe za samostojno načrtovanje poklicne poti.

V CIPSU SO POLEG INFORMACIJ V PISNI IN RAČUNALNIŠKI OBLIKI MOŽNE ŠE DRUGE OBLIKE POMOČI:
- individualno svetovanje pri načrtovanju poklicne in izobraževalne poti,
- preverjanje poklicnih interesov in sposobnosti,
- skupinske oblike informiranja,
- predavanja o poklicih,
- krajše delavnice, ki jih organizira Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

KJE SMO?

v Kamniku na Kajuhovi 11, v prostorih URADA ZA DELO KAMNIK
Tel.: 01/83-16-151, 01/83-14-463
CIPS lako obiščete vsak ponedeljek od 11. - 15. ure in vsako sredo od 12. - 16. ure.

URAD ZA DELO KAMNIK

Na pogovoru z Alojzem Francem, direktorjem Ete d. d. Kamnik in letošnjim prejemnikom zlatega priznanja Občine Kamnik

ZNANJE IN TRADICIJA, ZDRUŽENA V ODLIČNIH OKUSIH

Skoraj zagotovo ni Slovenca, ki ne bi poznal in okusil vsaj nekaj izdelkov iz bogate in pisane košare Etinih izdelkov pod zgovornim reklamnim geslom Eta - srce dobre kuhinje. Začetki podjetja Eta segajo v prvo četrtino prejšnjega stoletja, v leto 1923. Majhen obrat je v nekaj desetletjih postal pojem največjega slovenskega proizvajalca vloženega sadja in zelenjave ter eden trdnih stebrov kamniškega gospodarstva, ki po težkem položaju ob osamosvojitvi države in prehodu na tržno gospodarstvo spet nekoliko lažje diha.

Eta, živilska industrija d. d., Kamnik, ima danes na slovenskem trgu 10-odstotni delež v prehrambni industriji, v proizvodnji sadja in zelenjave pa je ta delež kar 60-odstoten. 3,8 milijarde tolarjev prometa v lanskem letu nameravajo letos oplemenititi na 5,7 milijard tolarjev in direktor Alojz Franc je prepričan, da jim bo uspelo doseči visoko zastavljen cilj. Recept Etinega uspeha je kakovost, ki izhaja iz naravnih pridelkov, obogatena z znanjem in tradicijo. Razvoju izdelkov posvečajo veliko pozornost, pri tem pa upoštevajo želje in zakonitosti trga. Tako je danes košarica Etinih izdelkov pestra in obsežna. Sledijo načelu, da narava najprej opravi svoje veliko poslanstvo, potem pa se potrudijo, da na podlagi že preizkušenih receptov in izkušenj negujejo to, kar nam je narava dobrohotno podarila.

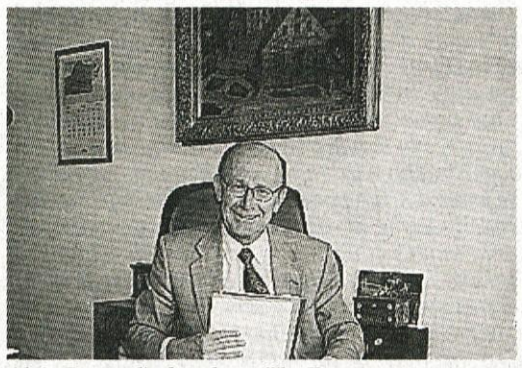

Alojz Franc, direktor kamniške Ete.

Z direktorjem Alojzem Francem, ki si že dvaindvajset let prizadeva za sinonim Etine uspešnosti in gospodarske prodornosti, smo se pogovarjali o poslovanju podjetja v zadnjih letih, o posodobitvah, ki potrjujejo prizadevnost in dobro gospodarjenje, o vizijah in njegovem delu, ki je dalo pomemben pečat kamniškemu gospodarstvu in mu ob letošnjem občinskem prazniku prineslo zlato priznanje Občine Kamnik. Čeprav danes živi v Komendi, ga je Kamnik nekako zaznamoval, pa tudi sam mu je pustil zaznamek, saj je aktivno deloval v domačem okolju, ko je živel v Kamniku. Dva mandata je bil predsednik krajevne skupnosti Zaprice in bil dejaven na področju okolja in prostora v občini Kamnik.

Težko obdobje v začetku devetdesetih let so kamniška podjetja preživela zelo različno. Nekatera so dokončno propadla, v drugih so reševali zdrava jedra, tretja, med katerimi je prav gotovo Eta, pa so preživela, se prilagodila zahtevam trga in so danes uspešna na domačem in tujih trgih... Kako vam je uspelo?

Jeseni leta 2000 smo sklenili nekaj let trajajočo in štiri milijone nemških mark vredno sanacijo, ki je bila usmerjena predvsem v širitev sortimenta izdelkov, v prenovo tehnologije in povečevanje proizvodnih zmogljivosti in s tem prednosti, ki jih prinaša ekonomija obsega ter usmerjanje na nove trge.

Kamniška živilska tovarna bo prihodnje leto stara osemdeset let, leta 1986 smo se vključili v sistem Mercator kot njihova hčerinska družba in tam ostali tudi po lastninskem preoblikovanju. Prav povečanje prodaje, ki jo dosegamo v okviru sistema Mercator, je tudi razlog naše uspešnosti. Poslovni sistem Mercator ima danes v Eti 75% delež, smo pa v postopku prevzema Mercatorjeve družbe Bohovo, kjer naj bi bila pakirnica zamrznjene zelenjave in sadja. S prevzemom te družbe, ki bo zaključen do konca poletja, se bo Eta dokapitalizirala, Mercatorjev delež pa bo porastel na 85%.

K posodobitvam Etine proizvodnje in večji kakovosti izdelkov prav gotovo sodijo sodobni pasterizatorji, v katerih se dobro zaprti kozarci zelenjave v kisu ali slanici konzervirajo s pomočjo temperature do sto stopinj Celzija.

Zdi se, da je kvalitetna lastna blagovna znamka najpomembnejši del vaše poslovne strategije?

Res je. Široko prepoznavna blagovna znamka, ki jo želimo z marketinškimi akcijami še utrditi, in zadovoljen potrošnik, ki želi za primerno ceno dobiti resnično kvaliteten izdelek, je vodilo naše poslovne strategije.

Naša vizija je sodobno predelovalno podjetje, ki bo uspešno konkuriralo tudi v novih ekonomskih pogojih ob vstopu v EU. Poslanstvo Ete je zato usmerjeno predvsem v servisiranje maloprodajne mreže Mercatorja s tem, da sledimo njegovemu hitremu razvoju, zagotavljanje proizvodnje varne hrane in kakovosti naših proizvodov, uspešno poslovanje in s tem izpolnitev pričakovanj naših lastnikov in nenazadnje tudi varnost in zadovoljstvo vseh zaposlenih.

Torej pri vodenju podjetja nikakor ne pozabljate na zaposlene in njihove počutje v podjetju?

Vsekakor velja, da uspeh podjetja ne more biti rezultat posameznika, pač pa je podjetje lahko uspešno le, če celoten ansambel zaposlenih uglašeno igra, usklajuje notranje in zunanje dejavnike. Srečo imam, da imam okrog sebe dobro ekipo ter pozitivno klimo, ki spodbuja zdrav tekmovalni odnos in zavzetost, kar je danes nujno za doseganje dobrih poslovnih rezultatov. Pomembno je, da se zaposleni v podjetju dobro počutijo, da radi prihajajo v delovni hram in priznati moram, da je po vseh teh letih, kolikor sem v Eti, delovno okolje še vedno dobro in prijetno. Seveda pa nenehno izboljšujemo delovne pogoje. Delavcem je treba nuditi tudi neko varnost in ne gre prezreti tega, da so bile ves čas mojega direktorovanja plače izplačane vselej na izplačilni dan. Zaposlenih je 261 ljudi, v poletnih mesecih pa zaradi sezonske narave dela zaposlimo še študente in dijake, tudi do sto, da si lahko naši delavci privoščijo nekaj dopusta, dijakom in študentom pa s tem omogočimo zaslužek.

Na prodajnih policah se pestra paleta Etinih izdelkov pojavlja pod lastno blagovno znamko in pod trgovsko blagovno znamko Mercatorja, ki pa prinaša nižjo ceno enakega izdelka. Kaj to pomeni za Eto?

Glavna skupina Etinih izdelkov je pasterizirana zelenjava, kot so kumarice, rdeča pesa in drugi izdelki v kisu, ki predstavlja približno 60% proizvodnega programa. Pomemben del proizvodnje predstavlja tudi sterilizirana zelenjava (grah, stročji fižol, koruza) in pa gorčica, ki je eden najstarejših in najbolj prepoznavnih Etinih izdelkov. Proizvajamo tudi gotove jedi, kot so pasulj, polnjene paprike, sarme, prebranec, ričet in podobno, pa sladek program marmelad in kompotov.

Šest izdelkov iz našega programa proizvajamo tudi za blagovno znamko Mercator, kar pomeni večje količine za znanega naročnika in posledično do 30% nižje stroške. To nam je sicer odvzelo del prodaje istih izdelkov z lastno blagovno znamko, vendar je sedaj obseg celotne proizvodnje in prodaje večji, saj se nenehno veča tržni delež Mercatorja na slovenskem trgu. V prvi vrsti tako servisiramo maloprodajno mrežo Mercatorja, kjer imamo kot člen v njihovi verigi pod enakimi pogoji majhno prednost pred drugimi dobavitelji in se nam ni potrebno boriti za prostor na Mercatorjevih policah. Ker Mercator odpira trgovine tudi na območjih nekdanje Jugoslavije, pa je tudi na teh trgih, kjer je bila Eta pred vojno močno navzoča, čedalje več naših izdelkov. Zato usmerjamo strategijo v povečevanje na teh trgih in na trgih sosednjih držav - v Avstriji, Italiji, Nemčiji, pa tudi Švedski in Kanadi, saj v tujino trenutno izvožimo 25% celotne proizvodnje. Najmočnejši kupec je Nemčija, najbolj udaren izvozni izdelek pa ajvar.

Na domačem trgu so najbolj prepoznaven Etin artikel vložene kumarice, najmočnejši izdelek po prodaji pa je rdeča pesa.

Kako pa je s surovinami? Zrastejo na domačih poljih ali jih predvsem uvažate?

Približno 40% surovin za proizvodnjo nabavimo v Sloveniji, predvsem rdečo peso, ki jo v Sloveniji pridelamo dovolj za naše potrebe, kumarice, zelje, repo, pa tudi nekaj paprike, feferonov in korenja. Kljub temu, da nastajajo novi nasadi za sveži trg, pa slovenski pridelovalci zaradi klimatskih razmer ne morejo ponuditi dovolj surovin, zato jih uvažamo iz Makedonije, Hrvaške, Bosne, Madžarske, Bolgarije in Grčije.

Kako pa gledate na posodobitve, razvoj ter prihodnji položaj Ete na domačem trgu in v EU?

V Eti se zavedamo, da moramo postati sodobno evropsko podjetje za predelavo vrtnin in sadja, saj bomo le tako konkurenčni na trgu, predvsem pa velja, da le s kakovostjo lahko opravičujemo ceno. Že v letu 2000 smo vložili pet milijonov, v lanskem letu pa še nadaljnja dva milijona nemških mark v temeljito prenovo in posodobitev proizvodnih prostorov in opreme. K temu je pripomogla tudi Mercatorjeva razvojno naravnana politika, saj je dobiček družbe, dosežen v preteklih letih, ostal družbi za razvoj in investicije. S temeljito prenovo s tehnološkega, ekološkega in sociološkega vidika smo zagotovili boljše delovne pogoje, povečali proizvodne zmogljivosti kar za četrtino in dosegli velike prihranke pri porabi vode in pare ter s tem posredno razbremenili tudi okolje. Novi pasterizatorji prav gotovo pripomorejo k večji kakovosti izdelkov, odpadlo je tudi veliko težkega fizičnega dela. Tudi predelava paprike je povsem avtomatizirana in ni več težkega fizičnega dela. V prihodnjem letu bomo kupili še nov pasterizator za rdečo peso, saj morajo sedaj delavke še ročno mešati vročo peso po pasterizaciji.

Velja poudariti, da je proizvodni koncept Ete drugačen od koncepta zahodnoevropskih tovarn, ki so zaradi velikosti trga ožje specializirane in proizvajajo majhno število artiklov v ogromnih količinah, ki jih zaradi takšnega značaja proizvodnje lahko prodajajo po nižji ceni. V Eti pa proizvajamo majhne serije visoko kakovostnih izdelkov s široko asortimansko ponudbo, kar pomeni tudi nekoliko višjo ceno.

Po opremljenosti je Eta na evropski ravni.

Glede na spremenjen ritem življenja in posledično s tem tudi spremenjen način prehranjevanja prav gotovo že načrtujete kakšne nove programe?

V zadnjem času se je izredno povečala prodaja zamrznjenih jedi, tako da kapacitete za proizvodnjo teh izdelkov v Eti ne zadoščajo več. Sami sicer nismo proizvajalci zamrznjene zelenjave in sadja, to za nas proizvajajo drugi doma in v tujini, kjer je proizvodnja v velikem obsegu in zato tudi najcenejša. Pri nas zamrznjen program pakiramo, mešamo in plasiramo na trg pod našo blagovno znamko. Glede na načrtovan prevzem Mercatorjevega podjetja Bohovo načrtujemo tja prenesti program zamrznjenih jedi. Razširjamo program gotovih jedi z joto s kislim zeljem in kislo repo, zaključujemo z obnovo obrata proizvodnje varne hrane za potrošnika, ki mora zadostiti zelo strogim kriterijem. V drugi polovici leta pa prihaja na trg tudi nov program grill zelenjave - vrtnin in povrtnin, pečenih, v olivnem olju ali v lastnem soku.

Kateri izmed Etinih izdelkov pa je najbolj prepoznaven in najmočnejši na domačem trgu?

Glede na to, da vodite eno najuspešnejših podjetij v prehrambno predelovalni industriji, poleg tega ste aktivni tudi v Komendi, kjer živite, me zanima, ali si najdete prosti čas za šport in razne konjičke?

Uživam v svojem delu, čeprav je naporno in mi vzame veliko časa. Že deset let nisem porabil dopusta, si pa vzamem čas za hobije, kot so tenis, kolesarjenje. Pa lokostrelstvo me je navdušilo, tako da sem član lokostrelskega kluba Indiana Logarska dolina. Za sprostitev in pomiritev moje duše pa se najraje odpravim kam na mojem motorju choperju, ljubezni iz mladih let.

Iz najinega klepeta sem spoznala, da gospod Alojz Franc kljub obilici »delovnih« obveznosti zna ceniti prosti čas - sončno nedeljo pred najinim pogovorom je izkoristil za prijeten izlet na Jezersko, seveda na svojem choperju. Tudi kupci Etinih izdelkov znajo ceniti najboljše in čas je pokazal, da dober okus ne pozna meja.

SAŠA MEJAČ

Deset let Društva podeželskih žena Tuhinjske doline

Z ljubeznijo do narave in sočloveka

Pravijo, da ženska podpira tri hišne vogale, in če je potrebno, še četrtega. A posebej obilno breme je življenje naložilo kmečkim ženam, materam. S svitom se jim začne delavnik in konča s temo. Neizmerna je njihova moč. In najdejo tudi čas za društveno dejavnost. Kmalu po rojstvu samostojne Slovenije je bilo ustanovljeno Društvo podeželskih žena Tuhinjske doline.

Preko 130 članic društva praznuje te dni 10-letnico ustvarjalnega dela. Pobudnica ustanovitve je bila kmetijska pospeševalka Marta Kos. Društvo deluje pod okriljem Kmetijsko-gozdarske zadruge Kamnik in združuje podeželske žene od Kamnika do Motnika vseh starosti. Sestajajo se v kulturnem domu v Šmartnem.

Tokovi časa, večstoletne vezi med vzhodom in zahodom so oblikovale značaj, delovne, prehrambene in druge navade tukajšnjih prebivalcev. Skozi zasanjano Tuhinjsko dolino je nekoč vodila pomembna prometna pot in po njej so vozili »furmani«, ki so se krepčali v obcestnih gostilnah. Tu in tam se je v dolino ugnezdila novotarija. In življenje v vasicah in po samotnih kmetijah tuhinjsko-motniškega področja je dolga stoletja teklo umirjeno. Prevladovala sta samooskrbno kmetovanje in spravilo lesa. Življenje na podeželju pa se je začelo izjemno spreminjati v šestdesetih letih minulega stoletja. Takrat se je začelo množično zaposlovanje v kamniški industriji. Nastale so mešane kmetije, spremenile so se navade v kmečkih gospodinjstvih. Posodobitve so zajele živinorejo, obdelavo zemlje, spravilo lesa ... Omiko so razširjale podeželske šole, a je čas vedno bolj zahteval dodatno, trajno izobraževanje tudi na podeželju. Kmečka žena je začela prevzemati navade mestnih gospodinj. Tradicija je hitro tonila v pozabo.

Z željo, da bi se kmečke žene z vseh koncev Tuhinjske doline ob vsakodnevnem delu tudi izobraževale in da bi ohranjale tradicijo, izročilo prednikov za zamlzamce, je bilo ustanovljeno Društvo podeželskih žena Tuhinjske doline. Prva predsednica je bila Tončka Zalaznik iz Srednje vadi. Biti predsednica društva z dokaj številnim članstvom ni lahko delo. Nasledila jo je Ivica Urankar iz Buča.

Njena vas leži tesno ob glavni cesti na desnem bregu Nevljice. Tam je precej prisojnih njiv in travnikov. Dobro uspeva sadje. Ljudje so že od nekdaj sušili jabolčne krhlje, slive, potem pa je to opravilo nekaj časa skoraj zamrlo. Ni bilo več »moderno«. Članice društva pa se vedno bolj trudijo, da sušilnice sadja po kmečkih dvoriščih spet oživljajo.

Zadnje leto je predsednica društva Janja Pestotnik iz Bele oziroma Male Ravni pri Motniku. Je veterinarski tehnik, a opravlja delo zavarovalne zastopnice. Zadovoljna pove, da so članice zavzete in delavne. Skozi vseh deset let pripravljajo v zimskem času kuharske in pekovske tečaje. Sprejemajo novosti s področja gospodinjstva, a obenem ne pozabljajo tradicije. Rade pečejo tradicionalen ržen kruh, tu in tam koruznega, zamesijo testo in najrazličnejše potice. Podobno kot v drugih krajih gorenjske soseščine pečejo pehtranovo, metino, čebulno, ocvirkovo in še kakšno poticо. Po starem receptu pripravijo pečeno skuto, kašo, zaseko...

Članice Društva podeželskih žena Tuhinjske doline med lanskim družabnim srečanjem s članicami sorodnih društev iz Blagovice, Trojan in Lukovice.

Društvo pripravlja predavanja s področja vrtnarstva, poljedelstva. Tako kot Barbara Hočevar iz Hruševke tudi druge članice rade pridelujejo vrtnine na prvobiten način. Njihov por, čebula, česen, peteršilj in krompir naj bi imeli bolj naraven okus, saj za pridelavo naj ne bi uporabljali umetnih gnojil.

Danes si je težko zamisliti dom brez osnovnih zdravil. Tudi kmečke gospodinje ali »polproletarke« imajo omarice z zdravili, da z njimi pravilno ravnajo in znajo družinskim članom izmeriti krvni pritisk, vročino, organizirajo zimske zdravstvene tečaje.

Kmečke domove v krajih ob Nevljici in Motnišnici, ležeče med Celjsko in Ljubljansko kotlino, so nekoč krasile slike na steklo. Na tovrstno lepo ljudsko likovno ustvarjanje so tod skoraj pozabili. In zdaj tuhinjske ženske prirejajo tudi tovrstne tečaje. Učijo se risanja na steklo in svilo.

Članice sodelujejo na prireditvah po vsej Tuhinjski dolini, sooblikujejo praznovanja v sosednjih krajih. Lani so sodelovale v Mengšu na Mihaelovem sejmu, na razstavi v Arboretumu Volčji Potok, na sejmu Alpe Adria v Ljubljani. Ne bodo manjkale ob praznovanju 100-letnice šole Zgornji Tuhinj. Za to priložnost bodo spekle pecivo. Včasih se odpeljejo čez mejo v kraje, ki so pobrateni z občino Kamnik.

Pripravljajo društvene izlete. Letos se bodo odpeljale v Slovenske Konjice in okolico. Posebej želijo spoznati soseščino, zato so se lani srečale na planini Menina s članicami sorodnih društev iz Lukovice, Blagovice in Trojan. Letos se bodo odpravile na Brdo pri Lukovici. To so priložnosti za izmenjavo izkušenj med stanovskimi kolegicami.

In tuhinjske kmečke ženske niso pozabile niti na gledališče. Vsako zimo si želijo v Mengšu ogledati dramsko predstavo.

Ta čas se skrbno pripravljajo na sodelovanje na tokratni kamniški srednjeveški tržnici. Obiskovalcem bodo ponudile svoje kmetijske pridelke in kuhane ter pečene dobrote. Za to priložnost bodo oblekle svoja enotno sešita oblačila.

Smelo lahko napišem, da članice Društva podeželskih žena Tuhinjske doline negujejo ljubezen do narave in sočloveka. In živijo ter ustvarjajo s sedanjostjo, negujejo tradicijo in se odpravljajo na jutrišnjo pot.

FRANČEK ŠTEFANEC

S predsednico Društva podeželskih žena Tuhinjske doline Janjo Pestotnik sem se srečal v Šmartnem, kjer je sedež društva.

Iz torbe Krištofovega Pepeta II.

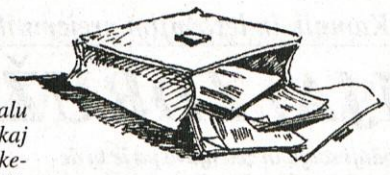

Fata na obisku...

Ku ku lele, se je začudila Fata s POP TV, kako veliko kulturno dvorano imate v Kamniku, ko je tisto majsko nedeljo s svojimi sotrpini in humoristično nadaljevanko v kamniški športni dvorani začela svojo turnejo »v živo po ljubi ji Sloveniji«. Ko so ji dopovedali, da to ni dom kulture, ki je na drugem koncu mesta, pač pa športna dvorana in jo povprašali, zakaj ne nastopa v kulturnem domu, je hitro izstrelila: Pa znate, mi »guncamo afne« za teže pare, nego oni umetnici v kulturnem domu. Pa so dobili iz finfarja drobiž ...

V našem podalpskem mestu smo od srede maja bogatejši za novo pridobitev: za rumeno žolti lokal Noč in dan v kapetanski kajuti med Svetilnikom in Najboljšim sosedom. Pravijo, da bodo našim meščanom tu noč in dan brez prekinitve na voljo pečeni prašički in pohane piške. Pa tudi rujne kapljice za suha grla ne bo manjkalo. Prav tako kot barva lokala je njegova posebnost tudi z vidika prometne varnosti vsestransko preučeno parkirišče. Jekleni konjički bodo namreč morali speljevati na Ljubljansko cesto z repom naprej. Pa nič zato, če bo malo več stolčene pločevine, saj imamo dosti kleparjev. Samo prebivalci ulic ob Ljubljanski pravijo, da bodo poruvali tiste količke na koncu svojih ulic, ki jim preprečujejo speljevanje na Ljubljansko, čeprav z nosom naprej. Naj živi enakopravnost, kot noč in dan ...!

Zakaj raznorazne civilne in druge iniciative zmerjajo ubogega župana Tontija, češ, da je kriv za »zafušano« sosesko pod malograjskim hribom. Sedaj ima črno na belem v nacionalnem časniku zapisano, da to ni res. »Mestnega prostora zato ne oblikuje stroka ali ***vizija župana«*** *(podčrtal K. P.), pač pa državna birokracija in osamosvojeni interes privatnega kapitala.« To ni zapisal nihče drug kot sam aktualni učitelj naših bodočih arhitektov v svojem Dnevniku (3) (11. velikega travna 2002), tisti učitelj, ki mu je bila poverjena tudi strokovna skrb za naše staro mestno jedro, tisti učitelj, ki je podpisal slovito razlago 12. člena občinskega odloka, zaradi česar so se začele dolgotrajne zdrahe pod Malim gradom.*

Da »osamosvojeni interes privatnega kapitala« res kroji usodo prostora pod Malim gradom, se je pokazalo tudi te dni, ko so graditelji bojda (mejo občinske zemlje inšpektorji še preverjajo!) zasedli zemljišče nad nekdanjim Žajspohom, za katerega pravijo, da je javno dobro, ne da bi občino o tem sploh kaj vprašali. Če bo sedaj »državna birokracija« ta »poseg« potrdila še s svojo štampiljko, potem bo treba profesorjevi tezi še enkrat pritrditi. Kaj nam potem pomaga »družbeno planska dokumentacija«, ki jo občina z veliko brzino spreminja že nekaj let. Zadnji kamniški kmet Cuzak pa tudi ne bo imel kje parkirati svojega tajselna ...

Tukaj radio Komenda na valu 100 pika osem je pred nekaj dnevi zahreščalo iz radijskega oddajnika onkraj podgorskih Dobrav. »Na, pa so nas, čeprav so veliko manjši od nas,« je v svoje brke zabrundal Frtavčkov Gustl. Mi pa že nekaj let samo govorimo o kamniškem radiu, pa iz tega ni nič.

Nazadnje smo zdaj ugasnili še lokalno televizijo. Menda na našem jugu v sosednji občini že nastaja regionalna televizija. Od stare slave pa res ne bomo dolgo živeli, čeprav je res, da Bistrica teče proti jugu, je jezen zaškrtal s socialnimi zobmi. Mi pa smo seveda presrečni, da bomo imeli razvojni program podjetne regije, bojda bomo imeli tudi skupno LTO (lokalno turistično organizacijo), ki bo imela tudi svoj grb, če se bodo tako zmenili. Samo, kdo je bolj podjeten, to je zdaj vprašanje ...

Pa še predlog za grb LTO v okviru Podjetne regije: ***Kamniška Veronika*** *in* ***Lukoviški rokovnjač z mengeškim trnkom*** *na* ***vodiškem bajerju*** *lovita ribe in trgata* ***domžalsko klasje*** *in* ***trzinske žerjavčke,*** *pred napadi z* ***moravške trdnjave*** *pa se branita s* ***komendskim Glavarjevim ščitom.*** *Frtavčkov Gustl, ki je ta grb pogruntal, pravi, da bodo tak regijski grb sprejeli vsi občinski sveti soglasno in brez pripomb. Samo zastava in štampiljka bosta malo večji, pa nič zato, saj imajo davkoplačevalci še kaj v mošnjičku ...*

Sicer pa bo, kot kaže, župan Tonti ob letošnji tretji kandidaturi za župana odstopil od svoje znane parole Skupaj bomo zmogli. Menda si bo za predvolilno geslo raje izbral V tretje gre rado. Če bo res šlo, mu vsaj nihče ne bo mogel česa očitati. Samo, da naš Tonti krepko zamuja s svojo predvolilno kampanjo za svojim komendskim kolegom Tomažem, ki je v svojem uvodniku v Aplenci objavil, da se bo ponovno spustil v predvolilni boj in pozval občane, naj zberejo čimveč podpisov zanj kot samostojnega kandidata ...

Prvi mesec obsežnega kulturnega programa v prenovljenem domu kulture je pokazal, da je našemu ljudstvu najbolj všeč Špas teater, ki že dalj časa polni sosednji mengeški kulturni hram. Pravijo, da je najbolj vžgala Muca Tina G. Samo, da so nekateri radovedneži bentili nad županom, ker ni poglobil odra, saj se razen iz prvih vrst Muca na odrskih deskah sploh ni videla. Za poltretji tisočak pa že ne bo gledal samo v pleše pred seboj in zavese nad odrom, je bentil možakar v zadnji vrsti. Pa tudi zavese niso slabe. Morda pa bi bilo v podobnih primerih treba razmisliti o povišanju odra. Toda: od kod denar, morda je rešitev v povišani vstopnini. Če nekaterim šest jurjev za pet minut »tabel danca« v baru ni škoda, tudi tukaj za poldrugo uro stokanja in vzdihovanja ne bo preveč ...

KRIŠTOFOV PEPE II.

KJE NAS ČEVELJ ŽULI ...

PES - ČLOVEKOV NAJBOLJŠI PRIJATELJ?

DA! To nedvomno drži. Človek je pač družbeno bitje in zato tudi stremi k temu, da je v družbi sočloveka oz. v družbi živali. Vendar pa so tudi tukaj izjeme, tako kot povsod.

Z družino smo pač že prej imeli psa. Res je, da smo živeli v hiši in je bilo vse skupaj malo drugače. Sedaj živimo v bloku socialnem stanovanju. Vendar je za nekatere že to sporno. Ali je človek manj vreden, če živi v socialnem, namesto v svojem stanovanju?

Zelo smo si ponovno želeli imeti psa in imeli smo priliko dobiti čistokrvno nemško ovčarko. Tako smo se nekega večera odpravili ponjo. Tukaj pa se začne naša zgodba. Tisti, ki ste kdaj že imeli psička oz. ga imate, veste, kako so 3 mesece stari psički igrivi. Ponavadi tudi traja nekaj časa, da se psiček navadi na higieno oz. na to, da potrebo opravlja zunaj. In ker je bila naša psička KALA kar preveč pri miru, smo se odločili, da jo peljemo k veterinarju. Ta je ugotovil, da je v inkubacijski dobi pasje kuge. Zato jo je ustrezno zdravil in tudi za domov smo dobili zdravila. Pa se je naša KALA pozdravila. Vendar so po nekakšnih ovinkih zvedeli sosedje, ki so se bali, da ne bodo dobili kuge. Če bi imeli vsaj malo soli v glavi, bi pač zavrteli telefonsko številko veterinarske klinike in vprašali, če že niso vedeli, da to ni mogoče. Nato spet zvemo od hišnice, da so se sosedje pritožili, da imamo psa. Le koga je to motilo? Bila je zelo pridna. Res pa je, da je včasih, ko smo bili v službi, na balkonu spustila kakšen »kakec« in iz higienskih razlogov, ker to smrdi, se je sosed pritožil. Ali je njegov »kakec« parfumiran?

Zanimivo je to, da ko smrdi po hodniku v bloku, to nikogar ne moti. Čeprav se ti obrne želodec. Ravno tako, pes ne pljuva po stopnicah in hodnikih zelene pljunke. Pa spet ni nikogar, ki bi se pritožil. Stopiš na balkon, pa ti mimo obraza poleti cigaretni ogorek. Ali še kaj hujšega. Nekdo se vseeno potrudi ugasniti cigareto v pepelniku, vendar nato sprazni čez balkon kar cel pepelnik. Ali to počne človek ali žival? Verjetno odgovora ni potrebno pisati.

»Le kaj nam bo pes, ko imamo otroke«? In še vse kaj drugega se sliši od sosedov. Ravno tako sem pobirala soglasje sosedov, po navodilih hišnice. Pol jih je bilo tisto soboto popoldne doma, pol ne. Nekateri so me začudeno gledali, češ, le kaj ti bo moj podpis. Tudi prej ko še nisem imela svoje družine, sem živela v bloku. Pa se ne spomnim, da bi kdaj kdo pobiral podpise sostanovalcev zaradi domačih živali. Da mora večina odločiti ali jo sme, ali ne sme imeti. Se je pač pobiral oz. plačeval določen znesek več zaradi porabe vode. Res je, da v hišnem redu 9. člen določa, da je za to potrebno soglasje sostanovalcev. Vendar je v tem stanovanjskem naselju na Klavčičevi ulici precejšnja populacija psov, pa me prav zanima, komu od lastnikov psičkov je bilo potrebno pobirati soglasje?! In nazadnje smo psičko oddali, da bo »VOLK SIT IN KOZA CELA«.

Pri vsem tem, ko razmišljam o ljudeh oz. o sosedih, se mi utrne misel - NUBE - najprimitivnejše ljudstvo iz Afrike, nad katerim se izvaja genocid, pa premorejo veliko več človečnosti oz. več spoštovanja do sočloveka in njegovih potreb kot marsikateri drug človek v civilizirani družbi. LE KAM DRVI TA SVET?

Pa se mi spet porodi vprašanje:

»SOSED - ČLOVEKOV NAJHUJŠI SOVRAŽNIK?«

VANJA ZORE

PISMA - MNENJA - ODMEVI - PISMA - MNENJA

Iz Nove Slovenije

Volitve se bližajo - preverjajte, kar slišite!

Tako kot pred prejšnjimi volitvami bodo verjetno že mesece pred letošnjimi občinskimi volitvami med določenimi skupinami občanov, npr. med upokojenci, športniki, po gostilnah, pri frizerju, med gasilci, gospodinjami, ... pričeli krožiti ljudje, ki bodo med vrsticami začeli širiti »zaupna politična sporočila«: ta je pa tak, z onim ni nič, sploh ni sposoben, ta stranka je v redu ipd. ipd.

Pričeli se bodo oz. se že pojavljajo nosilci raznih »neodvisnih list«. Ti za »svojo listo« zbirajo ugledne kandidate, seveda le za mesta od vključno drugega navzdol (prvo mesto na listi si rezervirajo zase). O že enem znanem primeru iz sosedstva: na videz (?) se je razšel, bojda z LDS, zato bo kandidiral za občinskega svetnika na svoje. Za seboj na listi pa si želi (zanimivo) imeti spoštovane ljudi (kristjane). Če mu bo uspelo, bo lahko zares vesel. Ko bo izvoljen, se bo v občinskem svetu lahko kakorkoli obnašal, lahko celo - spet kot LDSovec. Za njegovo izvolitev pa bo verjetno glasovalo polno kristjanov, ki so videli na njegovi listi imena spoštovanih ljudi. Ne trdimo, da je sedaj vsak politični propagator nepošten oz. da ima nepoštene namene. Volivce želimo le opozoriti na možne take primere. Torej velja biti previden - ne verjemimo vsega takoj! Tudi pri eventualnih pristankih za vaše sokandidiranje ne bo odveč previdnost, preudarnost, predhodno posvetovanje.

Ob zaključku izmenjave mnenje Konda : Hančič.

V prejšnji, 9. številki Kamniškega občana se je očitno zaključila izmenjava mnenj. To je 14. 2. 2002 sprožil g. Alojzij Konda, ki je pričel s polemiko o stališču svetniške skupine Nova Slovenija (NSi), ko je ta predlagala, da bi Občina namenila nekaj najnujnejših sredstev za ureditev povojnih množičnih grobišč na Kamniškem. Ta naj bi bila naša osnovna civilizacijska dolžnost - g. Kondo in ZZB mesta Kamnik pa predlagano financiranje vseeno moti, čeprav jih na drugi strani ni motila poraba velikih javnih sredstev za postavitev spomenikov revoluciji in komunističnim voditeljem, ki bi morali biti že zdavnaj obsojeni za kratenje človekovih pravic. G. Hančiču je v 5. in 8. številki K. O. (nepravilno označeni s št. 15 z dne 25. 4. 2002) s pravo strokovno argumentiranostjo uspelo povsem ovreči Kondine teze, tako da je upati, da se bo v občini končno enkrat rešil ta boleč problem in ne bodo kosti žrtev pobojev ležale razsejane vsepovsod in bodo le dobile človeka vredno obeležje. Morda bi bilo vredno posnemati primer Slovenske Bistrice.

Ob vsej tej menjavi mnenj, dokazov je prišlo na dan še nekaj tretjega. Iz primerjave pisma g. Alojzija Konda (tudi objavljenega v izložbeni omarici pri Lectarju) in mnenj g. Konde v Kamniškem občanu se nehote ponuja domneva, da prispevkov v K. O. ni pisal g. Konda, saj je razlika med pismom in članki očitna.

Iz Odbora za informiranje pri OO NSi Kamnik

In memoriam slovenskemu kmetu

Oglasil se je navček iz lin zvonika nad vasjo, vsi prebivalci v dolini pod cerkvico so se začeli ozirati s pogledi sosed proti sosedu in se spraševali, kdo je nesrečnež, ki se mu je iztekla njemu namenjena življenjska pot na Zemlji.

Skomigali so z rameni, vlekli na ušesa, od kod bo prišla novica in kakšna bo.

Ne, to ne more biti res! Vest je bila hujša kot strela z jasnega neba, hujša in hitrejša kot jastreb, ki udari med piščeta v varstvu svoje matere koklje. Ne, to ni res, to je napaka, to je pomota, to se ni moglo zgoditi.

Navček je pel svojo pesem neusmiljeno naprej, pritegnili so mu še ostali zvonovi.

Res je, preminil je zadnji kmet v raju pod Triglavom, njegovo močno držo je zlomilo, preprosto ni prenesel tega, kar mu je storila država, ni mogel razumeti, da ga je izdala.

Res je premagal čas turških vpadov, preživel je čas Habsburške monarhije, ni ga uničil ne fašizem, ne nacizem, prenesel je čas po vojni, prepojen z socialističnimi in komunističnimi idejami s partijskim mišljenjem zablod o obvezni oddaji, nacionalizaciji, pomagal je graditi zadruge (čeprav je razumel pomen besede »zadruga«, ki je v njegovem jeziku pomenila - za druge), preganjali so ga iz delovne brigade v delovno brigado in mu v glavo vtepali misel, da kmeta ne potrebujemo, da je to ostanek kapitalizma, žito nam bo dala Vojvodina, Baranja in Srem, pšenica pa ni vredna niti toliko, da bi z njo krmili živino.

Garal in delal je noč in dan ter v potu svojega obraza skrbel, da je ohranil dom in preživel družino.

Prišel je nov čas, potrebno je bilo zopet postaviti svoje telo v bran, to pot prvič za bran svoje domovine, ki se je komaj rodila, pa so že pridrveli nad njo volkovi iz sotočja Save in Donave.

Uspelo je, sovražnik je bil pregnan in slavna moč ogromne armade je odšla za tokom reke Save.

Postali smo samostojni, ponosni sami nase, polni obljub ter težko pričakovali nov dan; toda, kadar ima hudič mlade ... Prva krivica, ki jo je naredila nova država: sprejela je zakon o denacionalizaciji, ki je ostal samo kot velika želja na papirju. Polna usta obljub so jih bila, ko so se borili za stolčke, samo da so zasedli svoje položaje, potem pa jih je napadla bolezen »kleroza« in so na vse pozabili.

Uvedli so čudovit sistem, s katerim so hoteli spreti ljudi na vasi med seboj, »podpore in subvencije« so jih imenovali, še enkrat so hoteli peljati reveže na led. Ne, nima tisti preveč, ki ne dela, ampak mi, ki od kmetijstva živimo, imamo premalo. Ne, to ga še ni spravilo na kolena, pa so šli gospodje zapravljat denar in tudi ugled v Evropo.

Nihče ne ve, kaj so tam dosegli in kaj obljubili - toda kot bumerang je priletela vest iz EU, iz nje je jasno in glasno povedano, da ga ne potrebujejo - slovenskega kmeta namreč, kaj bi pa počeli tam z njim.

Tolikokrat bičan, zaničevan, ni prenesel vsega tega, ni mogel razumeti vsega tega - odločil se je narediti konec vsemu temu ... - navček jo je naznanil!

Jožko Romšak

Zdravstvena nevarnost gensko spremenjenih živil *(II.)*

Nadaljujemo z zapisom o zdravstveni nevarnosti gensko spremenjenih živil in sicer z opisom III. stopnje obolelosti (krvnih obolenj) in IV. stopnje (čustvenih bolezni). O povezanosti prehrane in zdravja, ki je odvisno predvsem od prehranskih navad, ter o razvijanju obolelosti I. in II. stopnje smo pisali v prejšnji številki Kamniškega občana.

Treba je poudariti, da spodaj opisane stopnje obolelosti veljajo tudi za nezdravo prehranjevanje z običajnimi živili. S poznavanjem stopenj obolelosti, ki jih povzročajo napačne življenjske navade, zlasti prehranske, bomo lažje razumeli obolenja, ki jih bo povzročalo tudi uživanje gensko spremenjenih živil.

Neposredna povezanost obolenj z uživanjem gensko spremenjenih živil se namreč razkrije šele na V. in VI. stopnji, ko se začnejo pojavljati obolenja izrojenosti (degeneriranosti). Zato je koristno poznati že predhodne stopnje obolelosti, ki jih povzroča nezdrava prehrana. Opisali smo že prvi dve stopnji obolelosti. To sta kratkotrajna telesna in umsko-duševna utrujenost ter pojavljanje bolečin v telesu in mučno nelagodje.

III. stopnja, krvna obolenja: Če se človek še naprej prehranjuje neskladno z zahtevami svojega življenjskega okolja, se poslabšuje kakovost krvi, torej rdečih in belih krvničk ter krvne plazme, zato telo ne dobiva več vseh potrebnih snovi za svoje obnavljanje in se ne zmore več prilagajati zahtevam okolja. Kakovost krvi določa kakovost vseh celic v telesu (tkiv, organov in telesnih spletov). Nezdrava kri začne v telesu povzročati nezdravo stanje, zato se pojavljajo znaki obolelosti. Na tej stopnji se pojavljajo kislost krvi (acidoza), visok in nizek krvni tlak, slabokrvnost (anemija), škrlatni ten kože in podkožnega tkiva (purpura), belokrvnost (levkemija), pa tudi nadušnost (astma), padavičnost (epilepsija) in kožna obolenja. Duševna obolelost na tej stopnji se odraža v živčnosti, preobčutljivosti, trajni potrtosti, sramežljivosti in brezciljnosti v življenju. Za ozdravitev obolenja zaradi obolelosti krvi je morda potrebnih deset dni, lahko pa trije do štirje meseci, odvisno od zdravstvenega stanja. Tudi v tem primeru se ukrepa s spremembo prehrane, zadostnim telesnim gibanjem in počivanjem.

Morda je potreben tudi kakšen zdravilen pripravek ali ukrep za izboljšanje telesne prekrvavitve v okviru domače zdravstvene nege.

IV. stopnja, čustvene bolezni. Če je kri dalj časa slabe kakovosti, se začnejo pojavljati različna čustvena obolenja. V vsakdanjem življenju postaja človek nepotrpežljiv, hitro se razburi, kar naprej je zlovoljen in preveva ga obup. Svojih težav ne zmore več reševati učinkovito in na miren način. Boji se nenadnih sprememb in novega okolja, zato se nanje odziva skrajno nestrpno, tj. napadalno ali pa se počuti ogrožen. Telo postaja okorelo in postopno izgublja gibalno in umsko-duševno prožnost. Za ozdravitev telesnega ali čustvenega obolenja na tej stopnji je potreben mesec ali več. Poleg telesnega in umskega sproščanja je za zdravljenje na tej stopnji nujno, da se oboleli začne prehranjevati bolj uravnoteženo.

(vir: The Book of Macrobiotics, Michio Kushi in Alex Jack, Japan Publications, Inc., New York in Tokijo, 1987; poslovenil M. F.; februarja 2001; prevod se objavlja z dovoljenjem; pravica pridržana)

Varovanje zdravja kot glavni razlog za nasprotovanje GS živilom

Varovanje zdravja je najpomembnejši razlog, zakaj se velja odreči GS živilom. In kakšna je trajna rešitev? Ohranjanje neoporečne (ekološke) pridelave živil in uporabljanje njihove že znane kemijsko-energijske (celostne) zdravilnosti.

V prihodnji številki bosta opisani V. in VI. stopnja obolelosti.

ZELENI SLOVENIJE - OO KAMNIK
PREDSEDNIK DANIEL KOVAČIČ

Skozi objektiv

Črna gradnja na Menini planini, z imuniteto zgrajena na zemljišču v lasti Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov RS, z odsluženo avtomobilsko karoserijo črnograditeljev...

Janez PETRIČ

Ne prezrite teh nekaj dobrih knjig!

Že dolgo časa nismo zapisali nič o dobrih knjigah, ki so tako dobre, da jih nikakor ne smemo prezreti. Te, ki jih danes priporočamo, ponujajo mnogovrstna izhodišča za avtorefleksije, razmisleke, debate, utrinke itd. itd. Morda le za estetski užitek. Vsekakor - v roke jih bodo vzeli tisti, ki niso navdušeni nad lahko literaturo.

Mojster romanopisja sodobnega časa ***Graham Green*** *je bil lani slovenskim bralcem ponovno predstavljen, tokrat z romanom* ***Monsignor Kihot*** *(Mladinska knjiga, 2001). Če ne vemo, kaj je to strpnost, o kateri nam govorijo naši politiki, pa bi vseeno radi izvedeli - potem moramo nujno, nujno prebrati prav to knjigo. Govori namreč o potovanju dveh prijateljev: eden je bivši župan, komunist, drugi je župnik Kihot. Med potovanjem se pogovarjata in tudi prepirata o verskih zadevah, o političnih sistemih in komunizmu, kaj je bil večji zločin - Stalinovi gulagi ali inkvizicijski procesi. Pa vendar sta bolj in bolj prijatelja, manj in manj obremenjena z razlikami v njunih svetovnih nazorih. Konec je iskreno ganljiv in tudi malce simboličen. Seveda pa že sam naslov ponuja aluzijo na Cervantesovega tragičnega junaka don Kihota!*

In če se malo zadržimo v literarno-političnih sferah, si dovolimo postaviti vprašanje, kdo je kdo v Sloveniji. Namreč, kdo je levi in kdo desni, kdo je bil za osamosvojitev in kdo proti, pa tudi to, kdo so bili rdeči buržuji, če so sploh bili. Četudi si takšnih vprašanj ne postavljamo, lahko preberemo knjigo ***Matjaža Pikala*** *z naslovom* ***Drevored ljubezni in vojne*** *(Cankarjeva založba, 2001), katerega osrednja tema je ljubezenska zgodba, zasnovana na ozadju vprašanj, ki sem jih nanizala zgoraj. Ljubezenska zgodba se spleta med študentoma, fantom kmečkega rodu in dekletom, ki spada v sloj t. i. rdeče buržuazije. Zanimivo je to, da se v tem romanu poudarjajo - ponovno - tradicionalne vrednote, družinska povezanost, prednost kmečkega okolja, preprostega rodu, predanost delu, spoštovanje. Pa čeprav je glavni del dogajanja prenesen v Pariz!*

Vsekakor pa ne moremo mimo ***Bralca*** *(Cankarjeva založba, 2001)! Ne vem točno, kaj je v tej knjigi, saj vsebuje očitno tolikšno moč, da je očarala vse, ki cenijo dobro branje. Gre za genialen splet jedrnatega, neobremenjenega stila, kjer niti ene besede ni odveč in kjer je vsak stavek, kot da bi zadeli žebljico na glavico, in dobrega pripovedovanja! Sama sem ga prebrala na dušek in kot vem, mnogi za menoj in pred menoj tudi! Gre za delo* ***Bernharda Schlinka,*** *pravkar pa smo dobili prevod zbirke njegovih zgodb z naslovom* ***Ljubezenski pobegi*** *(CZ, 2002). Roman Bralec je tako večplasten, da težko označim celo samo snov na kratko. Gre za zapleteno erotično razmerje med starejšo žensko in mladim fantom, kasnejše spoznanje, da je bila Hanna paznica v nacističnem taborišču in vprašanje nemške krivde. Potem je izrazit in zelo poveden motiv Hannine nepismenosti, zaradi katere je rajši prevzela krivdo na sodišču, kot pa da bi jo priznala. Zbirka kratkih zgodb Ljubezenski pobegi je ravno tako jedrnata, a čudovito subtilna, prefinjena in vsebinsko razgibana. Skratka - z bralnega stališča še in še užitna. Predvsem pa nam Schlink pripoveduje! Kaj nismo tega še kako željni po mnogih modernističnih avanturah?*

Če se marsikomu med nami zdi filozofija komaj razumjivo umovanje o popolnoma abstraktnih zadevah, pa je po Gaardnerjevem romanu Zofijin svet vsaj deloma spremenil mnenje, ga bo v celoti po knjigi ***Utehe filozofije Alaina de Bottona*** *(ValeNovak, 2001). Avtor pritrjuje Epikurju, da more filozofija tako dobro zdraviti duha, kot medicina zdravi telo! Zato z zgledi slavnih filozofov in njihovih življenjskih zgodb, predvsem pa z njihovo filozofsko misijo, ponuja utehe za neprijljubljene, nemočne, nepopolne, za tiste, ki imajo strto srce in za tiste, ki imajo težave. Tako torej lahko napajamo svojo željo po odgovorih pri Sokratu, Seneki, Montaignu, Schopenhauerju, Nietzcheju... (Mimogrede: pa prav Nietzche, s svojo voljo do moči in življenja, prav on je v Italiji znorel in začel objemati konja! Kako naivno sem bila prepričana, da se filozofom preprosto ne more, ne sme zmešati!)*

Če pa bi se radi nasmejali ali dovčerajšnje in tudi današnje mogočnike opazovali s humorne, satirične plati in zvedeli vse o Franceta Purgarju, kako se je pravočasno iz domobranca prelevil v partizana, potem pa napredoval do direktorja in z njemu lastnim posluhom za pravočasne odločitve prestopil iz komunistične stranke v eno od novonastalih - potem preberite roman ***Vinka Vasleta Purgarji*** *(MK, 2001). Če pa ste radi gledali Oprah show in dr. Phila - tudi takšni ne ostanejo praznih rok. Vsak čas bo na naših knjižnih policah knjiga* ***dr. Philipa McGrawa Življenjske strategije.***

Bo zaenkrat dovolj dobrega branja?

BREDA PODBREŽNIK VUKMIR

PREGLEDNA RAZSTAVA DEL MAKSA KOŽELJA V KAMNIKU

V kamniški galeriji Mihe Maleša so 4. aprila 2002 odprli do sedaj največjo razstavo likovnih del znamenitega kamniškega slikarja Maksa Koželja. Razstava bo odprta predvidoma do konca junija 2002. Ob tej priložnosti je izšla tudi monografija izpod peresa umetnostne zgodovinarke in kustosinje razstave Barbare Savenc. Velja opozoriti, da gre pri tem za pionirsko delo, saj je kljub avtorjevi silni priljubljenosti, ki ni zbledela vse do danes, to sploh prva slikarjeva monografija.

Maks Koželj se je rodil v Kamniku leta 1883 in prav tam leta 1956 tudi umrl. Izhajal je iz uveljavljene kamniške slikarske družine, saj je bil njegov oče Matija uspešen cerkveni slikar. Na razstavi lahko vidimo njegov portret, ki sodi med Maksova boljša dela na platnu, vsekakor pa je najboljši Maksov portret.

Maks Koželj se je s slikarstvom srečal že zelo zgodaj v očetovi delavnici, slikar je bil tudi njegov starejši brat Anton. Svoje likovno izobraževanje je nadaljeval na umetno-obrtni šoli v Ljubljani, na dunajski akademiji upodabljajočih umetnosti, v Münchnu in v Pragi. Leta 1906 se je za stalno naselil v Kamniku, kjer je bil vsestransko dejaven občan. Ljubljanskemu občinstvu se je prvič predstavil leta 1913 na skupinski razstavi v tedaj zelo agilnem Jakopičevem paviljonu, pozneje je veliko razstavljal v ljubljanski galeriji Kos.

Kljub očetovi delavniški tradiciji, ki je bila usmerjena predvsem v izdelovanje cerkvenih naročil v tradiciji nazarenskega slikarstva, se je Maks odločil za slikanje gora in Kamnika z okolico. Ves čas je deloval v realistični tradiciji, če izvzamemo njegov edini poizkus v smislu impresionizma, izjemno upodobitev Kamniške Bistrice, ki na razstavi zavzema pomembno mesto in je v prostor postavljena premišljeno za optimalen obiskovalčev pogled.

Na odločitev za Koželjevo realistično likovno izražanje je vplivalo bivalno in ustvarjalno okolje mesta Kamnik s svojimi topografskimi determinantami, pa tudi dejstvo, da provinca novosti, prav tako kot danes, tudi tedaj ni prenesla. Impresionisti, vsi Koželjevi sodobniki, v Ljubljani na razstavi leta 1900 niso uspeli, dokler njihove kvalitete nekaj let kasneje ni prepoznala tujina.

Maks Koželj je bil generacijski sopotnik časa, ki ga je na Slovenskem zaznamoval impresionizem, vendar je bil bližje kot slovenskim **štirim velikim impresionistom** - Groharju, Jakopiču, Jami in Sternenu - **Vesnanom:** Franu Klemenčiču, Maksimu Gaspariju, Hinku Smrekarju, Saši Šantlu, Ivanu Vavpotiču in Gvidonu Birolli. Vesnanom je bil bližje tako vsebinsko kot formalno likovno, saj se njegov opus vseskozi opira na tematiko iz domačega okolja, v začetnih delih podano secesijsko, pozneje dosledno realistično.

Avtorica monografske študije je zapisala, da je bil *Maks Koželj slikar resničnosti, take kot jo dojemamo tudi danes in ni želel spreminjati likovnega sveta, niti našega pogleda, njegov cilj ni bila vpetost v svet, ampak v rodno okolje. Zato se bodo k njegovim slikam še naprej obračali predvsem tisti, ki so jim hribi ljubi in jih znajo prepoznati. Toda njegov opus omogoča slovensko umetnostno kontinuiteto, ki prav z manj prodornimi slikarji ustvarja širše in zato trdnejše temelje naše umetnostne zgodovine.*

S pričujočo razstavo in monografijo je Maks Koželj pravilno umeščen v prostor in čas. Najdragocenejši prispevek razstave je izpostavitev in ovrednotenje njegovega dela na papirju - akvarelov, ki dejansko presegajo siceršnjo kvaliteto njegovih del v olju. Za slikarja s takšno produkcijo, kot je Koželjeva, katere kvaliteto in končno tudi motiviko v precejšnji meri oblikuje publika kot kupec, in zato zapada v obrtniško delavniške vzorce, je nekako logično, da svoje pravo bistvo izživi v intimnejšem formatu in nenazadnje tudi tehniki, ki je subtilnejša, manj reprezentativna, ki ni namenjena široki publiki. Slikarju umetniku tako akvarel nudi ustvarjalno pribežališče, kjer sproščeno izrazi svoj primarni umetniški *credo,* še posebej so v tem smislu dragocene Koželjeve skicirke, njegovi trenutni zapisi s poti po Kamniških hribih, ki niso vedno služili zgolj kot predloga večjim delom v olju. Bili so spontan odziv umetnika na lepote njemu tako ljube pokrajine. Pri akvarelih velja opozoriti na sijajne upodobitve oblakov, ki se jim je slikar posvetil z občutkom, podobno kot težjim tektonskim gmotam skalovja.

Monografija Maksa Koželja je simbolično izšla ob mednarodnem letu gora. Njena avtorica najprej podrobno kronološko poda slikarjev življenjepis, njegov slikarski opus naveže na realistično tradicijo slavnih predhodnikov upodabljanja slovenske gorske krajine, kot sta Marko Pernhart in Anton Karinger, ga približa in primerja s sodobniki in sodobnimi likovnimi tokovi, pri tem pa v njegovem opisu izpostavi akvarel kot najboljše izrazilo v vseh obdobjih njegovega ustvarjanja. Monografija je tako dragocen zbir podatkov o življenju in delu Maksa Koželja, ki ponuja nov poglobljen pogled na velikanski likovni opus tega slikarja in zadosti tako ljubiteljem njegove umetnosti kot tudi umetnostnozgodovinski stroki.

Ob monografiji velja pohvaliti še celostno podobo razstave, sodobno in estetsko postavitev likovnih del v barvno prenovljenih prostorih Maleševe galerije. Avtorica razstave je Koželjev slikarski opus predstavila s premišljenim izborom del, kjer je bilo edino merilo kvaliteta, saj so akvareli in olja na razstavi kvantitativno popolnoma enakovredno zastopani. V množici Koželjevih olj je avtorica subtilno odbrala najboljša, tako da na razstavi lahko občudujemo že zgoraj omenjeno Kamniško Bistrico, pa Pogled na Kamnik, Ulico v Kamniku in še nekaj sijajnih manjših upodobitev Kamniških gora.

LENA JEVNIK, um. zgod.

MAVRIČNO PRIJATELJSTVO

Mešani pevski zbor Mavrica deluje v okviru Kulturnega društva Srednja vas. Zbor letošnjo sezono praznuje že svojo 12-letnico, na kar smo pevci in pevke zelo ponosni. V teh letih smo doživeli marsikaj zanimivega; obiskali smo veliko krajev Slovenije in tudi v tujini, kjer smo se predstavljali s svojimi koncerti. Zbor je deset let zelo uspešno vodil Lojze Kolar, pred dvema letoma pa ga je prav tako zelo uspešno nadomestila Jana Verbič, ki je v zbor poleg svojega talenta vnesla tudi precej mladostne svežine in sproščenosti, kar pevci in pevke vedno znova dokazujemo na raznih nastopih in koncertih.

Že prvi vikend v septembru so pri nas gostovali naši prijatelji in znanci iz daljnega Ennigerloha v Nemčiji, kjer smo mi gostovali v septembru 2000. Člani zbora smo jim bivanje pri nas popestrili v lovski koči na Vegradu, kjer smo z združenimi močmi poskrbeli za prijetno sobotno popoldne.

Po kosilu so se naši gostje s pevci in pevkami odpravili na izlet do cerkvice sv. Primoža. Naši gostje so bili tudi tokrat navdušeni nad lepotami Slovenije, zabavo in pogostitvijo, zato so nas ob njihovem odhodu spet povabili na obisk.

Konec septembra pa smo se pevci in pevke Mavrice odpravili v sosednjo Avstrijo, natančneje v mesto Trofaiach, kjer smo bili nazadnje pred tremi leti. Tam smo v soboto zvečer imeli koncert, ki je bil uspešen, pa tudi poslušalcev je bilo kar precej. Po večerji smo se zabavali ob glasbi in petju, zjutraj pa smo s petjem sodelovali pri maši. Po kosilu smo se zabavali, peli in plesali na tamkajšnji veselici. Z obiskom smo bili zelo zadovoljni, bili smo zelo zelo lepo sprejeti.

Na božični večer smo s petjem obogatili polnočnico v cerkvi na Lokah, jer se vsako leto zbere precejšnje število ljudi.

Kot že vsako leto, smo tudi letos sodelovali na reviji pevskih zborov občin Kamnik in Komenda, kjer smo se dobro odrezali. Na letošnji reviji je sodeloval tudi Mestni zbor Trofaiach iz Avstrije, ki je bil v tem času pri nas na obisku, naslednji dan pa so nastopili v cerkvi na Selih, kjer so med mašo zapeli del svoje štajerske maše, po maši pa so imeli še krajši koncert. Maše smo se udeležili tudi člani Mavrice in ob koncu zapeli »Marija skoz življenje« za župnikov rojstni dan, ki ga je praznoval v teh dneh.

Kot že pred dvema letoma, smo se tudi letos odločili za izvedbo novega projekta, skupaj s Foto, kino in video klubom Mavrica iz Radomelj. Tokratno mavrično sozvočje je bilo posvečeno prijateljsvu. Največ zaslug za ta projekt ima naša pevka Lidija Balantič, ki je zbrala vsa besedila, pesmi in organizirala vse potrebno za skupni nastop v Kamniku.

Besedila različnih avtorjev sta ob spremljavi kitare (Robi Pikl) in flavte (Andreja Humar) brala Marta Zabret in Matic Romšak. Nastop je bil s strani poslušalcev/gledalcev označen kot zelo inovativen, domiseln in atraktiven.

Mavrično sozvočje je zazvenelo še v kulturnem domu v Mengšu, kjer smo bili ravno tako deležni številnih pohval in odobravanja.

Pripravili smo tudi letni koncert v prostorih OŠ Šmartno. Predstavili smo se z zanimivim programom, ki smo ga zelo dobro izvedli, kar so nam z bogatim aplavzom potrdili tudi številni poslušalci in ljubitelji zborovskega petja. Veseli smo bili pohvale našega gosta g. Sama Vremšaka, ki je svoje vtise s koncerta izrazil v dveh besedah: »enostavno lepo«.

Program je povezovala Marta Zabret.

Za naslednjo sezono že v sredini oktobra načrtujemo novo gostovanje pri slovenskih zdomcih v tujini, tokrat v Švici. Načrtujemo pa tudi božični koncert in več ponovitev Mavričnega sozvočja prijateljstvu v različnih krajih po Sloveniji, med drugim tudi v Prekmurju.

Seveda pa se bomo kot vsako leto predstavili na reviji pevskih zborov občin Kamnik in Komenda in pripravili letni koncert.

Pevci in pevke Mavrice se skupaj z zborovodkinjo Jano Verbič srečujemo dvakrat tedensko po dve uri v dvorani kulturnega doma v Srednji vasi. Kadar pa je pred nami kakšen koncert ali zahtevnejši projekt imamo tudi ločene vaje (to pomeni dekleta in fantje posebej). To nam seveda ni vedno najbolj všeč (predvsem moškemu delu zbora...), vendar kljub vsemu potrpimo in se veselimo skupaj vaj, ki so včasih zelo zabavne, saj nas poleg petja povezuje tudi dobra volja, smeh in predvsem prijateljstvo. Če je tudi med vami kdo z veseljem do petja, glasbe in dobre volje, ste vabljeni, da se nam v jeseni brez bojazni in strahov pridružite, radi vas bomo sprejeli.

JANA BALANTIČ

Agencija za razvoj turizma in podjetništva v občini Kamnik

TURISTIČNO-INFORMACIJSKI CENTER
Tomšičeva 23, 1240 KAMNIK
TEL.: 01/83-91-470, FAKS: 01/83-18-192
e-mail: infocenter.kamnik@siol.net; http://www.kamnik.si

KOLEDAR PRIREDITEV

DOM KULTURE KAMNIK
Fužine 10, Kamnik, tel.: 839-76-06
Dodatne inf.: KD Priden možic - 031/414-389, www.kdpm.org/domkulture

Sobota, 1. junija, ob 20. uri
EPSKI KABARET SOTESKA, Klub Doma kulture, kamnik

Sobota, 8. junija, ob 20. uri
Letni koncert MePZ CANTEMUS

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ
Japljeva 2, Kamnik, tel.: 831-75-56
e-mail.: zko.kamnik@siol.net

Petek, 31. maja, ob 19. uri, Galerija Veronika, Kamnik
Nastop učencev godalnega oddelka Glasbene šole Kamnik
Mentor: **Janez Klobčar**
Vstop s prostovoljnimi prispevki!

Sobota, 1. junija, ob 20. uri, Galerija Veronika, Kamnik
Odprtje razstave **Tomaž Schlegl: ILUSTRACIJE**
Na razstavi bo predstavljen izbor ilustracij, ki so nastale v letih 1998-2001 in so bile objavljene v revijah Jana in Modna Jana kot spremljajoče likovno dopolnilo člankov.
Vstop prost!

Galerija Veronika Kamnik je odprta vsak dan od 10. do 12. in od 16. do 19. ure, ob nedeljah samo dopoldan.

MATIČNA KNJIŽNICA KAMNIK
Ljubljanska 1, Kamnik, tel.: 01/831-12-17

Četrtek, 6. junija, ob 10.30 in ob 11. uri, v dvorani MKK
Predstava gledališke skupine Teater za vse (Jesenice) **»Kje je hišnik?«** ob zaključku KNJIŽNEGA MOLJČKA.

Torek, 11. junija, ob 9. uri in ob 9.30, v dvorani MKK
Predstava gledališke skupine Teater za vse (Jesenice) **»Kekec in Pehta«** ob zaključku KNJIŽNEGA MOLJČKA.

MLADINSKI CENTER KAMNIK
Šutna 38, Kamnik, tel.: 041/957-609

Sobota, 1. junija, od 10. do 12. ure, na Šutni 38
VELIKI DRUŽINSKI BOLŠJAK (vabimo prodajalce, zbiralce pokemonov, kupce ...)

Sobota, 8. junija, oder za Kavarno Veronika
SREDNJEVEŠKE DELAVNICE, IGRICE; PREDSTAVA O PRINCESI, KI ...

Sobota, 15. junija, od 10. do 12. ure in od 15. do 18. ure, na Šutni 38
HURA POČITNICE - ŽIV-ŽAV ZA VSO DRUŽINO - pripeljite se s skiroji, pridite s čepicami in klobučki na glavah!

KULTURNI CENTER KAMNIK
Muzejska pot 3, Kamnik, tel.: 01/831-76-47, 831-76-62

Torek, 11. junija, ob 18. uri, v Galeriji Mihe Maleša v Kamniku
Predstavitev knjige »ZGODOVINA REŠEVANJA V GORAH NAD KAMNIKOM«, avtorja Franceta Malešiča in sodelavcev, ob 90-letnici slovenske GRS (v tem času je tudi razstava Maks Koželj - slikar gora).
Informacije: 831-99-60.

DRUGE PRIREDITVE

IGRALSKE SKUPINE TUHINJSKE DOLINE - Motnik, Špitalič, Zg. Tuhinj, Pšajnovica in Šmartno

Petek, 14. junija in

sobota, 15. junija, ob 20.30 v letnem gledališču Šmartno - Peskokop Gradišče
Uprizoritev ljudske igre s petjem - **DIVJI LOVEC**
Vabljeni!

IZKUŠNJE POTRJUJEJO ZDRAVILNE UČINKE SNOVIŠKE VODE

Najmlajše slovenske terme v Snoviku s svojo pokrito termalno riviero od 25. januarja letos gostijo obiskovalce vse dni v letu. In prav številni obiskovalci, letos so jih našteli že preko 50.000, ki prihajajo predvsem iz Kamnika in okolice, Domžal, Ljubljane in Kranja, potrjujejo upravičenost investicije, kakovost ponudbe in izredno ugodne učinke snoviške termalne vode, je prepričan direktor družbe Terme Snovik Ivan Hribar. Pohvalil je izredno toplo sprejete nove programe, kot so šola plavanja za starejše in predšolske otroke, vodna aerobika in vodna telovadba, pa tudi nočno kopanje, ki je odslej ob sredah, petkih in sobotah. Poleg plavalnega opismenjevanja osnovnošolcev, športnih dni, ekskurzij z ogledom Kamnika in kopanjem so pripravili nov program, poimenovan Voda. Osnovnošolce popeljejo najprej na ogled Snoviška, zajetja za male hidroelektrarne s prikazom njihovega delovanja, biološko-čistilne naprave, do kopanja v bazenskem kompleksu term v Snoviku.

V teh dneh so v družbi Terme Snovik dobili tudi obsežnejšo balneomedicinsko raziskavo vode iz vrtin Term Snovik z možnostjo uporabnosti vrelcev in nadaljnje širitve, ki jo je pripravil primarij prof. dr. sci. mag. Janez Kraševec, dr. med., univerzitetni profesor za balneologijo Medicinske fakultete v Ljubljani in Visoke zdravstvene šole Univerze Maribor. Študija, ki upošteva vse dosedanje hidrogeološke, fizikalno kemične in balneološke raziskave, potrjuje za zdravje blagodejne in celo zdravilne učinke snoviške vode, ki so okoliškim prebivalcem že dolgo poznani. Večdesetletne izkušnje namreč potrjujejo zdravilne učinke vode pri pomirjanju stresnih napetosti, pri zdravljenju želodčnih težav in pri okrevanju po poškodbah. Zaradi blagodejnih balneoloških značilnosti pa je voda, bogata s kalcijem in magnezijem, primerna za kopanje, pitje, plavanje, masaže in terapije. Ob ugodni naravni legi, močnem zaledju obiskovalcev, rekreacijskih možnostih, možnostih ohranjanja okoliških vodnih in lastnih virov označuje omenjena študija kot pravilno smer rekreativno rehabilitacijski razvoj.

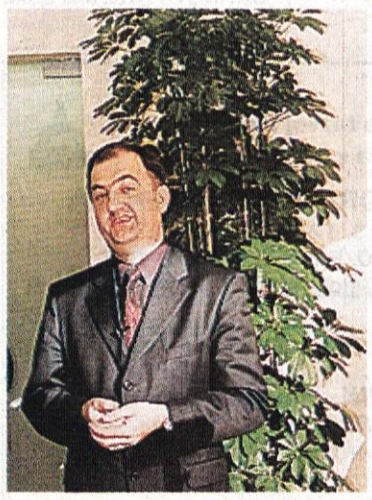

Ivan Hribar, direktor Term Snovik

Prof .dr. Janez Kraševec ugotavlja, da izviri mineralnih in termalnih voda kot naravno bogastvo poleg ugodne protektivne klime delujejo ugodno na organizem in ožilje, predvsem na gibalni sistem, hrbtenico, sklepe, kronična revmatična in degenerativna obolenja, pa tudi na kardiovaskularni sistem. Gre za regeneracijo organizma in sistemov skupaj s spremembo bivalnega okolja, umika iz vsakdanjika, stresnih situacij, iz ekološko vprašljivega ozračja, uporabo zdravilne vode, klime, zabave, prostega gibanja v naravi in podobno. Zato pravi, da ne smemo zanemariti nobene možnosti, ko bi lahko naravne danosti uporabili v ta namen. Uporabnost vode iz vrtin v Snoviku, ki je opredeljena kot kalcijevo-magnezijevo-hidrogenkarbonatno bogata voda in ima kot termalna voda še vsaj šestdeset elementov v manjših količinah, je v balneoloških, rekreacijskih in turističnih namenih. Priporoča pa tudi uporabo v pitne namene, saj izkušnje kažejo ugodne rezultate pri težavah z želodcem in dvanajsternikom.

Kot balneološko zanimive in zdravilne izvire navaja predvsem vrtini V16 in V17, ki sta glavna vira sedanjega koriščenja akratoterme. Seveda pa v okviru balneologije proučuje vse oblike uporabe naravnih zdravilnih dejavnikov vode, kot so pitje in inhalacije zdravilne vode, uporaba zdravilnega blata, blatne kopeli, fizioterapija. Tudi klimatske značilnosti kraja in neoporečnost ozračja so pomembni dejavniki in ti so v primeru Term Snovik prav gotovo pozitivni faktorji, ki omogočajo aktivnosti v naravi, šport, jahanje, pohodništvo in podobno.

Omenjena študija navaja ugodne učinke vode v Snoviku pri kroničnih degenerativnih boleznih hrbtenice in gibal, kroničnem revmatizmu, artrozi, degenerativnih procesih v hrbtenici in stanjih po operaciji hrbtenice, po implantacijah endoproteze kolena in kolka, pri obolenjih sklepov vključno z metaboličnimi motnjami, utrujenosti in podobno. Vse te indikacije pogojujejo uporabo snoviške vode v obliki bazenskih in kadnih kopeli, kombinirano rehabilitacijo naravnega zdravilnega dejavnika s suho in mokro gimnastiko, mehanoterapijo, fizioterapijo, elektroterapijo in fango.

Študija, ki naj bi po mnenju Kraševca služila za orientacijo in razmišljanje tistim, ki bodo odločali o nadaljnji usodi mladih term v Snoviku, potrjujejo izredno ugodno naravno danost in dokazano akratohomeotermalno zemeljskoalkalno vodo, ki jo lahko glede na izhodiščno količino ob vrtini in temperaturo koristno uporabijo za rekreativno-turistične namene, šport in ob ustreznih gradbenih in kadrovskih pogojih tudi za rehabilitacijsko balneološke namene. Voda je po kemijski sestavi podobna večjemu številu naših bolj ali manj znanih akratotermalnih vrelcev, od katerih so nekateri osnova razvoju že uveljavljenih zdravilišč in rekreacijskih centrov.

Rastoče Terme Snovik kot najmlajše in hkrati najvišje ležeče terme v Sloveniji imajo ugodne naravne danosti in izhodišča za nadaljnji razvoj, seveda ob zavzetosti ekipe, ki ji energijo in zagnanost daje direktor Ivan Hribar, in pa zadostnem kapitalu s pridružitvijo novih družbenikov, saj se v družbi pripravljajo na tretjo skupščino in dokapitalizacijo. V teh dneh s polno paro nadaljujejo z zunanjo ureditvijo (zunanjo plažo, teraso s fontanami), pripravljajo pa tudi dokumentacijo za izgradnjo zunanjega bazenskega kompleksa, ki naj bi sprejel kopalce prihodnje poletje.

Ne gre pa pozabiti na to, da naj bi moderni rekreacijsko zdraviliški center sledil tudi psihologiji sodobnega človeka »včeraj bolnik, danes preventivni gost«, »danes spoznati, kar bo jutri vprašanje« ali preprosto filozofiji Wellness »vzeti si čas, imeti čas, privoščiti si razkošje časa in pozabiti na čas«.

SAŠA MEJAČ

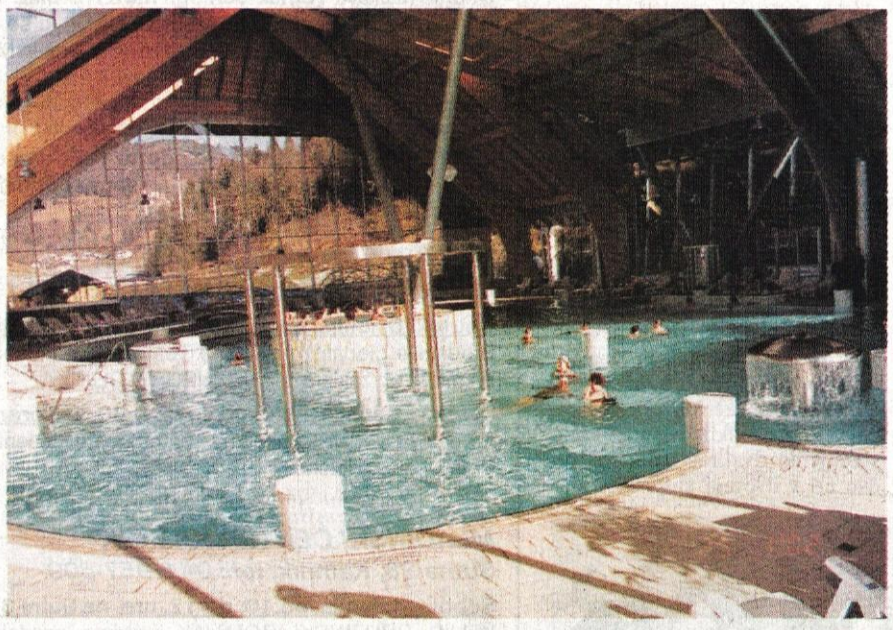

Vokalno-instrumentalna skupina OŠ Stranje se je prvič predstavila na državni reviji ljudskih pesmi, plesov in običajev in dosegla kar zlato priznanje! Na fotografiji, žal, ni solista Domna Brumca.

OŠ Stranje - zlato priznanje na VI. državni reviji ljudskih pesmi, plesov in običajev

Že šesto leto zapored je v maju v Rogaški Slatini potekala revija ljudskih pesmi, plesov in običajev PIKA POKA POD GORO v organizaciji I. osnovne šole Rogaška Slatina in Zavoda RS za šolstvo.

Na letošnji prireditvi se je predstavilo več kot 600 otrok iz vrtcev in šol iz vse Slovenije. Skupine so bile za svoje nastope tudi ocenjene z zlatim, srebrnim in bronastim priznanjem.

Prvič se je na reviji predstavila tudi vokalno-instrumentalna skupina OŠ Stranje, ki deluje kot glasbeni krožek, zbiramo se enkrat tedensko, kjer učenci igrajo in pojejo najrazličnejše pesmi. V letošnjem šolskem letu smo naše delo popestrili z izvajanjem slovenskih ljudskih plesov, ki sem jih priredila za Orffova glasbila. S temi skladbami smo se pomaknili v čas, ko so se v dolgih zimskih večerih ljudje družili ob ličkanju koruze, preji, tkanju in popravljanju poljskega orodja. Ob takih večerih ni zmanjkalo dela, pa tudi pesmi, pripovedi, šal in smeha ne.

Ljudske pesmi so dragoceno izročilo, saj ljudje v njih prizadeto ocenjujejo dogodke, izražajo občudovanje ali prezir, pohvalo ali grajo. V ljudski pesmi se zrcali duša našega naroda.

Komisija, ki je spremljala VI. državno revijo, je vokalno-instrumentalni skupini OŠ Stranje dodelila zlato priznanje.

mentorica
KARLA URH

TRI ZLATE IN BISERNA POROKA

Ob zadnjem srečanju upokojencev, 10. maja, so se pri Marjanci srečali tudi trije zakonski pari, ki slavijo zlato poroko: Ivanka in Milan Bajde z Laz 21 (poročena 3. maja 1952), Marija in Franc Mali iz Kamnika - Pot na Poljane 13 (poročena 19. aprila 1952) in Dragica in Franc Pivk iz Kamnika, Steletova 15 (poročena 26. 4. 1952).

Na družabno srečanje sta prišla tudi Valerija in Ignac Golob iz Zduše 15, ki sta v teh dneh, natančneje 14. maja, slavila biserno poroko - šest desetletij skupnega zakonskega življenja.

Slavljencem se je pridružil tudi Milan Trojan, ki je kar 50 let član društva upokojencev Kamnik.

Vsi jubilanti so prejeli darilca in posebne diplome. V prijetnem vzdušju so se zadržali, se poveselili, poklepetali in zadovoljni odšli na svoje domove.

V kulturnem programu so sodelovali: Marija Golob in Ciril Merčun, harmonikarji, učenci glasbene šole iz Kamnika, sicer učenci Osnovne šole Šmartno: Klemen Mihelič, Jernej Pančur, Jure Balantič, ki so pod vodstvom mentorja Roberta Smolnikarja zaigrali več zanimivih in glasbeno simpatičnih skladb, Jože Jagodic pa je zaigral še venček narodnih pesmi.

STANE SIMŠIČ

Z leve: zlatoporočenca Pivk, biseroporočenca Golob, ter zlatoporočenci Mali in Bajde (zadaj)

AVTOŠOLA ŠMARCA
Stegne 22, tel. 8311-012, gsm 041/ 517-118, www.avtosola-smarca.com
organizira brezplačni tečaj CPP za kategorijo B
v ponedeljek, 10. in 24. junija, ob 18. uri
Vozimo novi Polo SDI, Renault Clio, Golf diesel IV, Mercedes A razred, novi Fiat Punto, Polo, Peugeot 206
- Ura vožnje 3.100,00 SIT, popusti za dijake in študente
- Pričetek vožnje pri vas doma, v službi, šoli, po dogovoru ...

Dunlop moto park na Brniku gosti dirko za DP v motokrosu

Pet tisoči so se odpovedali formuli ena

Že lani smo bili priča rekordno hitri zgraditvi edinstvenega stadiona za motokros, ki ga je kamniško Avto moto društvo Sitar Dunlop Racing Team zgradilo ob brniškem letališču. Po več kot uspešno organizirani prvi dirki za Pokal Dunlop Slovenije je objekt od lani služil predvsem za priprave motokrosistov iz Slovenije in tudi tujine. Lansko dirko, na kateri se je zbralo več kot 5000 motokrosa lačnih gledalcev, je skorajda odplaknilo deževje, organizatorji pa so kljub vsemu mojstrsko prestali svoj bolj vodeni kot ognjeni krst. Prav zaradi tega komisija za motokros pri AMZS ni oklevala in letos jim je ob dirki mednarodnega prvenstva v motokrosu, ki bo štela še za drugi Pokal Dunlop Slovenije, zaupala še dirko državnega prvenstva.

Četrto dirko državnega prvenstva so na Dunlop Moto Parku v Šenčurju ob brniškem letališču pred skoraj 5000 gledalci v svojo prid odločili:

Damjan Tržan (Sitar Dunlop RT) v razredu do 85 ccm, prvič v karieri Uroš Nastran (Sitar Dunlop RT) v razredu do 125 ccm ter Sašo Kragelj (AMD Orehova vas) v najmočnejšem razredu Open.

Namesto dežja je tokrat sončna nedelja ob 1350-metrsko progo Dunlop moto parka ponovno pripravila preštevilne gledalce. Ti tako s svojo udeležbo potrjujejo, da je dirka v enem najmodernejših in najpreglednejših slovenskih stadionov tudi najpomembnejša v letošnjem koledarju državnega prvenstva. Blatnih in prašnih borb lačnih Gorenjcev očitno ni premamil niti prenos formule ena. Radovednost gledalcev je seveda godila in presenetila tudi tekmovalce. »Tolikšnega obiska se ne spominjam niti na zadnjih dirkah svetovnega prvenstva v Orehovi vasi«, je bil nad tem navdušen komentar desetkratnega državnega prvaka Saša Kraglja. Če pogledamo z drugega zornega kota, bi lahko brez večjega pretiravanja celo trdili, da se je na Brniku zbralo skoraj toliko gledalcev kot na vseh preostalih letošnjih dirkah motokrostističnega državnega prvenstva. To pa je podatek, ki da misliti, da ne Dunlopovcem, ampak vsem ostalim, ki so »dovolili«, da so po svoje iznajdljivosti in zdrave pameti dosegli to, za kar vsi drugi pravijo, da v Sloveniji ni mogoče. Pridite naslednjič še vi na dirko v Dunlop moto park in prepričali se boste v nasprotno.

V najšibkejšem članskem razredu do 85 kubičnih centimetrov si podobno kot na minuli dirki Damjan Tržan ponovno ni pustil do živega. Član domačega društva Sitar Dunlop Racing Team je tako še drugič zapored opravil z vso konkurenco.

Nenavadno zanimivo je bilo v najmnožičnejšem razredu voznikov z motorji do 125 ccm. Prvo vožnjo je povedel Aljoša Jelovšek, ki je pred državnim prvakom Jako Možetom klonil še v zadnji tretjini prve vožnje. Tretje mesto pa je pripadlo Urošu Nastranu iz domačega Sitar Dunlop Racing Teama. V drugi vožnji, ko so že vsi pričakovali ponovno zmago Možeta, pa je glavnemu favoritu kakih deset minut pred koncem zmanjkalo goriva in preostalo mu je le, da je brez motorja odhlačal v bokse. Skozi cilj je tako kot prvi privozil Aljoša Jelovšek, ki pa se ni mogel dolgo veseliti svoje zmage. Zaradi krajšanja proge so ga sodniki diskvalificirali in končna zmaga je prvič v tej sezoni pripadla Urošu Nastranu iz Sitar Dunlop Racing Teama.

V najmočnejšem razredu pa mehanik glavnega favorita Saša Kraglja ni ponovil napake Možetovega sotrpina. Radizelčan je s polnim plinom in dovolj goriva dvakrat prvi videl finišerjevo zastavico. Za njim pa se je na veliko veselje množice navijačev in predvsem članov njegovega navijaškega kluba »fun club SKALA« obakrat uvrstil Rok Sitar, ki je tudi glavni krivec, so se v njegovem klubu odločili za gradnjo objekta, kjer od lani naprej motokrosisti preskakujejo letala.

Dober obisk, zadovoljni tekmovalci in moderno dirkališče pa so dober obet tudi pred 14. julijem, ko bo AMD Sitar Dunlop Racing Team na Dunlop moto parku organiziral že drugo dirko za Pokal Dunlop Slovenije, ki bo štela tudi za mednarodno prvenstvo v motokrosu. Oglejte si jo tudi vi in se sami prepričajte v preobrane vrstice.

BORUT CVETKO

FOTO GROHAR

Start - trenutki napetosti pred dirko open: št. 52 - Bogo Gajser št. 54 - Simon Štrajhar, št. 70 - Rok Sitar.

FOTO: BORUT CVETKO

Podelitev priznanj v razredu 250 open (od leve): 2. mesto Rok Sitar, 1. mesto Sašo Kragelj, 3. mesto Simon Štrajnar

Rezultati:

Podmladek do 65 ccm:
1. Peter Tadič (Husky MP), 2. Aljoša Molnar (ANŽK Zatrnik) oba 27 točk, 2. Žan Kogovšek (Elektronček Trebnje, 20,...

Podmladek do 85 ccm:
1. Klemen Gerčar (Sitar Dunlop RT) 27 točk, 2. Matjaž Vidmar (MK Notranjska) 25, 3. Boštjan Avbelj (Motor sport), 18,...

Člani do 85 ccm:
1. Damjan Tržan (Sitar Dunlop RT) 40 točk, 2. Rok Cajzek (MK Zai) 34, 3. Rok Bekanovič 30 (Sitar Dunlop RT)

Člani do 125 ccm:
1. Uroš Nastran (Sitar Dunlop RT) 32 točk, 2. Sebastijan Edere (Elektronček Trebnje) 31, 3. Samo Kurnik (AMD Lenart) 28

Člani razred Open:
1. Sašo Kragelj (AMD Orehova vas) 40 točk, 2. Rok Sitar (Sitar Dunlop RT) 34, 3. Simon Štrajhar (Feroda Celje) 30

Južna dežela (V.)

Zadnji notranji let z letališča Uluru do glavnega mesta Zahodne Avstralije je za nami. Perth je zelo prijetno mesto s stolpnicami samo v poslovnem delu mesta, sicer pa ga sestavljajo nizke lesene hiše z vrtovi, ki kar buhtijo od zelenja in vseh mogočih cvetov.

Ni čudno, da Avstralci preživijo večino prostega časa zunaj.

Križarjenje z ladjo po reki Swan, ki se razširi kar v jezero, nam podarja čudovite prizore. Reka ima ime po avtohtoni ptici, značilni za to območje, to je črni labod, ki je tudi maskota Pertha.

Ogledali smo si spominski hrib, urejen v spomin 60.000 Avstralcem, ki so izgubili življenje v drugi svetovni vojni.

Kings Park je res kraljevi park - po lepoti je menda četrti v svetu. Najraje bi podaljšala čas, ki nam je bil odmerjen za uživanje v njem. Radovednost in pričakovanje nove-ga pa sta me gnala dalje. Pot proti severovzhodu do Yanchep narodnega parka je minevala v opazovanju rjave in samo rjave pokrajine, kjer so se pasle ovce in krave. Nikjer nobenega človeka na stotine kilometrov, le tu in tam nam je o tem, da tu nekdo živi povedalo »kolo za črpanje vode«. Ko sem vprašala šoferja avtobusa, kaj jedo te živali, mi je odgovoril: »Pri vas govedo pozimi jé suho travo, pri nas pa poleti. In vi morate graditi hleve, nam jih ni treba, živina se samo seli z enega konca na drugega in se spet vrne, ko se zemlja obraste. Ali si lahko predstavljate, koliko več stroškov imate vi«.

Poglobila sem se v svoje misli, dokler me niso pritegnili kenguruji. Uspelo nam jih je fotografirati, a niso bili preveč navdušeni nad invazijo radovednežev; kar hitro so odskakljali v grmovje. Pot proti severu mimo peščenih sipin nas je pripeljala do slikovitega ribiškega mesteca Cervantes, znanega po skalnih rakih. Tako dobrega kosila, sestavljenega iz morskih dobrot, verjetno ne bom nikjer več dobila.

Čaka nas še ogled narodnega parka Nembung z mistično pokrajino Pinnacles - Stolpiči, kjer so po rumeni peščeni puščavi posejani stebri in različne skulpture. Neverjetno - dobiš občutek, da si na nekem drugem planetu.

Vse je tako tuje, neznano, skrivnostno. Prvič mi je postalo malce tesno pri srcu ob misli, kaj če bi se tu izgubila. Okoli mene vse enako, temperatura je bila čez 40°C, voda v steklenici vroča, a kljub temu je bilo treba piti, ker sicer preveč dehidriraš. Če bi ostala sama, niti približno ne bi vedela, od kje smo prišli ali v katero smer bi morala iti. Zato sem se pridno držala skupine, kar sicer ni moja vrlina.

Samo še nekaj kilometrov z avtobosom in znašli smo se na rajski plaži Indijskega oceana. Gneča na plaži nam ni preprečila plavanja, pač pa plitvina; bili smo tako utrujeni, da se nam ni dalo hoditi do globine, kjer bi se dalo plavati.

Samo še eno prosto dopoldne, da si naberemo moči za polet proti znani nam Evropi.

JOŽICA REPANŠEK

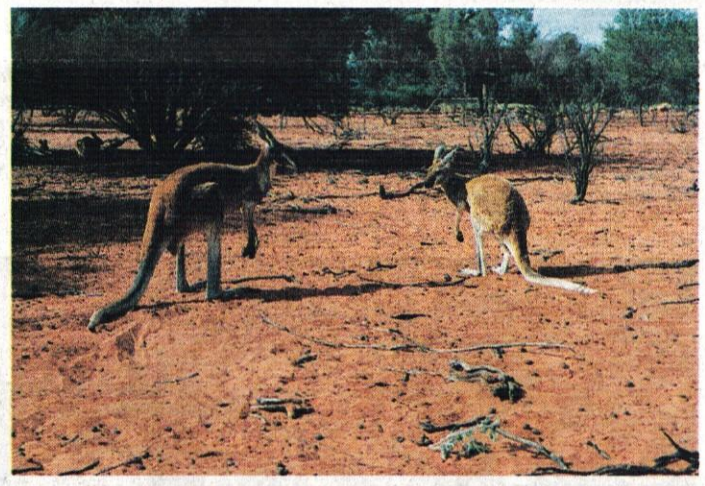

Nobenega navdušenja za poziranje, a kljub temu sem ju ujela v objektiv.

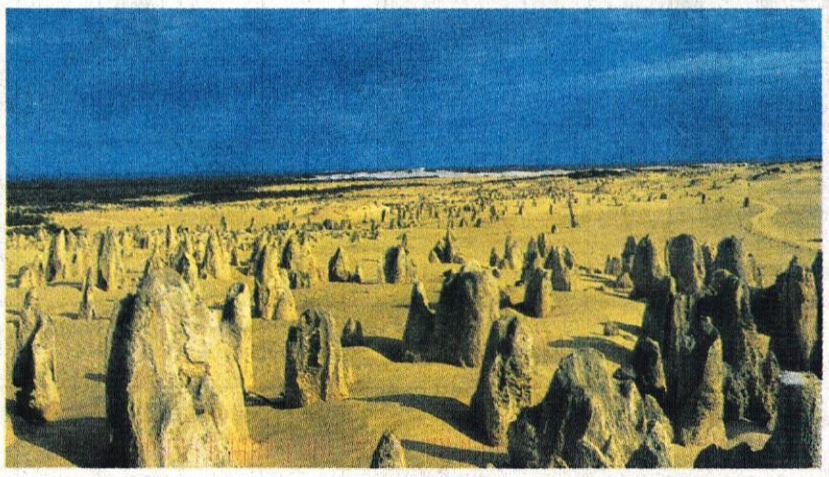

Skrivnostna pokrajina

Konfekcija Anja
v Domžalah, v centru Breza (I. nadstropje), Breznikova 15, tel.: 72 16 499, odprto od 9.-19. ure, sobota od 9.-13. ure.
Vse za mojo posteljo
Pestra izbira posteljnega perila čudovitih vzorcev iz krep blaga, platna, satena, rjuhe, prešite odeje, blazine in pregrinjala.
AKCIJA V JUNIJU!
PREŠITA POSTELJNA PREGRINJALA
(tudi kot lahke odeje v poletnih dneh)
140x200 cm že od 4.990 SIT
200x240 cm že od 10.990 SIT
ali po vaših merah
POSTELJNINO VAM SEŠIJEMO TUDI PO VAŠIH MERAH IN ŽELJAH.

TOYOTA
Dopust se začne že na poti.
KLIMA SERIJSKO že od 1.899.000 SIT
YARIS COOL
AC Lovše, Jarška cesta 11, Domžale, (01) 72 11 000

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA DOMŽALE
Ljubljanska 72,
tel.: 722 04 70, 721 68 01
Ob preoblikovanju žiro računov iz APP v transakcijske račune Hranilno kreditna služba Domžale obvešča, da ODPIRA TRANSAKCIJSKE RAČUNE ZA DRUŠTVA IN SAMOSTOJNE PODJETNIKE.
Našim komitentom lahko ponudimo tudi knjigovodske storitve.

Iz študije o razvoju zdravstvene službe na Kamniškem od leta 1900 do leta 2000

KOPALIŠČE IN ZDRAVILIŠČE

Mestno kopališče v Kamniku se je v 19. stoletju razvilo v zdravilišče, v Kamnik pa uvedlo moderni turizem.

Dr. M. Kirn poroča v svoji knjigi »Iz zdravstva ...« na strani 29, da je v urbariju leta 1496 naveden kot zakupnik mestnega kopališča **Jurij - mestni padar.** Kamnik je imel torej že takrat mestno kopališče, vodil ga je takratni zdravstveni delavec.

Ko je Kneip razvil svojo metodo hidroterapije, jo apliciral tudi na Bledu, so se v Kamniku lotili prenove mestnega kopališča. Zemljišče je bilo Prašnikarjevo in je bilo od sotočja obeh rek: ob Kamniški Bistrici do brvi in še malo naprej do konca zdajšnjega drevoreda ter ob Nevljici do mesta, kjer potoček seka Neveljsko pot, proti severu pa vse do zdajšnjega Prašnikarjevega drevoreda.

Zdravilišče v Kamniku se je imenovalo Kurhaus. Zgradil ga je **Alojz Prašnikar,** rojen leta 1821, in sicer na prostoru mestnega kopališča ob sotočju Kamniške Bistrice in Nevljice in na obdajajoči svoji posesti. Prašnikar je umrl leta 1899 v Kamniku. Pokopan je v Mekinjah.

Kurhaus je sestavljala velika centralna stavba in prizidek, kjer je sedaj samski dom na Cankarjevi 3. Stavbi sta bili pritlični, zidani in z lesenimi kombinacijami t. j. v tirolskem stilu (fotografija desno zgoraj), Centralna stavba je imela proti Kamniku veliko zunanjo pokrito teraso. Ob Kamniški Bistrici je Prašnikar dal zasaditi drevored divjih kostanjev ter tudi v parku nad brvjo čez Kamniško Bistrico. V drevoredu in parku so bile kamnite sohe ter urejene sprehajalne potke. Severovzhodno območje je bilo travnato in tudi namenjeno terapiji - n. pr. bosi so hodil po jutranji rosi.

V centralni stavbi je bila menza - kuhinja z jedilnico, shrambe itd. Prašnikar jo je planiral za sto gostov. Gostje so prenočevali v posebej za to zgrajenih vilah: Neptun (zdaj Cankarjeva cesta 7), vila Bei der Mühle - Vila pri mlinu (zdaj Cankarjeva cesta 14), Vila Luise - imenovana po Prašnikarjevi hčeri (zdaj Cankarjeva cesta 23) ter v vili Johana (zdaj Cankarjeva 29) - tudi Johana je bila Prašnikarjeva hčerka.

Upravnica Kurhausa je bila Prašnikarjeva, poročena Kezel.

V prizidku je bila hidroterapija po Kneipovi metodi. Zunaj ob Nevljici je bil mali bazen z lesenimi kabinami. Tu so se meščani kopali še po letu 1945. Na nasprotnem bregu Nevljice je bila Pirnatova »Gostilna Šafar«, ki je bila z brvjo povezana s kopališčem na drugem bregu Nevljice.

Hidroterapijo je vodil Kiemsswenger - hidroterapevt in masser. Najel ga je Prašnikar in je prišel iz Tirolske leta 1876.

Organizirana so bila tudi družabna srečanja in izobraževanje kot kuharski tečaj.

(fotografija levo)

V Kurhausu so bila tudi družabna srečanja in izobraževanje n. pr. kuharski tečaj za Kamničanke leta 1911. Spredaj z leve: upravnica Kurhausa Prašnikarjeva, por. Kezel, gostilničar Žirovnik, učiteljica Klančar, predsednik izpitne komisije tečaja, kuhar iz Ljubljane, hotelir Kenda z Bleda - vodja tečaja, Anton Cerar - predsednik obrtne gostinske zbornice; zadaj stoje z leve: Minka Močnik svakinja lekarnarja in župana, glavni kuhar Kurhausa (stoji najvišje), Ana Močnik, por. Karba (desno ob kuharju), Novak Štefanija, por. Sadnikar (za predsednikom komisije, v drugi vrsti), Debevec Franja (poleg Novakove desno) in poleg nje Hočevar Helena - trgovka; zadaj terasa Kurhausa

Prašnikar je v Kamnik uvedel moderni turizem

Naslednji hidroterapevt v Kurhausu je bil **Kreuzer Joseph** - hidropat, rojen 10. 9. 1872 na Bavarskem, poročen s Kamničanko Marijo Koschir. Stanovala sta v Mestu št. 83 (»Iz zdravstva ...« dr. M. Kirn na strani 30). Nasledil ga je **Wackenreiter Robert** - hidropat in upravnik Kurhausa do leta 1908. Specializacijo je opravil na Dunaju na kliniki za hidroterapijo pri prof. Winernitzu, na dermatološki kliniki pri prof. Kaposiju, na urološki kliniki pri prof. Krafft-Ebingu in še v Worishofenu, kjer je prejel spričevalo po končanem stažu (»Iz zdravstva ...« dr. M. Kirn na strani 31).

Po pripovedovanju dr. N. Sadnikarja je bil zadnji zdravnik v Kurhausu, ki je imel ordinacijo za goste in bolnike ter odrejal terapijo **dr. Julius Dereani.**

Po okupaciji Kamnika leta 1941 so Nemci Kurhaus (Kreisleitung) pozidali in dvignili v nadstropja ter tu uredili prostore za svoje upravne urade. Takoj po kočani vojni leta 1945 je Rdeči križ tu uredil **repatriacijsko bazo.** Kmalu za tem so tu zbirali predvsem ortopedsko prizadete otroke in mladostnike in leta 1947 tu začne delovati **Dom invalidne mladine** (»Zavod za usposabljanje ...« dr. Havlina, stran 12). Leta 1964 zgradijo nov Dom invalidne mladine na Novem trgu in stavba na Cankarjevi 3 postane Samski dom, prizidek pa kupi Rudnik kaolina v Črni. Tu imajo svoje pisarne, okolico pa uredijo tako, da porušijo kopališče, na novo pa ga zgradijo Pod skalo na Maistrovi.

V 90. letih prejšnjega stoletja so začeli urejati Terme Snovik v Tuhinjski dolini, za Gorenjsko najbližje termalno kopališče.

prof. STANKA BALOH
dr. NIKO SADNIKAR

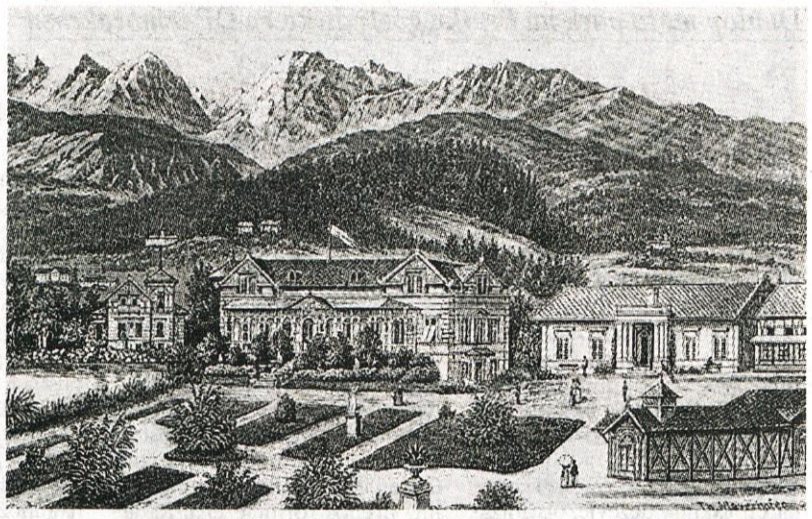

Kurhaus z mestnim kopališčem:v ozadju Kamniške planine s Kamniškim sedlom in samostanom v Mekinjah, spodaj z leve: vila Johanna, vila Neptun, centralna stavba Kurhausa, prizidek, spredaj lesene kabine kopališča.

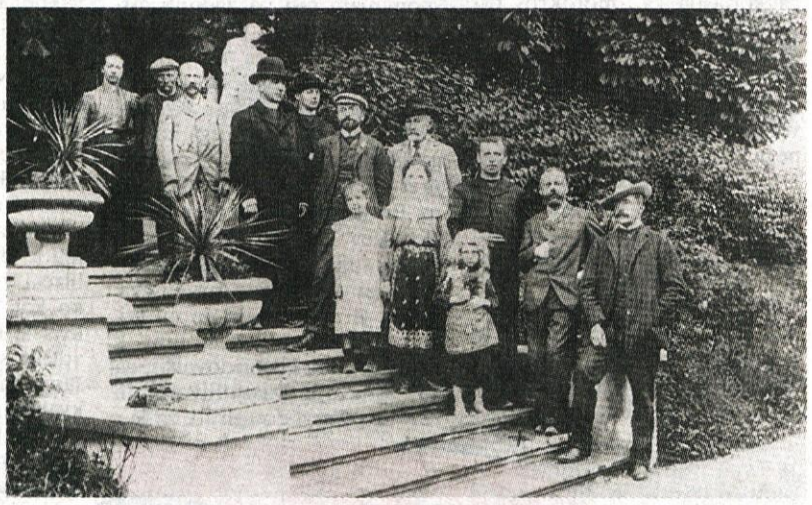

Pomembni gostje na stopnicah na teraso Kurhausa leta 1903 (z leve): Marija Prašnikar por. Kezel - upravnica Kurhausa, njen mož Franc Kezel, maser in hidroterapevt Kiemesswenger, nadškof Stossmeyier z Djakova, njegov tajnik, poznejši zagrebški škof Bauer, tiskar Anton Slatnar - strojnik v tiskarni Hinko Saks, ki stoji ob njem tri njegove hčerke, (desno, stoji s klobukom) kipar Alojz Gangel

Kamniški OBČAN	VRSTA REAKTIVNEGA LETALA	PRA-PREBIVALCI V AVSTRALIJI, NA OI V SYDNEYJU	TEŽKO VOZILO Z GOSENICAMI	PERZIJSKI POLOSEL	OKRAJŠANO IME DIMITER	MESTO NA JAP. OTOKU HONŠU	VEČJA ČRNA PTICA, KROKAR	
VRTNI ALI GOZDNI MANJŠI PLOD							DOMAČA VPREŽNA IN JAHALNA ŽIVAL	
VULKANI-ZIRAN KAVČUK							JAP. PISATELJ (KOBO)	
TOVARNA SANITETNEGA MATERIALA PRI DOMŽALAH							PREBIVALEC OB REKI MOC / OZVEZDJE NA JUŽNEM NEBU	
TAKTIČNA VOJAŠKA ENOTA, POLK / IZVLEČEK IZ ČRESLOVINE, STROJILO								
NAŠ SODOBNI JEZIKO-SLOVEC LOGAR					DRUGO IME ZA GRŠKO R, EVROTAS / ALP. REŠ. SANI			
MESTO NA SICILIJI						BAJESLOVNI PRVI LETAL. / SL. GRAFIK MAVEC		
MANJ KOT ENA				KOTANJA, KOTLINA / ČETRTI OBROK				
VARIANTA								ZADEVA, KI SE VLEČE BREZ KONCA
AM. FILMSKI IGRALEC (ROBERT DE)					OSEBNI ZAIMEK			KDOR SE UKVARJA Z AKSIOLOGIJO

AVTOR: JOŽEF CAJHEN	KDOR JE POPOLNOMA ALI PREVEČ ZASEDEN Z DELOM	RAZLITJE VODE, POPLAVA	NAPLAČILO	OBRAT ZA PRIDOBIVANJE KOVIN IZ RUDE S TALJENJEM	Kamniški OBČAN	IGOR OZIM	HISTORIK	STENSKE OBLOGE	MOLITEV (PATER NOSTER)	ŠKOTSKO MOŠKO KRILO	Kamniški OBČAN	SRB. NAR. HEROJ (PAVLE)	PRVOTNA OBLIKA, IZVIRNIK	FALZIFIKAT	VRSTA TROPSKEGA LESA	ODPRTA TELESNA POŠKODBA
PRED-STOJNIK SAMOSTANA					NAŠ VESLAČ ČOP						OSTRA ZAČIMBA					
HČI ZEVSA IN DEMETRE					PREBIVALCI JAP. MESTA OGA / PLOŠČ. MERA						BRAZILSKA MERA ZA KAVO IN BOMBAŽ					
KRAŠKA KOTANJA						NEM. TOVARNA AVTO-MOBILOV / TUJE Ž. IME					VRSTA OGLJI-KOVODIKOV / PEVEC PARNEGA VALJKA (RAHIMOVSKI)					
POLONIJ			ZGODOVIN-SKO GIBANJE V ITALIJI / OSKAR DANON									REPUBLIKA V ZAHODNI AFRIKI / ALENKA DOVŽAN				
MALIK / OKRASNA OVIJALKA NA DREVJU					GLASBENO ZNAMENJE / SL. JEZIKO-SLOVEC (FRANC)					GL. MESTO EGIPTA / KIKINDA						KNJEŽJI NASLOV V ARABIJI
			SREDIŠČE MOLDAVIJE V ROMUNIJI					IZBRANO OBLEČEN MOŠKI	IGOR JURIČ / IT. SOPRANISTKA TEBALDI			NEKD. TURŠ. DOLŽ. MERA / OTROŠKA IGRA S KARTAMI				
			NEMŠKI GRADITELJ ZRAKOPLOV. / MUČENIK							LOČNICA MED DRŽAVAMA	RUS. UMET. DRSALKA SOKOLOVA / ALEŠ JAN					
		POČELO TAOIZMA / GERMANSKI OREL				PRIPADNIK NEMŠKEGA PLEMENA / IZRAEL							PREŠERNOVA PESEM / DIŠEČE VINO IZ VIŠENJ			
				PREBIVALKA POGORJA PIRENEJI / UMET. SLOG PO BAROKU										AM. HUMO-RISTIČNI PISATELJ (GEORGE)	SREDNJE-VEŠKO BRENKALO, PERZIJSKEGA IZVORA	KOZAŠKI POVELJNIK, HETMAN
		MESEC MALI TRAVEN / KOLOS, VELIKAN					MLAD GOZD / MARIBOR. PODJ., SAD-JARSTVO IN VINARSTVO				PRAOČE AMELUNGOV					
GLAS. ODD. NA TV SLO / SL. ALP. SMUČARKA KALAN						SANITETNI MATERIAL / KDOR PRETIRAVA V MOŠKOSTI					VRSTA AM. REVOLVERJA	KLICNA BARVA PRI KARTAH / OGRADA ZA ŽIVINO				
		NOGOMETNI KLUB / LIKOVNA UMETNOST LATINSKO			EKSPLOZIVNO TELO / ZORANA ZEMLJA					VRSTA VO-ZIČKA, CIZA / DOMAČA PERNATA ŽIVAL						
			MOŠKI LIK Z DVIGNJENIMI ROKAMI K MOLITVI / ANJA ILC						SPUŽVE / KARLOVAC					NOVO MESTO / IVO HVALICA		
								SKUPINSKO LETOVANJE OTROK								
								ČRNO RJAVO KRZNO NEKAJ DNI STARIH JAGNJET								

Likovni in literarni natečaj Veronika z Malega gradu

Kako bi slovenski šolarji rešili zakleto grofično ...

V okviru natečajev, ki jih Matična knjižnica Kamnik pripravlja na straneh interaktivne knjige ***www.kamniskaveronika.net,*** *smo tokrat razpisali likovni in literarni natečaj Veronika z Malega gradu. Učenci nižje stopnje osnovnih šol iz različnih koncev Slovenije so napisali oz. s pomočjo računalnika narisali, kako bi rešili zakleto grofično Veroniko. Z natečajem smo se vključili v festival eSchola* ***http://sio.edus.si/eschola2002,*** *ki je nastal na pobudo Evropske komisije in Evropskega šolskega omrežja in že nekaj let uspešno poteka tudi v Sloveniji.*

Na ***likovni natečaj*** *je prispelo 61 del iz 9 osnovnih šol. Komisija (slikar Dušan Sterle in likovna pedagoginja Mojca Koncilja) je za najboljša dela izbrala naslednje:* ***Jan Zajec*** *(11 let) iz OŠ Zadobrova Ljubljana Polje,* ***Haris Aksalič*** *(10 let) iz OŠ Hinka Smrekarja Ljubljana in* ***Anita Jeglič*** *(7 let) iz OŠ Toma Brejca Kamnik. Na* ***literarni natečaj*** *pa je prispelo 83 prispevkov iz 13 osnovnih šol. Po oceni komisije (Breda Podbrežnik Vukmir, Ivanka Učakar in Vlado Motnikar) so najboljše prispevke napisali* ***Ana Hribar*** *(9 let) iz OŠ Gornja Radgona in* ***Črt Jaklič*** *(10 let) iz OŠ Mirna Peč. Vsem sodelujočim učencem, njihovim mentorjem, zlasti pa seveda nagrajencem, čestitamo!*

Nagrajenci so prejeli nagrade (prispevali so jih Matična knjižnica Kamnik, Mladinska knjiga, SNG Opera in balet ter Arboretum Volčji Potok) in priznanja ob zaključku Mednarodne izobraževalno računalniške konference MIRK 2002, kjer smo interaktivno knjigo s kamniškim ljudskim izročilom tudi predstavili.

Za konec pa si poglejmo še nekaj del mladih ustvajalcev in se prepustimo njihovi domišljiji in ustvarjalnosti pri reševanju grofične Veronike!

ANDREJA ŠTORMAN

Nekoč sta se prijatelja pogovarjala, kjer bi preživela prosto popoldne. Odločila sta se za obisk Malega grdu. S kolesi sta se pripeljala do vznožja hriba, priklenila kolesa na ograjo in z žogo pod pazduho odšla na hrib. Na pobočju Malega gradu sta se žogala.

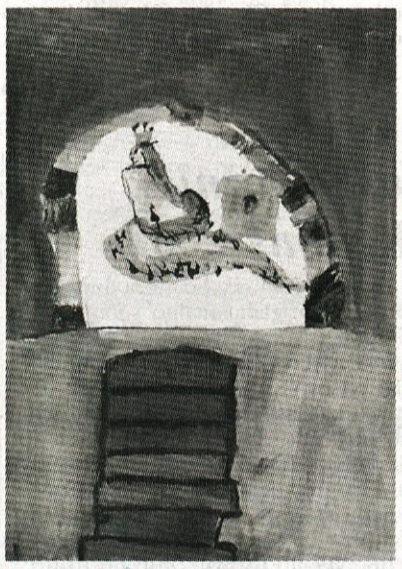

Anita Jeglič, Kamnik

Nenadoma jima je žoga padla v grmovje. Eden od dečkov je šel ponjo in med skalami zagledal kačji rep. Prestrašil se je, zakričal in ko je k njemu pritekel prijatelj, se je izpod skal prikazala Veronika.

Sprva sta bila presenečena, vendar, ker sta že slišala zgodbo o zakleti Veroniki, sta jo takoj prepoznala. Bila je pol ženska, pol kača. Spodnja polovica njenega telesa je bila zavita v grozno, zeleno, luskavo skorjo. Zgornji del je imel podobo golega ženskega telesa. Njeni lasje so bili dolgi in močno skuštrani. V rokah pa je držala njuno izgubljeno žogo.

Veronika ju je milo pogledala in prosila:

»Odrešita me stoletnega preklestva, prosim vaju!«

Ravno takrat pa je enemu od prijateljev zazvonil mobitel, Veronika ga je pogledala s svojim zlobnim pogledom in ga spremenila v kamen.

Deček je Veroniki v strahu razložil, da je bil to le mobitel in da to ni nič nevarnega.

Prosil jo je naj reši prijatelja. Veronika mu je odgovorila, da mora najprej izpolniti tri njene želje.

Prva je bila, da ji prinese rdeče drevo, da ga bo posadila ob svoje domovanje. Druga naloga je bila prenoviti ruševine njenega gradu, tretja pa je narekovala naj ji pripelje mestnega župana, da se mu bo lahko opravičila za svojo stoletno zlobo.

Deček se je zelo bal za svojega prijatelja, zato se je lotil reševanja nalog.

Rdeče drevo je našel v deveti deželi. Prek oglasa je najel delavce, da so prenovili grad.

Ko je deček našel župana, sprva ni verjel njegovi zgodbi o Veroniki. Ko ga je deček le uspel prepričati, je župan končno odšel z njim na Mali grad.

Janja Zajec, 4.b, 11 let, OŠ Zadobrova, Zadobrovška 35, 1260 Ljubljana-Polje, mentor: Mateja Trampuš

Župan je bil grozno presenečen nad prenovljenim gradom, še bolj pa nad rdečim drevesom, ki je bilo zasajeno pod njim.

Ko je župan stopil na grajsko dvorišče, se je pred njim prikazala Veronika. Zagrmelo je, se dvakrat zabliskalo in dečkov prijatelj je oživel.

Nato se je Veronika opravičila županu za svojo ošabnost in zlobo. Še predobro se je spominjala treh duhovnikov, ki so jo prosili za denar.

Županu so ob njenem opravičilu stopile solze v oči, vzel je leskovo palico in udaril po njej. V tistem hipu se je pošast spremenila v lepo deklico. V zahvalo je Veronika podarila županu grajski zaklad, da bi z njim polepšal mesto Kamnik. Dečku pa je v znak hvaležnosti podarila čarobni kamen, ki izpolni vsako željo.

Veronika se še vedno ni nehala čuditi črnemu kosu v dečkovih rokah, mobitelu.

Deček ji je podaril svoj mobitel. Veronika se je zahvalila in stekla v svoj prenovljeni grad.

Deček jo je večkrat želel obiskati, vendar je nikoli več ni videl.

Po pripovedih starih Kamničanov se iz svojih soban prikaže le enkrat v letu, na dan svetega Roka, kateremu je tudi posvečena grajska kapelica.

Veronika še vedno spi v svojem gradu, le rdeče drevo dečka še spominja nanjo.

ANA HRIBAR, Kamnik

Ko sem bil star dvanajst let, sem se jaz, Črt Jaklič, po domače Dolenjski Kekec, s prijateljem Jakom Papežem (njega smo klicali Mirnopeški Rožle) odpravil v Kamnik. Odšla sva na Mali grad iskat zaklad. Se tako lepo sprehajava po gradu, ko se je pred naju postavila prikazen - pol ženska pol kača. Spomnila sva se, da je to zakleta grofica Veronika. Jaka se je stisnil v kot. Mene je prosila, naj jo dvakrat vržem ob zid. Tako sem naredil. Spet je bila samo ženska. Bogato me je obdarovala. Nekaj nagrade sem dal tudi Mirnopeškemu Rožletu, ker se ni polulal v hlače.

Veronika ni bila več skopa in zdaj tudi Kamničanom rada pomaga. Jaz, Dolenjski Kekec, in Mirnopeški Rožle pa sva odšla vesela domov v Mirno Peč.

ČRT JAKLIČ, Mirna Peč

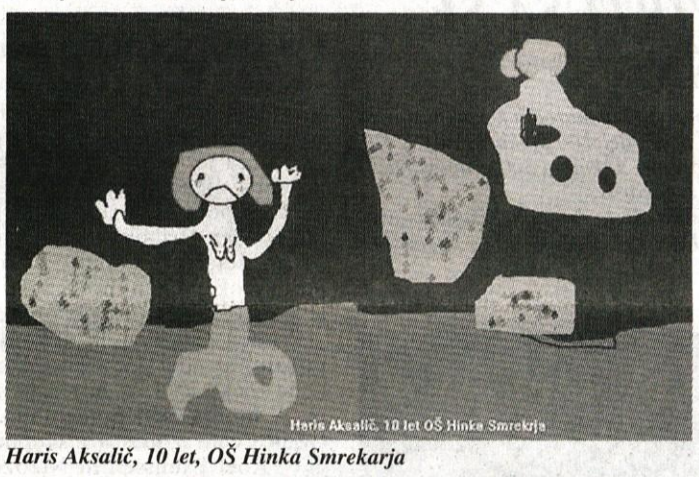

Haris Aksalič, 10 let, OŠ Hinka Smrekarja

Zaključili krog seminarjev

Uspešen postaneš, kadar izstopaš iz povprečja. In ker se v e-Študentskem Sevisu držimo tega izreka, smo v torek, 7. maja, v sodelovanju z dnevnikom Finance uspešno zaključili letošnji krog izboraževalnih seminarjev. Ker so se smernice našega gospodarstva razvile tudi v smislu borzništva in ker se vse več študentov odloča za delo na borznem področju smo za zaključek letošnjih predavanj izbrali temo: ***Mladi in borzno poslovanje.*** *K sodelovanju smo povabili direktorico trženja in odnosov z javnostjo na Ljubljanski borzi gospo Lidijo Kupljen Gabrijelčič, ki je predavala na temo Kako deluje slovenska borza?, finančnega svetovalca iz Borzno posredniške hiše Ilirika d. d. gospa Mateja Tomažina, ki je študentom predstavil delovne naloge finančnega svetovalca, ter borznega posrednika Kapitalske družbe d. d. gospoda Aleša Padavnika, ki je predstavil strategijo in prevzem podjetja. Vsi trije strokovnjaki so na svoj mladostniški in izviren način slušateljem podali veliko strokovnega znanja tako iz teoretičega in praktičnega vidika. Izobraževanje je bilo namenjeno tako študentom ekonomije kot tudi vsem tistim, ki se z borzništvom srečujejo v svojem vsakdanu. Seveda pa je potrebno poudariti da je bilo izobraževanje za vse člane našega servisa brezplačno.*

e-Študentski Servis pa za letošnjo jesen že pripravlja začetne in nadaljevalne izobraževalne seminarje.

e-Študentski Servis

V Franciji, deželi vina in večne romantike

Kot vsako leto, je tudi letos Šolski center Rudolfa Maistra v Kamniku v sodelovanju z ljubljanskima gimnazijama, Gimnazijo Ledina in Šubičevo gimnazijo, organiziral potovanje v oddaljeno Francijo, deželo vina, gurmanske kulinarike in večne romantike. Letos smo se pod vodstvom profesorice Marte Janežič, ki nas je tudi spremljala, odpravili v jugovzhodni del Francije, v Provanso. Profesorica je vsem 24 udeležencem kamniške gimnazije pripravila teoretično gradivo v ličnih mapah ter povabila starše, da smo ga skupaj pregledali nekaj dni pred odhodom.

Zbrali smo se pred ŠCRM v četrtek, 21. marca ob 20. uri zvečer in se nato polni navdušenja in dobre volje odpravili v Ljubljano na Kongresni trg, kjer so se nam pridružili še ljubljanski dijaki. Ob sončnem vzhodu smo se pripeljali v žepno kraljevino Monako, ki je znana po progi formule 1 in kazinoju. Tako smo si prvi dan v Monaku ogledali oceanografski muzej in mesto, v Grassu parfumerijski kompleks. Oglede za prvi dan smo zaključili v Nici, ki se ponaša z Azurno obalo in Angleško promenado, kjer smo tudi prespali. Drugi dan smo nadaljevali z ogledi Cannesa, kjer podeljujejo filmske nagrade Zlata palma, St. Tropeza, kraja, ki si ga je za svoje domovanje izbrala filmska igralka Brigitte Bardot, Marseilla, ki slovi po cerkvi la Notre-Dame-de-la-Garede, z zlatim kipom device Marije in otoku z zaporom, kjer je bil v romanu Alexandra Dumasa zaprt Grof Monte Cristo. Drugi dan smo končali v Aix-en-Provance, kjer smo prespali. Tretji dan smo začeli v Aigues-Mortes, nadaljevali skozi Les Maries-de-la Mer in končali v Arlesu, kjer smo tudi prespali. Naslednji dan smo si v Arlesu ogledali rimski amfiteater in gledališče. Oba sta aktivna še danes, v prvem prirejajo bikoborbe, v drugem pa gledališke predstave. Prav tako je mesto poznano po tem, da se je sem preselil Vincent van Gogh. Skozi Les-Baux-de-Provances smo prišli v St. Remy, kjer smo si ogledali norišnico, v kateri je bil zaprt Van Gogh, potem ko si je odrezal uho in rojstno hišo jasnovidca Nostradamusa. Ogledali smo si še Pont du Gard, kjer je stal velik rimski akvadukt. In zadnje mesto je sledilo Avignon, kjer smo tudi prespali. Obhodili smo mestno obzidje in si nato ogledali Papeško palačo in sloviti most, ki ga opeva tudi ljudska pesem. Naslednji dan smo s postankom v Nici za zadnje nakupovanje in osvežitev v morju odpravili nazaj proti Sloveniji.

Še dolgo bomo v spominu ohranili prelepe parke v središču mesta Monte Carlo, bikoborbe s pridihom strastne Španije in čudovite rožnate ptice flaminge. Provanso smo zapustili z vtisom mediteranske pokrajine, mile klime, gostoljubnosti, Francozov ter ogromnimi kupi fotografskih spominov.

SEBASTJAN JAVORŠEK
2. č

Narava je zacvetela. Cvetje je pognalo iz zemlje ter se vtkalo v dolgo preprogo travnikov in poljan. Zdaj si je narava končno odpočila in opomogla od zime, ki jo je preživela tako, da je naredila nov načrt ter si omislila nekaj sprememb, ki pa so prijetno vplivale na vtis, ki ga dobimo ob pogledu skozi okno.

Tudi mi, mladi literarni navdušenci Šolskega centra Rudolfa Maistra, smo izkoristili zimski počitek ter vse svoje moči uporabili za iskanje najrazličnejših novic ter literarno ustvarjanje. Zdaj lahko končno s ponosom povem, da je izšlo dolgo pričakovano glasilo naše šole - ZELENO.

Moram reči, da je izšlo ravno pravi čas, da s svojim imenom dopolni trenutno podobo narave. Njeno sproščeno vzdušje se je preneslo na liste našega glasila, ki kar sami vabijo ukaželjno mladino (pa tudi odrasle) k branju. Naš trud je poplačan in lahko le rečem - splačo se je. In o čem vse smo pisali? O vsem mogočem. ZELENO zagotovo ni puščobno in monotono. Na šoli smo vsi začeli kot prvošolci, zato je prav, da smo tudi v glasilu posvetili nekaj prvih strani našim malim *fazančkom,* ki so se počasi le vključili v utrip naše šole. Človek pa kmalu začne sanjariti o potovanju daleč stran od te ustanove, ki nam meša štrene v najlepših letih našega življenja. Nekaterim so se sanje izpolnile in odšli so na pot v tujino, za nameček pa so o svojih prigodah tudi nekaj napisali in nam s tem zbudili skomine. Hrana ni vse v življenju, vendar v našem vsakdanjiku ne moremo mimo nje, zato smo ji tudi mi izkazali nekaj spoštovanja ter ji posvetili nekaj strani. Nismo pozabili na naše konjičke, zabavo ter uspehe dijakov naše šole na različnih področjih. Najstniki smo največkrat v sporu s svojimi starši, povsem drugače pa je, če se najstnik znajde sam v vlogi staršev. Ker imamo na šoli mlado mamico, smo jo malo povprašali o tem. Tudi naše profesorice so mame. Tudi one imajo doma otroke. Fotografije njihovih najmlajših otrok so obogatile ZELENO. Končali smo malo resneje. Ker smo lani praznovali 80. letnico rojstva pesnika Franceta Balantiča, smo objavili intervju z njegovima sestrama ter tako razkrili še nekaj o slavnem Kamničanu. V naravi, ki se je prebudila, vse zopet kar poka od polnosti in raznolikosti. Tudi naše ZELENO ni izjema.

MONIKA JEGLIČ, 2.d
ŠCRM Kamnik

Proslava v čast Rudolfu Maistru

V petek, 5. aprila, smo se s proslavo v kamniški glasbeni šoli spomnili na našega rojaka, Rudolfa Maistra.

Ko danes slišimo njegovo ime, pomislimo na kamniško gimnazijo, štiri kipe v Sloveniji, ki stojijo v njegovo čast. Če ne bi bilo njega in njegovih borcev, bi se pri zgodovini učili o 'Nieder Stailmark', ki je bila do prelomnega leta 1920 slovensko ozemlje. Delili bi si usodo s Koroško, katere plebiscita se še zdaj spominjamo z bolečino.

Rudolf Maister je bil izjemen človek. Preživel je težko mladost in kmalu postal ugleden častnik avstrijske vojske. Bil je energičen, odločen, samozavesten in drzen - lahko bi rekli, da celo predrzen. To, da si je s svojo majhno četo prostovoljcev drznil zoperstaviti se veliki vojski in da mu je pri tem uspelo, lahko označimo kot junaško dejanje. Po prvi svetovni vojni, slovenski politiki niso primerno vodili svoje politike. Italijani so nam po Rapalski pogodbi vzeli velik del ozemlja in po usodnem plebiscitu, 10. 10. 1920, je Avstrija dobila skoraj vso severno mejo. Jugoslovanska vojska je v teh bojih naredila več slabega kot dobrega in vse je že kazalo, da bo Maribor s spodnjo štajersko avstrijski. Slovenci so potrebovali močnega, karizmatičnega in sposobnega človeka, o katerem v vladi ni bilo ne duha ne sluha. Zaradi teh okoliščin je na dan lahko prišla Maistrova hrabrost.

Čeprav Rudolf ni bil goreče navezan na Kamnik, bi se ga Kamničani morali spomniti večkrat, saj je Kamnik njegovo rojstno mesto. Njegovo rojstno hišo obnavljajo prav ta čas, čeprav je sramotno, da je niso že prej. Ta proslava je bila ena izmed redkih, ki so bile namenjene v čast temu pomembnemu človeku za naš narod.

MAJA KNEHTL, 8. c
O. Š. TOMA BREJCA

Območna revija otroških in mladinskih pevskih zborov

Šolsko zborovsko petje je imelo v različnih obdobjih razvoja slovenske narodne zavesti različno, a vselej pomembno vlogo. Glasba, ki vstopa v odraščajočega otroka skozi osnovno šolanje, ne more in ne sme ostati neopazna, saj se oprime in spoji z otrokom ter ga popelje v svet umetnosti. Zborovsko petje v šoli pogosto nima posebne vrednosti, izkaže se šele takrat, ko izzovemo njegovo umetniško vrednost.

Dokaz je letošnja Območna revija otroških in mladinskih pevskih zborov občin Kamnik in Komenda. Predstavilo se je 16 zborov v sodelovanju z osnovnimi šolami obeh občin (razen OŠ Toma Brejca) ter javnim skladom Republike Slovenije za kulturne dejavnosti - izpostava Kamnik. Zborovodkinje in zborovodje so skrbno izbrali program za svoj nastop in se trudili za kar najboljšo izvedbo obeh koncertov.

Strokovno je revijo spremljal skladatelj, prof. Damijan Močnik in ocenil, da po kakovosti izstopajo Otroški pevski zbor OŠ Frana Albrehta, podružnica Tunjice, pod vodstvom zborovodkinje Ane Stele, Otroški pevski zbor OŠ 27. julij pod vodstvom Danice Grabnar in Mladinski pevski zbor OŠ Stranje z zborovodkinjo Karlo Urh. Naj omenim še odlično instrumentalno spremljavo zborov v izvedbi prof. Martine Golob Bohte, Luke Repanška, Janka Kastelica in glasbenega krožka OŠ Stranje. Selektor je pripravil strokovno oceno o nastopu vsakega zbora in jo strnil v nasvet, kako bi sicer kakovostno delo še izboljšali.

Izbrani zbori se bodo udeležili Gorenjske revije.

KARLA URH,
zborovodkinja

Župan sprejel najboljše športnike pretekle sezone

Župan **Tone Smolnikar** je 13. maja na vrtu gostišča Mlakar na Duplici sprejel kamniške športnike, ki so v pretekli sezoni dosegli izredne dosežke, tako v državnem kot v mednarodnem merilu. Med njimi so bili smučarska tekačica **Andreja Mali,** ki je na zimskih olimpijskih igrah v Salt Lake Cityju v smučarskem teku - sprintu na 1500 m dosegla odlično sedmo mesto, smučarski skakalec **Rok Benkovič,** član mladinske ekipe v smučarskih skokih, ki je osvojila 3. mesto na svetovnem mladinskem prvenstvu, triatlonec **Miro Kregar,** ki je številnim odličnim rezultatom dodal še 2. mesto na svetovnem prvenstvu v dolgem triatlonu in **moška ekipa Odbojkarskega kluba Kamnik** z že drugim zaporednim naslovom državnega prvaka v sezoni 2001/2002.

Uspešne športnike sta nagovorila župan **Tone Smolnikar** in **Anton Kamin,** vodja oddelka za družbene dejavnosti občine Kamnik.

Med drugim sta poudarila, da občina Kamnik v zadnjih letih vlaga v šport, zlasti v posodabljanje športnih objektov, več sredstev. Občina je poskrbela tudi za pravno osnovo za sofinanciranje športa, to pa se odraža tudi v kvaliteti in obsegu športne dejavnosti v občini. Zato občina postaja vse bolj prepoznavna tudi po dosežkih tako individualnega kot kolektivnega športa. Vodstvo občine redno spremlja dosežke naših športnikov in se veseli vsakega pomembnejšega uspeha.

Predstavnika občine sta zbranim športnikom toplo čestitala k njihovim vrhunskim dosežkom in jim v zahvalo izročila simbolična darila, med njimi tudi zadnji Kamniški zbornik.

Udeleženci srečanja so nato še v pozne popoldanske ure s predstavniki občine obujali spomine na svoje zadnje dosežke in seveda spregovorili tudi o težavah, s katerimi se srečujejo v prizadevanjih za hitrejši razvoj športa v naši občini.

F. S.

Najuspešnejši športniki minule sezone na sprejemu na vrtu gostišča Mlakar na Duplici.

Športni april v Mekinjah

V soboto, 13. aprila, se je v Mekinjskem domu odvijal rekreativni turnir mešanih trojk v odbojki. Tekmovanja se je udeležilo 8 ekip, ki so si bile med seboj precej enakovredne. Tekmovalci, ki so v Mekinje prišli tudi iz Kamnika, Stahovice in celo iz Mengša, so bili s tekmovanjem zelo zadovoljni, saj je dan minil v prijetnem športnem in prijateljskem vzdušju. Organizator - Športno kulturno društvo Mekinje - je udeležencem podelil diplome, najboljše tri ekipe pa so prejele pokale. Na veselje vseh, je največji pokal ostal kar doma, v Mekinjah. To je bil že drugi turnir trojk in člani ŠKD smo sklenili, da bo to tekmovanje postalo tradicionalno.

Dolgo tradicijo ima v Mekinjah kros, ki pa je zares že postal tradicionalen in s tem dobro poznan tudi v širšem slovenskem prostoru. Letos smo ga pripravili že štirinajstić!!! Kot vsako leto je kros potekal na državni praznik, 27. aprila in tudi tokrat privabil lepo število uveljavljenih slovenskih tekačev. Žal pa nam jo je zagodlo vreme: sama sem se že štirinajstkrat spoprijela s to dokaj zahtevno progo, a se vseeno ne spominjam, da bi po gozdnih poteh kdajkoli prebrodila toliko blata in »prečofotala« toliko luž. Močan naliv, ki niti za trenutek ni prenehal, je zelo motil gledalce in prestrašil veliko število tekačev, ni pa vzel poguma in volje tistim 51. tekmovalcem, ki smo se na progo vseeno podali. V 16. kategorijah smo se pomerili, najmljaši na 500 m, fantje in dekleta na 1000 m, mladinci na 2000 m, ženske na 5000 m in moški na 10000 m dolgi progi. V cilju je bil - glede na letošnje pogoje - zmagovalec resnično prav vsak!!! To je bilo jasno tudi gledalcem, ki so vse tekmovalce, od prvega do zadnjega, pozdravili s toplim in glasnim aplavzom. Pa tudi vroč čaj, ki ga vsako leto dobrovoljno skuhajo v Domu starejših občanov Kamnik (za to se jim iskreno zahvaljujem), je bil po napornem tekmovanju zares dobrodošel.

Vsaj razglasitev rezultatov je potekala na suhem - v domu ŠKD Mekinje. Posebno pozornost vsako leto požanjeta najmlajši in najstarejši udeleženec krosa, ki prejmeta tudi vsak svoj pokal. Najmlajši, ki si je upal spopasti z mekinjsko progo je bil štiriletni Blaž Jašovec, najstarejši udeleženec krosa pa je bila tokrat ženska (!!!) in to kar Blaževa babica Marija Jašovec z Zduše (l. 1941).

Organizatorju (ŠKD Mekinje) sicer ostaja grenak priokus zaradi - glede na pretekla leta - izjemno nizke udeležbe zaradi slabega vremena, a ostaja tolažba, da so se na mekinjsko progo tudi letos podala nekatera zveneča imena slovenske atletike. Nenazadnje je pomembna kvaliteta, ne kvantiteta in v tem oziru je 14 mekinjski kros USPEL!

Rezultati:

Absolutno najhitrejši moški: 1. Mitja Kosovelj, (TK Kobarid), 2. Igor Šalamun (KGT Papež), 3. Lado Urh (KGT Papež).

Absolutno najhitrejše ženske: 1. Mateja Kosovelj (KTK Kobarid), 2. Petra Šink (Medvode), 3. Metka Pungerčak (Domžale).

IRENA KALIŠNIK

Najboljše ekipe treninga trojk v odbojki

KARATEISTI VIRTUSA ŠE VEDNO USPEŠNI

V soboto, 18. maja, je v Postojni potekal Mednarodni karate turnir za pokal Postojnske jame. Tekmovanja se je udeležilo preko 38 ekip iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Slovenije s skupno 300 tekmovalci, ki so bili razvrščeni v več tekmovalnih kategorij.

*Karate klub Virtus Duplica sta zastopala le dva najboljša tekmovalca in sicer **Timi Semprimožnik** ter **Demir Ličina,** ki sta se pomerila v kategoriji starejših dečkov (letnik 1988, 89), -58 kg, borbe.*

*Najbolje se je izkazal **Demir,** ki je na koncu tekmovanja dosegel odlično **3. mesto,** Timi pa je kljub dobri borbi ostal brez dobre uvrstitve, saj si je v preveliki želji po zmagi nabral kar nekaj kazenskih točk zaradi premočnih udarcev in je tako izgubil borbo že v prvem kolu proti tekmovalcu iz BiH.*

Novi tekmovalni rezultati potrjujejo, da v Karate klubu Virtus Duplica pod vodstvom Vladimirja Staniča še vedno pridno vadijo in da nas bodo v bodoče še razveseljevali z dobrimi rezultati na domači in tuji karate sceni. Demirju za doseženi uspeh čestitamo. ***B. S.***

Demir Ličina v napadu (mawashi geri v telo)

EP na elektronskem pikadu

Med prvomajskimi prazniki se je v Španiji - Plataja de Aro odvijalo evropsko prvenstvo na elektronskem pikadu. Slovenske barve sta zastopala tudi igralec in igralka, ki igrata v kamniški super ligi: sicer že »prekaljen maček« in eden najboljšh igralcev v Sloveniji Maks Šimenc ml. in Tatjana Slatnar, oba pa sta člana letošnjega prvaka - ekipe Bar Bac. Velik uspeh sta dosegli slovenski ženski dvojici, ki sta zasedli odlično 3. mesto, Maks Šimenc pa je v dvojicah zasedel tudi odlično 7. mesto, posamezno pa je bil 9.

Vsi ti uspehi so bili doseženi v disciplini »cricket«, omenim pa naj tudi, da se je Maksu Šimencu za las izmuznilo potovanje na svetovno prvenstvo v Chicagu.

Ekipno se je Slovenija med 18 državami uvrstila na 12. mesto, vendar bi tudi tu z malo sreče oziroma zmago več pristala med 6. in 10. mestom, kar bi bil nedvomno velik uspeh. Glede na populacijo pikada v Sloveniji in pogoje mislim, da je Slovenija tako ekipno kot tudi med posamezniki, uspešno zastopala našo mlado in majhno državo.

BAC

Slovenija - v sredini z zastavo Maks Šimenc (Bar Bac I.), Spredaj v sredini - Tatjana Slatnar (Bar Bac II.)

ŠPORTNE NOVIČKE

Šola, šport in zdravje

12. maj 2002 Znova tradicionalni Dnevnikov kros, kjer stranjski osnovnošolci že po tradiciji kažejo hrbet konkurenci. Tudi letos v Šmartnem pri Litiji ni bilo nič drugače. Osnovnošolski tekači in tekačice OŠ Stranje so letos osvojili drugo mesto in le za ščepec zaostali za OŠ France Bevk iz Tolmina. Po lanskem četrtem mestu je zagnano delo vaditeljske skupine Ivana Urha v klubu gorskih tekačev Papež, in seveda požrtvovalnost obeh profesorjev šprotne vzgoje Slavke Verovšek in Borisa Jemca, dalo še dve stopnički višji uspeh. Končni rezultati: 1. OŠ France Bevk Tolmin 290 točk, 2. OŠ Stranje 284, 3. Železniki 277, 4. Šentjernej 246, 5. Trebnje 245, je vnesel mnogo veselja v stranjsko vrsto. »S Slavko sva bila znova zelo vesela uspeha najinih tekačev. Zares odlično so se odrezali. Še posebno zaradi tega, ker v tej konkurenci veljamo za eno manjših osnovnih šol. Manj učencev, manjša izbira. Zato morajo biti izbranci še toliko bolj hitri in poskočni,« je bil vesel nekaj dni po daleč najbolj množičnem šolskem tekmovanju v Sloveniji professor Boris Jemec, ki se s Slavko Verovšek že desetletje trudi z stranjskimi osnovnošolci. In kdo so junaki? Med petošolci Klemen Hribar (20. mesto) in Tomaž Semprimožnik (50.) med 121 mladimi tekači ter Maja Sušnik (19.) in Tjaša Smrečnik (53.). Med šestošolci Klemen (13.) in Rok Markuš (23.) ter znova ponos stranjskih tekačic Nika Žagar (6.) in Nika Urh (13.), ki so v ekipni konkurenci šol zasedli drugo mesto. Drugi so bili tudi sedmošolci Rok Hrast (13.) in Sandi Babnik (28.) ter Petra Prelesnik (11.), Lea Pučnik (18.) in Urška Kuhar (20.). Osmošolci Uroš Tomec (10.), Miha Jašovec (22.) in dvojčici Urška (6.) in Janja Rebernik (7.) so celo v ekipni konkurenci premagali vse vrstnike iz ostalih 54 sodelujočih osnovnih šol.

»Teku v šoli dajemo res velik poudarek. Tek je osnovna kondicijska priprava in temelj za razvoj srca in pljuč. Brez tega ni nadaljnje gradnje. Tega se ne da kupiti v trgovini,« se je že po lanskem uspehu razgovoril športni pedagog Boris Jemec. V veliko veselje vsem športnim zanesenjakom pa je, da ti mladi gradijo svojo športno pot tudi v aktivnostih poleg šolskih dejavnosti in vsakoletnega Dnevnikovega krosa, v klubu gorskih tekačev Papež. In zato bomo za mlade slišali več kot enkrat na leto.

Kolesarji Calcita so ponos mladega vala

Mladi kolesarji Calcita so ponos mladega vala kamniškega športa. V nam najbližjem prizorišču evropskega pokala - avstrijskem Gradcu so posegli po nekaj visokih uvrstitvah. Luka Kodra je med mlajšimi mladinci zasedel drugo mesto, kar je eden njegovih največjih uspehov na obetavni športni mednarodni poti. Med starejšimi je bil v svojem elementu zelo hiter Boštjan Hribovšek na 12. mestu, njegov kolega Domen Berlic pa deset mest nižje. Kako močna je slovenska reprezentanca dokazuje njihov vrstnik iz Luč Boštjan Pahovnik, ki je po dveh dirkah celo oblekel majico vodilnega.

Primož Grkman je v konkurenci, primerljivi svetovnemu pokalu, zasedel 26. mesto, kar pa je bilo premalo za tako željene točke UCI, ki bi mu pomagale do boljšega štartnega mesta. A morda bolj pomembno. Po dveh dirkah ima kolesar iz Godiča celo 6. mesto v skupnem seštevku za imeni kot so Belgijec Roel Paulissen in Nizozemec Bart Brentjens, ki je teden za tem slavil tudi na prvi dirki svetovnega pokala v španskem Madridu.

Za Kamničane bo vrhunec domačega dela sezone vsekakor kros za Pokal Kamnika 2002, ki je prvič doslej tudi v mednarodnem koledarju mednarodne kolesarske zveze UCI, uvrščen v kategorijo E 2. Višje so le celinska in svetovna prvenstva ter dirke ranga E 1, kamor spadajo evropski pokali. Za dirko, katere vodja tekmovanja je predsednik KD Calcit Ciril Grkman, že vlada prava prireditvena mrzlica. Saj bo glede na rang dirke - prvih deset v moški in ženski absolutni članski konkurenci prejme tudi točke UCI - to poleg dirke pokala Alpe-Adria pred dvema letoma vrhunec kolesarskih dirk v Kamniku.

(mm)

Šesta spominska vožnja veteranov »Kamnik 2002«

Prizadevno Avtomoto društvo Kamnik bo prihodnjo soboto, 1. junija, pripravilo že šesto tradicionalno spominsko vožnjo veteranov Kamnik 2002.

Na tej tradicionalni prireditvi bodo sodelovali avtomobili in motorna kolesa, starejša od četrt stoletja, se pravi, da bo najmlajše vozilo nosilo letnico izdelave najmanj 1977. Že prejšnje spominske vožnje so pokazale, da je veteranov tudi v naši občini kar nekaj. Seveda bodo vozniki letom svojega vozila primerno oblečeni in opremljeni.

Veterani se bodo s svojimi starimi jeklenimi konjički in motornimi kočijami zbrali ob 8.30 na Glavnem trgu v Kamniku, od koder bodo po opravljenih formalnostih ob 10. uri drug za drugim krenili na pot proti Stahovici, kjer bo pri Planinskem orlu cilj prve etape.

Ob 11.30 bodo veterani posamično startali na pot druge etape nazaj proti Kamniku in po obvoznici do gostišča Groš, kjer bo končni cilj spominske vožnje.

Skupna dolžina obeh etap bo 39 kilometrov, skupni čas vožnje pa 120 minut.

Organizatorji torej ne bodo ocenjevali hitrosti ali točnosti prihoda na cilj, pač pa bodo na koncu spominske vožnje s posebnim priznanjem nagradili najbolj originalen avto in motorno kolo, posebno nagrado pa bo prejel tudi najstarejši udeleženec - voznik. Vsi udeleženci bodo dobili spominsko priznanje za udeležbo na tej tradicionalni prireditvi.

Ker bo vožnja potekala brez zapore prometa, bodo morali udeleženci upoštevati vse prometne predpise. Odveč je seveda poudarjati, da bodo veterani lahko startali samo s tehnično brezhibnimi in zavarovanimi vozili in z veljavnimi vozniškimi dovoljenji. Prav pa je, da so na ta vozila pozorni tudi gledalci ob celotni trasi spominske vožnje in da upoštevajo predpise o prometni varnosti.

F. S.

ČETRT STOLETJA KAMNIŠKIH LJUBITELJEV PTIC

V nedeljo, 21. aprila, so se v gostišču Repnik na Vrhpoljah pri Kamniku zbrali člani Društva za varstvo in vzgojo ptic iz Kamnika na svoji jubilejni - 25., tokrat tudi volilni, skupščini društva.

Predlagani in enoglasno izvoljeni predsednik društva - Drago Kovačič je pozdravil zbrane in se zahvalil za izkazano zaupanje.

Med formalnimi proočili društvenih nosilcev nalog je vsekakor izstopalo poročilo predsednika društva, ki je glede na jubilejnih 25 let obstoja društva, dal največ poudarka na čas ob ustanovitvi, večletnemu delu, uspehih in neuspehih, dvigih in padcih, ki jih je preživljalo v vsem tem preteklem obdobju.

Kljub dejstvu, da je društvo nekoč štelo tudi 42 članov, je to število z leti nihalo, zanimivo pa je, da je bilo število članov na dan te skupščine prav enako kot ob ustanovitvi. Torej - 17 članov, vendar pa tokrat novi člani ob ponovni oživitvi društva spet prihajajo.

Društvo pa je danes osveženo z novimi, pa tudi mladimi člani, kar je še zlasti razveseljivo. Zagotovo bi bilo to število večje, če zadnja leta ne bi prišlo do postopnega hiranja in skorajšnjega razpada društva Veliko nekdanjih vzornih članov je v teh 25. letih preminilo, nekaj jih je nehalo gojiti ptice, drugi pa so se preselili v sosednja društva - največ zaradi skrajne pasivnosti društva v Kamniku.

Ko je 26. maja 2001 prišlo skorajda do razpada društva (s takratnim predsednikom je odšlo tudi nekaj vzornih članov), je Drago Kovačič, ki je tu še edini od ustanovitvene elite izpred 25. let, dal pobudo, da se preostali člani ponovno zberejo in poskusijo aktivno delovati naprej. Čeprav je bil sam ustanovitveni in nato še prvi predsednik društva polnih 8 let in 24. maja 1983 imenovan za častnega predsednika, si je toliko bolj štel za obvezo rešiti, kar je rešiti mogoče. V sporazumu s preostalimi člani je prevzel funkcijo v. d. predsednika, v septembru 2001 pa je bil na skupni izredni seji imenovan za predsednika. Sestavil je z društvenimi Pravili predvideno vodstvo, ki je do danes že doseglo nekatere pozitivne rezultate. Društvo je vidno napredovalo, tako glede informiranja in obveščanja članstva, tekoče preskrbe s potrebno hrano in pripomočki za ptice, nabavo gojitvenih obročkov iz Belgije in tekočo povezavo z Zvezo društev za varstvo in vzgojo ptic Slovenije, katere član je kamniško društvo že od samega začetka - preko nje pa seveda v svetovno zvezo, COM (Confederation Ornithologique Mondial). Poskrbljeno je tudi za dobavo potrebne strokovne literature, kakor tudi za izobraževanje članstva.

Da se je ime Kamniškega društva pojavljalo širom nekdanje Jugoslavije in je še danes dobro znano tudi drugod po Sloveniji in zunaj meja, gredo zasluge članom, ki so vzgajali izredno lepe ptice in z njimi tudi tekmovali ter osvajali najvišja odličja na vseh nivojih tekmovanj, od državnih (še v YU), regijskih, do današnjih državnih, pa tudi na mednarodnih tekmovanjih. V že malo oddaljeni preteklosti so najvišje kolajne prejemale ptice Toneta Turka (barvni kanarčki satinet in križanci), Draga Kovačiča (kanarčki melanin pastel), Mihe Uršiča (eksotične ptice), Franca Petelinkarja (srednje papige) in Franca Kublja (standard papige), v zadnjih letih pa so slavile ptice Valentina Homarja (barvni kanarčki satinet in normal izabela), Boška Simeunoviča (čopasti kanarčki-vrste gloster), Marka Govekarja (barvni kanarčki in križanci) in Alojza Spruka (križanci). Še zlasti izstopa Dejan Grohar, ki je drugi v Sloveniji uspel vzgojiti prečudovitega križanca kalinke (P. pyrrhulla) s kanarčkom in prav tako posegel po žlahtnem državnem odličju. Seveda pa ne smemo pozabiti vrhunskega uspeha Franca Petelinkarja, ki je na zadnjem državnem prvenstvu v Zagorju ob Savi v lanskem letu s kolekcijo agapornis fisher papig osvojil zlato kolajno. Ker je v tem kriznem društvenem trenutku nastopal kot edini predstavnik, mu gre še toliko večja pohvala.

Drago Kovačič kot mednarodni sodnik zadnja leta zaradi nezdružljivosti ocenjevanja in tekmovanja ni nastopal s svojimi pticami, čeprav so v njegovem domovanju barvni kanarčki še vedno prisotni in čislani sostanovalci.

Seveda pa je tudi on s svojim delovanjem ponesel dobro ime Kamnika po svetu, saj se je že pred ustanovitvijo kamniškega društva (še kot član v Domžalah) aktivno vključil v ustanovitev in delo v Zvezi društev za varstvo in vzgojo ptic Slovenije. Tako je bil leta 1977 izvoljen za sekretarja Zveze društev za varstvo in vzgojo ptic Slovenije in to delo opravljal polnih 11 let, nato pa je bil izvoljen za predsednika Zveze. Na to funkcijo je bil izvoljen dvakrat, opravljal jo je v najtežjih letih ob osamosvojitvi Slovenije, vztrajal 8 let, ostal še tri leta v predsedstvu Zveze in nato, po 23 letih intenzivnega dela, že rahlo utrujen, zapustil vodstvene kroge Zveze. Do osamosvojitve Slovenije je bil hkrati tudi član predsedstva jugoslovanske Zveze, kar je bilo povezano z večkratnimi napornimi potovanji širom po Jugoslaviji.

Sočasno ob vsem tem pa je še našel čas za obširen študij kanariologije, ornitologije, ornitofilije in genetike in po treh letih pripravništva leta 1979 v Novem Sadu položil prvi državni sodniški izpit za križance, nato pa v Ljubljani 1980 še izpit za barvne kanarčke. Po določenih letih samostojnega uspešnega ocenjevanja je leta 1987 v Splitu pred mednarodno komisijo uspešno opravil mednarodni izpit za barvne kanarčke, leta 1990 na svetovnem prvenstvu v Splitu pa še izpit za eksotične ptice. Takrat je bil edini v Jugoslaviji, danes pa je edini v Sloveniji z mednarodno sodniško licenco za eksote, sicer pa edini z dvema licencama in sedaj že nosilec zlatega mednarodnega sodniškega znaka za svoje 15-letno uspešno sodniško delo v krogu svetovne sodniške elite, ki je združena v strokovno organizacij opod okriljem COMa, imenovano OMJ (Ordre Mondial del Juges).

Kamniško društvo je, podobno kot druga društva, imelo svoje vzpone in padce. Po ustanovitvi 9. januarja 1977 so bile začetne akcije sila uspešne. S skupnimi močmi, izredno požrtvovalnostjo in medsebojnim prijateljskim sodelovanjem je društvo že prvo leto obstoja organiziralo društveno tekmovanje in lastno razstavo v OŠ Toma Brejca, ki je bila izredno dobro sprejeta in obiskana. Sledila so vsa tekoča opravila od vključitve v članstvo Zveze, do sodelovanja na zveznih srečanjih, predavanjih, razstavah in tekmovanjih. Po 8 letih obstoja društva je delo predsednika prevzel Miha Uršič, ki je še vedno vztrajal na tekočih obveznostih in društvo dokaj uspešno vodil do leta 1993. Po njegovem odhodu se je društvo komajda še držalo »nad vodo«.

Danes vlagamo nemalo truda, da bi društvene aktivnosti zopet oživili, to pa bo seveda potrebovalo svoj čas. S skupnimi močmi in prizadevanjem kompletnega društva, ki se bo številčno še okrepilo, pa bo na naslednji skupščini verjetno že mogoče poročati o novih dosežkih in ponovnem napredovanju kamniškega društva ljubiteljev in gojiteljev ptic.

Naloga te skupščine je bila uradno izvoliti in potrditi vodstvo društva za naslednji mandat 4 let - torej do 21. aprila 2006 in potrditi tudi vse druge pomembne akte, kot višino članarine, vpisnine, višino in način obračuanvanja nujnih nadomestil ipd.

Tako so izvoljeni v izvršni odbor:

Drago Kovačič - predsednik, Dejan Grohar - podpredsednik, Janez Zore - sekretar, Jože Pančur - blagajnik, Pavle Lunder - ekonom - gospodar, Boštjan Drolec - pomočnik gospodarja

Nadzorni odbor:

Aleksander Baša - predsednik, Janko Pančur - član, Rok Zore - član

Delegacija za zvezno skupščino: Drago Kovačič, Marko Govekar in Pavle Lunder (ob eventualnem izpadu posameznika = rezerva Janez Zore)

Glede na trenutno še dokaj skromna razpoložljiva finančna sredstva, je bil sprejet temu primeren delovno-finančni načrt za obdobje 2002/3. Potrebe sicer kažejo na precej večjo obsežnost nujnih opravil od predvidenih, žal pa jih bo mogoče vsaj delno realizirati le s povečano aktivnostjo in prizadevnostjo vseh društvenih članov v času predvidene društvene razstave ptic v Kamniku, ki naj bi bila predvidoma v poznem jesenskem času tega leta.

Da bi se po dolgih letih izvedba društvene razstave ptic v Kamniku spet omogočila, bo potrebna kompletna prenova društvenega inventarja od razstavnih kletk, panojev, stojal, do kovinske preletalnice (voljere) in ostalih nujnih rekvizitov, ki so v hrambi OŠ Toma Brejca v Kamniku. Člani društva so se dogovorili za enkratno delovno akcijo v poletnem času.

Glede na jubilejno leto in na predhodni sklep seje društva, 9. marca, so tokrat svečano podeljena unikatna priznanja 8 članom društva, ki so v društvu najmanj 5 let, in **Osnovni šoli Toma Brejca** ***v Kamniku za vso izkazano naklonjenost in pomoč društvu v preteklem obdobju 25 let (hranjenje inventarja in nudenje prostorov za društvena tekmovanja in razstave ptic).***

Sicer pa so priznanja dobili člani društva: Jože Pančur, Rok Zore, Franc Petelinkar, Dejan Grohar, Iztok Grebenc, Marko Govekar, Rozalija in Drago Kovačič.

Predsednik društva se je vsem zahvalil za sodelovanje v upanju, da bodo ta priznanja ne le trajni spominek na steni posameznika, ampak dobra vzpodbuda za bodoče delo.

KODRA

Člani društva za varstvo in vzgojo ptic - Kamnik ob 25. obletnici
Foto: Dejan Grohar

PLANINSKI KOTIČEK

Zgodovina reševanja v gorah nad Kamnikom

V maju je Planinska zveza Slovenije izdala, ne le za Kamničane ampak za celo Slovenijo, zelo zanimivo knjigo o planinstvu, aplinizmu, predvsem pa o nesrečah in reševanjih v hribih nad Kamnikom od samih začetkov pa do konca drugega tisočletja našega štetja. Napisali so jo Cene Griljc, Vlasto Kopač, Miro Štebe, Tone Škarja in pa France Malešič, ki jo je tudi uredil, pri tem pa je z nasveti in pripombami sodelovalo še mnogo drugih.

Knjiga formata 16x23 cm, trde vezave in z barvno naslovno in zadnjo stranjo (sliki Maksa Koželja) je posvečena 90. obletnici ustanovitve GRS Slovenije in 80. obletnici ustanovitve postaje GRS Kamnik (druge najstarejše v Sloveniji) in ima 472 strani. V besedilu je poleg ostalega tudi 450 opisov nesreč in reševanj, 376 opomb, ki pojasnujejo imena, izraze in dogodke; 162 enot virov literature, osebno kazalo, kar vse skupaj ilustrira še 315 fotografij.

Knjigo se lahko dobi v prednaročilu pri PZS do 15. junija po 4.950 SIT, nato pa po 5.500 SIT. Obrazec za prednaročilo je priložen majski številki Planinskega vestnika, je pa tudi na internetu »http://www.panid.org«. Knjigo je možno naročiti tudi po telefonu 01 434 3022 int. 104; 01 434 3023 int. 104, po faxu 432 2140 ali elektronski pošti »planinska.zalozba@pzs.si«.

Predstavitev knjige bo v torek, 11. julija, ob 18. uri v Maleševi galeriji v Kamniku.

Nova poletna planinska sezona

UO PD Kamnik je na svojem zadnjem sestanku sklenil, da bosta letos koči na Kamniškem in Kokrskem sedlu odprti od 15. junija od predvidoma 13. oktobra - odviso od vremena. Oskrbnik na Kamniškem sedlu bo Stane Zore, na Kokrskem pa Angelca Markič, ki bosta poskrbela tudi za ustrezno pomoč. Gospodar Kamniške koče je Matevž Košir, Cojzove koče pa Franc Golob.

Glede na letošnjo zimo, ki je bila snežno precej skromnejša od prejšnje, so tudi razmere v planinah na južnih straneh že precje poletne. Sneg je, seveda če s poslabšanem ne zapade kaj novega, v glavnem le še v grapah - nevaren je predvsem zjutraj, ko je še pomrznjen. Severne strani so še vedno bistveno bolj zasnežene, npr. severna stran Brane, prehod v Boštjanco, pa sestop z Mlinarskega sedla v Zgornje ravni in podobno. Tam je snega precej več, zato dodatna previdnost, pa tudi cepin, ne bosta prav nič odveč. Pa še nekaj, kar velja za severne in južne strani. Zima je razrahljala marsikateri stop in oprimek, pa še kakšno varovalo, dež pa tudi še ni spral vseh odkrušov, ki jih je povzročila zimska zmrzal. Zato je potrebno vsak sumljiv stop, oprimek, pa tudi varovalo, pred obremenitvijo preizkusiti, da nam ne bo ostal v roki.

Se je le premaknilo?

Kamniški AO je glede na svoje alpinistične uspehe, po katerih sodi ne samo v slovenski ampak celo v evropski in svetovni vrh, prav gotovo zaostal na področju športnega plezanja. Tako so ga zapustili že nekateri dobri športni plezalci, med katerimi velja vsekakor omeniti Uroša Perka, ker med drugim tudi ni bilo osnovnih pogojev za redno vadbo. Plezalna stena v osnovni šoli Frana Albrehta, ki jo je pod vodstvom Rada Nadvešnika postavil AO, ne ustreza več najnovejšim trendom treninga v športnem plezanju, prešla pa je tudi v drugo last in je posledično zaradi najemnine postala predraga.

AO je zato že več let iskal ustrezno lokacijo. Nekaj (pri prostorih GRS na Perovem, v OŠ Marije Vere) in je sicer vsaj približno ustrezalo, vendar iz različnih razlogov ni prišlo do realizacije. Z obnovitvijo kulturnega doma pa se je pokazala realna možnost uresničitve postavitve lastne plezalne stene. Podstrešje obnovljene stavbe je praktično povsem neizdelano in tudi neizkoriščeno in s tem skoraj idealno za postavitev stene. Seveda to ne bo stena v klasičnem pomenu besede oziroma taka, kot si jo predstavlja večina ljudi. To bo v bistvu samo posebna vrsta panelnih plošč, ki bodo pritrjene na špirovce in na katere bodo pritrjeni oprimki. Ker sama višina ne bo velika, bodo na tleh posebne »lovilne« blazine, ki bodo ublažile morebitne nadzorovane padce in tako preprečevale poškodbe. Seveda bo še vedno možno tudi »klasično varovanje«.

Načelen dogovor o izdelavi stene na tej lokaciji je bil že dosežen med predstavniki PD Kamnik in občine Kamnik, ki se bo tako vsaj malo oddolžila za promocijo Kamika, ki jo s svojimi uspehi delajo tudi kamniški alpinisti.

Preizkus znanja za alpinistične pripravnike

Za alpinistične pripravnike, ki se v marcu niso mogli udeležiti preizkusa znanja na Lepem kamnu, je bil v četrtek, 18. aprila, ponovljen preizkus v plezalnem vrtcu na Perovem. Prisotnih je bilo 12 članov AO Kamnik, med njimi tudi 7 pripravnikov oziroma pripravnic, ki so se za uspešno opravitev preizkusa morali kar pošteno potruditi. Preizkus je vodil Aleš Holc.

BOJČ

ENERGETSKI KOTIČEK

O toplotnih črpalkah

Poletje prihaja in s tem neomejene količine sončne energije. Sprejemnike sončne energije ali po domače sončne kolektorje občani večinoma poznajo, saj so opazno nameščeni na številnih strehah, manj pa poznajo toplotne črpalke, ki posredno tudi izkoriščajo sončno toploto. Zato to-krat nekaj besed o njih.

Toplotne črpalke so naprave, ki izkoriščajo toploto iz okolice ter jo pretvarjajo v uporabno toploto za ogrevanje prostorov in segrevanje sanitarne vode. Ogrevanje z njimi predstavlja energetsko učinkovit in okolju prijazen način ogrevanja. Toplota, ki jo iz okolice črpajo toplotne črpalke, je v različne snovi akumulirana sončna energija. Na ta način lahko koristimo toploto zunanjega zraka in prezračevanja, podtalne in površinske vode, toploto, akumulirano v zemlji in kameninah, pa tudi odpadno vodo, ki nastaja pri raznih tehnoloških procesih.

TČ zrak/voda

Za nas je najbolj zanimiva toplota zraka, katerega izdatnost je največja v poletnem času. Zunanji zrak je zanimiv za gospodarno izkoriščanje do temperature +5°C. To je tudi njegova slabost, saj bi nam bil pozimi še bolj koristen. Ker poleti ne potrebujemo ogrevanja prostorov, uporabljamo tovrstne toplotne črpalke pri nas predvsem za ogrevanje sanitarne vode. Primerna lokacija za postavitev je prostor, v katerem je temperatura zraka čim višja, potrebna pa bi bila nižja. Takšni prostori so klet, shramba, garaža, gostilniška kuhinja, hlev, delavnica, lahko pa jo postavimo tudi na prosto.

Toplota, ki jo pridobimo s toplotno črpalko je nizkotemperaturna, kar ustreza zahtevam za pripravo tople sanitarne vode. Optimalne temperature so od 45 do 60°C. Pri višjih nastopajo večje topotne izgube, povečano pa je tudi izločanje apnenca na prenosne površine, na katerih se izmenjuje toplota, kar ovira prenos toplote.

Velikost TČ oziroma prigrajenega hranilnika toplote je odvisna od potreb po topli vodi, ki je odvisna od števila oseb in njihovih higienskih in drugih navad. Računa se, da za 4-člansko družino zadošča hranilnk toplote prostornine 200 do 300 litrov. Sodobne toplotne črpalke za segrevanje sanitarne vode dosegajo grelno število okrog 3, kar pomeni, da za ogrevanje vode porabimo do trikrat manj električne energije, kot bi jo pri klasičnem električnem grelniku vode. Z drugimi besedami, pri 3 kWh porabljene toplote uporabnik plača 1 kWh električne energije, ki jo potrebujemo za pogon črpalke, 2 kWh pa dobi zastonj iz okolja.

Glede na izvedbo ločimo kompaktne toplotne črpalke in toplotne črpalke v t. i. ločeni (split) izvedbi. Kompaktne imajo toplotno črpalko in hranilnik tople vode sestavljena v enem kosu, ki ga postavimo v prostor, iz katerega bomo črpali toploto zraka. Pri ločeni izvedbi pa je največkrat uparjalnik nameščen v prostoru, iz katerega bomo črpali toploto zraka, kondenzator in hranilnik toplote pa sta nameščena v kotlovnici. Tu je hranilnik priključen na hišno vodovodno instalacijo. Vanj vstopa hladna sanitarna voda, na odjem pa je priključena topla.

In informativne cene: kompaktna izvedba z 200 lit. bojlerjem stane približno 245.000 SIT, samo toplotna črpalka za priljučitev na obstoječi bojler, pa okrog 170.000 SIT.

Če želite zvedeti več o toplotnih črpalkah ali drugih načinih učinkovite rabe energije vas vabim, da se oglasite v naši energetsko svetovalni pisarni.

Pod okriljem Ministrstva za okolje in prostor oz. njegove Agencije za učinkovito rabo energije (AURE) poteka preko energetskih svetovalnih pisarn (ESP) projekt bezplačnega energetskega svetovanja občanom (ENSVET). Vodi ga Gradbeni inštitut ZRMK, sodeluje pa 33 občin, med njimi Občina Kamnik. ESP Kamnik je na Tomšičevi 23 (objekt tržnica), kjer dobite občani brezplačne nasvete ter informacijsko gradivo. Obiščete nas lahko vsak torek od 17. do 20. ure, priporočam pa predhodno najavo po telefonu 8318-191.

ESP KAMNIK
IVO GAŠPERIČ,
energ. svetovalec

Iskrica za varčno rabo energije

Sončni kolektorji prihranijo 600 l kurilnega olja

Ogrevanje vode s sončnimi kolektorji je rentabilno. Sončni kolektorji dajo 70% toplotne energije, potrebne za ogrevanje vode za kuhinjo in kopalnico. Nepotrebno kurjenje kotla samo za sanitarno vodo odpade. Pol leta ne onesnažujete zraka z dimom.

Cena postavljenega solarnega sistema s 3 kolektorji:
- Od 450.000 SIT, če že imate velik bojler
- Od 700.000 SIT, če morate kupiti tudi bojler

V prvem primeru se investicija povrne v dobrih 5, v drugem pa v dobrih 8 letih. Poznate banko, ki vam vloženi denar podvoji tako hitro?

Brezplačne nasvete o varčnem ogrevanju, o plinu, o sončnih kolektorjih, toplotnih črpalkah in o sončnih celicah za pridobivanje elektrike dobite v podjetju Kon Tiki Solar. Največja izbira kolektorjev v Sloveniji.

Kon Tiki Solar d.o.o.
PODJETJE ZA VARČNO ENERGIJO
Ljubljanska 21 K, ob pekarni Duplica, tel.: 01/8310-380
www.kontiki-solar.si

CANTEMUS NA EVROPSKEM GLASBENEM FESTIVALU MLADIH V ŠVICI

V maju, natančneje od 11. maja do 20. maja, je v Švici potekal 7. Evropski glasbeni festival mladih. Organizatorji so bili Evropska zveza glasbenih šol, Združenje glasbenih šol v Švici in Društvo mladina in glasba. Festivala so se udeležile skupine vseh glasbenih zvrsti iz skoraj vseh evropskih držav; prisotnih je bilo približno 4500 udeležencev iz 28 evropskih držav in 2500 udeležencev iz Švice.

Cantemu in komorni zbor De Profundis v Neuchatelu.

V okviru festivala je bila v programu najpomembnejša prireditev v Neuchatelu: prva izvedba kompozicije »A Song of Earth« (pesem zemlje) skladatelja Maria Berette iz Züricha, ki jo je skomponiral posebej za ta festival, zapelo pa jo je približno 650 pevcev in orkestralnih glasbenikov. Kompozicija je pisana v sodobnem stilu in ima svojevrsten ritem. Vsebuje 7 samostojnih delov, ki se hkrati vežejo v celoto, vrhunec pa predstavlja zadnji stavek z naslovom »This world is built on love« (ta svet temelji na ljubezni), ki je najobsežnejši in harmonsko najbogatejši. Zbor je v tem stavku razdeljen na dva enakovredna zbora, ki skozi celotni stavek vodita nekakšen dvogovor, na koncu pa se oba združita skupaj v besedi »love« (ljubezen). Pri izvedbi te vokalno-instrumentalne kompozicije je sodelovalo okrog 100 pevcev in 180 orkestralnih glasbenikov iz Slovenije, 100 iz Hrvaške, poleg nas so sodelovali manjši orkestri in zbori iz Švice.

Priprave za festival so se pričele že jeseni lansko leto, ko smo prejeli povabilo za sodelovanje s strani organizatorja. Za nas je bil to pravi izziv, saj smo prvič izvajali vokalno-instrumentalno delo v tako velikem sestavu. Kompozicija je zelo zahtevna; skladatelj se ukvarja pretežno s skladanjem filmske glasbe, kar je zbor večkrat občutil - zborovski part je bil pisan ritmično in intonančno zelo zahtevno, vstopi zbora se niso neposredno navezovali na orkester, ...

V sklopu priprav smo imeli slovenski zbori v aprilu skupno vajo z orkestrom v Krškem, ki jo je vodil skladatelj Mario Beretta. Vaje so pokazale potrebo po dodatni vaji v Kamniku, tokrat brez orkestra, ki sta jo vodila Janez Klobčar in Branka Potočnik, orkestrski izvleček pa je igral Sebastjan Vrhovnik. Iz Slovenije smo poleg Simfoničnega orkestra glasbene šole Krško sodelovali štirje zbori, ki sodijo v sam vrh zborovske glasbe v Sloveniji: poleg MePZ Cantemusa iz Kamnika še Mešani pevski zbor Adoramus iz Logatca, Komorni zbor De Profundis iz Kranja ter Mešani pevski zbor Viva iz Brežic. Mirno lahko rečemo, da smo bili zbori iz Slovenije v primerjavi z drugimi bolje pripravljeni in smo s tem nedvomno pripomogli k boljši izvedbi.

Na turnejo smo se odpravili 11. maja, nastanili smo se v domu tamkajšnje kmetijske šole v Munsingenu v neposredni bližini švicarske prestolnice Bern. Sledile so skupne priprave ... Dopoldanske vaje so bile namenjene zboru. Vodil jih je Beat Fritschl, ki je z odločnostjo in neverjetnim pristopom najzaslužnejši, da sta se zbor in orkester v tako zahtevni kompoziciji uspela uskladiti. Beat Fritschl, ki ima diplome s področja zborovskega dirigiranja, glasbene pedagogike, petja in klavirja, pri delu z zborom daje največji poudarek vokalni tehniki. Popoldanske vaje so bile skupne z orkestrom, vodil jih je Andrey Boreyko iz St. Petersburga, ki je priznan dirigent v Evropi in Ameriki, a je na žalost že drugi dan zbolel. Zelo težko in odgovorno nalogo si je zadal kar skladatelj sam in prevzel dirigentsko paličico. Vsekakor je bilo to za človeka, ki se je ukvarjal s skladanjem in ne z dirigiranjem, izjemno težka naloga. Potrebni so bili veliki napori, neverjetna potrpežljivost in delovna vnema z obeh strani - naše kot njegove. Prva delna izvedba kompozicije je bila na stadionu Patinore v Neuchatelu v torek, 14. maja, kjer se je odvijala uradna otvoritev deželne razstave EXPO 0.2 v prisotnosti švicarske vlade in diplomatskega zbora. Otvoritev je prenašal tako švicarski televizijski kanal DRS kot tudi ostali programi širom po Evropi.

Celotno delo je bilo predstavljeno v četrtek, 16. maja. Zaradi množičnega obiska je bila kompozicija predstavljena kar dvakrat. Izvedbama so prisostvovali zvezna ministrica Ruth Dreyfuss, predstavniki kantonalnih ustanov ter predstavniki glasbenih šol celotne Evrope. Naslednji dan smo izkoristili za oglede; odpeljali smo se v Wengen, si ogledali še Luzern, eno najbolj turističnih mest v Švici. Spremljalo nas je prekrasno vreme, razgled na planine in številna jezera ter reke je bil prečudovit. Po programu je bil predviden še koncert v koncertni dvorani KKL v Luzernu, vendar so nam tik pred nastopom sporočili, da bodo zaradi prostorske stiske na odru nastopili samo domači zbori, zbor iz Hrvaške ter okrnjena zasedba orkestra. Tokrat smo delo doživeli še kot poslušalci. Naslednji dan je sledil še koncert na stadionu Patinoire de Neuchatel v okviru deželne razstave EXPO.02, ki je bil prav tako dobro obiskan.

Naša skupna vaja v kasarni v Bernu.

V tej sezoni smo že drugič gostovali v tujini, sedaj pa se z zborovodjo Sebastjanom Vrhovnikom intenzivno pripravljamo na samostojni letni koncert, ki bo 8. junija ob 20. uri v prenovljenem Domu kulture v Kamniku, na katerega vas vse skupaj vljudno vabimo.

PLEVEL CECILIJA

KOMUNALNO PODJETJE d.d.
KAMNIK
Cankarjeva 11
Telefon: 01-8391-731
Telefaks: 01-8391-303

KOMUNALNO PODJETJE KAMNIK, d.d.
Cankarjeva 11, 1240 KAMNIK

išče

NK DELAVCE

Prijave pošljite v roku 8 dni na gornji naslov.

KAKO DOBRO POZNAMO SVOJO OBČINO?

Na fotografiji v 9. številki Kamniškega občana je bil osrednji del GOJŠKE PLANINE, ki leži na vzhodnem delu velikoplaninske planote, prav ob meji med občinama Kamnik in Luče, ki je sočasno tudi deželna meja med deželama Kranjska in Štajerska. Za razliko od Velike in Male planine, ki sta poimenovani po velikosti, je Gojška poimenovana po vasi Gozd - v domači govorici Gojzd, čeprav stanovi na planini niso samo od pašnih upravičencev iz te vasi.

V Planinskem vestniku sicer nekaj piše o gorniški tradiciji na tem območju, vendar tisti, ki so to napisali, očitno niso kaj dosti hodili tod, ker tu ni bilo nikoli gornikov (lastnikov vinogradov), saj so te višave za gojenje vinske trte povsem neprimerne. Zato pa je, enako kot na Veliki in Mali planini, tu še vedno živa planinska in pwaninska - pastirska tradicija. Žal pa je popolnoma izginil originalni ovalni pastirski stan, ki ga je v večini primerov nadomestila »bosanka«, pa tudi nekaj, na tem območju neavtohtonih arhitekturnih oblik.

Na Gojški planini sicer ni nobenega gostišča, zato pa so v neposredni bližini kar tri - Črnuški, Domžalski in Jarški dom, kjer »boh svojo roko v'n moli in not'r vab' wačne in žejne l'di«.

Dostop je bil opisan pri Mali planini. Tu naj bo dodano le to, dao tisti, ki bo začel peš hoditi na Volovljeku in se boji psov, pri domačiji oziroma okrepčevalnici Rak, ne gre mimo domačije, ker imajo tam hudega psa (čeprav je privezan), ampak po cesti do začetka gozda in še kakšnih 100 m naprej, nato pa naj zavije po uhojeni stezi levo navzgor, da pride na markirano stezo. Lahko pa gre po cesti še kakšnih 200 m do mesta, kjer se desno navzdol odcepi cesta za Štajerski Rak. Tu naj zavije levo na relativno strm kolovoz, ki po približno 150 m pripelje na markirano stezo, ki tam pride na ta kolovoz. Naprej so markacije.

Izmed pravilnih odgovorov je žreb izbral: *Maričko Balantič, Godič 5, 1242 Stahovica,* ki lahko dvigne knjižno nagrado v knjigarni VELE na Ljubljanski cesti v Kamniku.

Še vedno ostajamo v višavah, vendar ne več tako visoko kot zadnjič - pod 1000 m. Sprašujemo po imenu naselja, katerega del na fotografiji je bil posnet letos pozimi in spominja na neko ptico.

Odgovor pošljite na dopisnici do 4. junija 2002 na naslov: Kamniški občan, Glavni trg 24, SI-1240 Kamnik. Izmed pravilnih odgovorov bo žreb izbral prejemnike knjižne nagrade, ki jo podarja trgovsko podjetje VELE.

Zaključek projekta »Druženje - čas za uresničevanje sanj« v okviru Infocentra za mlade v Matični knjižnici Kamnik

Vsem prijateljem in članom, ki ste se ob torkih popoldan zbirali v medioteki MKK, sporočamo, da se s koncem maja zaključuje naš projekt druženja v omenjenih prostorih.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste dobronamerno podpirali nastajanje in razvoj mladinskega kulturnega življenja v Kamniku in nam je hkrati žal, da skušajo nekateri z neresničnimi izjavami podcenjevati naše preteklo delo in dosežene rezultate.

(Podrobnejše informacije dobijo zainteresirani osebno ali na spletnih straneh).

Naše naslednje srečanje v juniju bo v torek, 11. 6. ob 18. uri pred Domom kulture v Kamniku.

Mladi in Albert Mrgole

Društvo Ajda

Samonikle užitne rastline

Društvo Ajda za biološko-dinamično (B-D.) gospodarjenje Domžalsko-Kamniškega območja s sedežem v Podrečju 10 ima med osnovnimi usmeritvami obdelavo zemlje po B-D metodi, pridelavo in uporabo zdravih pridelkov, ohranjanje trajne plodnosti tal in semen ter ekološko ravnovesje tal

Društvo je bilo ustanovljeno 12. 9. 2001 iz matičnega društva AJDA Vrzdenec. Trenutno je z našega območja 52 članov, od tega štirje kmetje z znamko Demeter, ki je ostrejša od znamke Biodar, ki jo imajo ekološki kmetje.

Pri biološko-dinamični metodi se ne uporablja nobenih kemičnih sredstev in umetnih gnojil, ampak le predelani komposti in škropiva preparatov B-D in čaji, ki jih sami pripravljamo iz naravnih sestavin. Naša predavanja potekajo trenutno v Knjižnici Domžale in na kmetijah naših članov Demeter. Informacije dajemo na predavanjih ali po tel. 721-48-00.

18. maja se ob 9. uri srečamo pri Ribiški koči ob bajerju v Radomljah, naša tema bo Terensko spoznavanje, nabiranje in priprava (na licu mesta v naravi) samoniklih užitnih rastlin pod vodstvom g. Cortese Darija.

Miha Kosec, u.d.i.

MATIČNI PODATKI ZA MESEC APRIL

POROKE V MESECU APRILU

- PERČIČ MARKO, Mlaka pri Kranju, Mlaška cesta 11, produktivni ing., star 30 let in
- RUTAR SAŠA, Kranj, Bleiweisova cesta 70, poslovodja, stara 30 let
- SUŠNIK BORUT, Žaga 11, voznik, star 25 let in
TONIN ANICA, Hruševka 7, delavka, stara 21 let
- RUDOLF BOJAN, Ljubljana, Prušnikova ulica 29, komercialist, star 30 let in
- BELEC SARA MATEJA, Ljubljana, Železnikarjeva ulica 2, stara 30 let
- ŠUŠTAR MATEJ, Kamnik, Jakopičeva ulica 19, delavec, star 25 let in
ŠALAMUN SANDRA, D. Kućan, Zelengaj 53, natakarica, stara 23 let.

SMRTI:

- ROSEC PETER, Kamnik, Novi trg 28 A, upok., star 66 let
- PRCIĆ BOJAN, Kamnik, Ulica Matije Blejca 20, star 20 let
- TOMEC ANGELA, roj. Narat, Vranja Peč 7, upok., stara 66 let
- JERMAN IVANA, roj. Lesjak, Volčji Potok 11B, upok., stara 67 let
- ZAMLJEN JANEZ, Zgornje Stranje 44, upok., star 89 let
- VRHOVNIK SLAVKA roj. Stražar, Kamnik, Fužine 2A, stara 54 let
- VINCEK LJUDMILA roj. Grecs, Kamnik, Ulica Matije Blejca 8, stara 59 let
- ARKO MILOŠ, Komenda, Jezerškova ulica 14, upok., stara 70 let

ZAHVALA

Ob zaprtju naše mesnice in obrtne delavnice z 31. 5. 2002 se iskreno zahvaljujem svojima sodelavcema, ženi Mileni Podgoršek in pomočniku Dušanu Čaniču za ves trud, ki je bil vložen v našo ponudbo, vsem našim strankam za obisk, kakor tudi vsem poslovnim partnerjem za dolgoletno in korektno sodelovanje. Posebna zahvala tudi gospe dr. vet. med. Maji Kokalj, gospodu dr. vet. med. Boštjanu Lokarju in gospodu dr. vet. med. Robertu Maroltu iz VURS, ki so mi pomagali, da sem se lažje dokončno odločil za zaprtje. Zahvala gre tudi uradu župana, oddelku za promet, ki je vestno in agilno kaznoval naše stranke, ki so parkirale pred mesnico.

Janez Podgoršek,
mesarski mojster,
Kamnik, Glavni trg 11

ŽELITE ZA SVOJ DENAR KUPOVATI NAJCENEJE?!

TEHNIČNA TRGOVINA gorenje CENTER PERNE TRGOVINE

Usnjarska 9, Kamnik
(nasproti nekdanje tovarne Utok)
tel.: 83-17-203

MALI GOSPODINJSKI APARATI BOSCH, SIEMENS
- 10% POPUST
AVTO ZVOČNIKI - 10% POPUST

UGODEN NAKUP
BELE TEHNIKE GORENJE

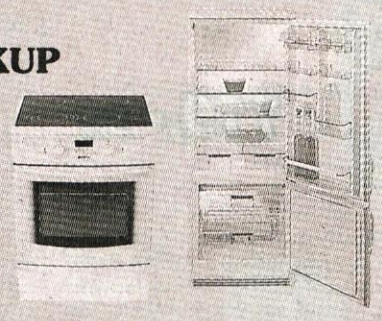

AKCIJA
BARVNIH TV
GORENJE, EVELUX

VODOVODNE ARMATURE -10%

- BOGATA IZBIRA ARTIKLOV PO AKCIJSKIH CENAH
- BREZPLAČNA DOSTAVA
- KREDITI GORENJE 1+6 ALI 1+12 MESECEV

Kamniški OBČAN
01/83 91 311
041/662 450

LANEN CVET
tekstilna trgovina
Moste 74, tel.: 01/8341-660

- OTROŠKI KOMPLETI 2.810 SIT
- ženski kostimi že za 10.990 SIT
- moške majice 2.300 SIT
- KOPALKE za vso družino
- kratke, capri hlače od 1.495 SIT

PESTRA PONUDBA JEANSA
novo: ženske jeans obleke
spodnje perilo
nogavice
pižame
- ženske tunike 1.990 SIT

za vikende, camp prikolice ...: vzglavniki 60x80 cm ⇨ 1.690 SIT
Odprto: 9h-19h, sobota 8h-13h.

AGROPROMET CERKLJE
Ul. 4. okt. 10, Cerklje, tel.: 04/252 64 40
Odprto od 7. do 17. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure

UGODNA PONUDBA:
- **ŽITA** (koruza, oves, ječmen, pšenica, sojine tropine, sončnične tropine, krmilne moke)
- **VSE VRSTE KRMIL** za purane, piščance, kokoši nesnice, prašiče, govedo
- **UMETNA GNOJILA**
- sprejemamo naročila za **kokoši pred nesnostjo** in **enodnevne piščance**
- **MOKA** tip 500, **SLADKOR** **UGODNE CENE**
- **SEMENA V VREČKAH**
  Pri nakupu nad 10 vrečk vam 1 podarimo.

Semenske trave, travnik II., lucerna, črna detelja

RAZPRODAJA RIŽA SLABŠE KVALITETE,
primernega za krmo, **po 30 SIT/kg.**
Cene za krmila so tovarniške.

STORITVE Z AVTODVIGALI 20 t in 50 t

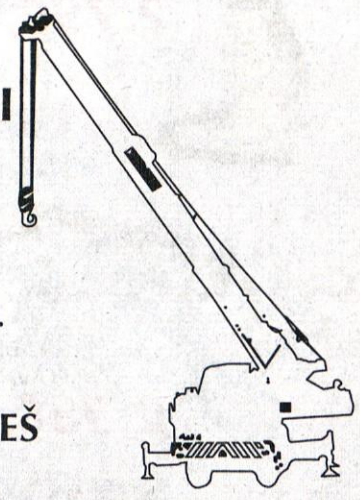

STORITVE Z VILIČARJI: 12,5 t.

MUŠIČ - MENGEŠ
01/7230-400.

NIZKOGRADNJE,
asfaltiranje in tlakovanje
dvorišč, dovoznih poti in parkirišč,
polaganje robnikov in pranih plošč,
izdelovanje betonskih in kamnitih opornih zidov - »**škarp**«

Tel.: 01/83 94 614
041/680-751, 041/800-946.

že od 1.918.783 SIT
cena je informativna in odvisna od valutnih razmerij

Novi Polo - prepričan o svoji odličnosti. Ni čudno, saj še nikoli ni bil tako velik in njegova karoserija še nikdar tako privlačna in trdna. Osnovna oprema omogoča še večjo varnost in udobje. Varčni in zmogljivi motorji pa so kos tudi zahtevnejšim izzivom.

Prišel, prevzel, zmagal. **Novi Polo.**

www.NoviPolo.com

AS DOMŽALE
Informacije
Ljubljanska c. 1
Domžale
Tel. 01 721 50 59
www.as-domzale-servis.si

RENAULT

AKCIJE v Avto Set - Setnikar

KLIMA BREZPLAČNO + POPUST

twingo	AIR skupni prihranek	313.000 SIT *
Clio	AIR skupni prihranek	423.000 SIT *
Mégane	AIR skupni prihranek	580.000 SIT *
Scénic	AIR skupni prihranek	593.000 SIT *

* prihranki veljajo ob nakupu omejene serije AIR.

LAGUNA	SPORTWAY prihranek do	658.000 SIT *

* prihranek velja ob nakupu omejene serije sportway.

DELOVNI ČAS:
SALON: od 8. do 18. ure, SERVIS: od 8. do 17. ure, SOBOTA: od 8. do 13. ure

RENAULT AVTO SET d.o.o.
Dragomelj 26, Domžale

Prodaja novih vozil: 01 / 58 27 111
Prodaja rabljenih vozil: 01 / 58 27 111
Servis: 01 / 58 27 333
Nadomestni deli: 01 / 58 27 222
Fax: 01 / 58 27 444
E-mail: tomaz.setnikar.avtoset@dealer.renault.si

SILVEST
PODJETJE ZA POSLOVNE STORITVE

- urejanje vseh vrst delovnih razmerij
- vknjižba etažne lastnine
- druge poslovne storitve

Steletova 8a, 1241 Kamnik
tel.: 01-83-10-960
faks: 01-83-10-965
e-mail: silvest@siol.net

Spoštovani!
Ko ob izgubi vašega najbližjega ne veste kam, so vam naše usluge na voljo Neprekinjeno Noč in Dan!

Nudimo vam kompletne pogrebne storitve

POGREBNIK
POGREBNE STORITVE
Dvorje, d.o.o.

DVORJE št. 13, 4207 Cerklje
Tel.: 04/252-14-24
GSM: 041/624-685

STEKLARSTVO IRMI HOMEC - DOMŽALE
01/721 57 17, 01/722 70 89
ISDN 01/722 89 97, 01/722 89 98

- ALU in PVC okna in vrata
- izdelava termopan stekla
- brušenje stekla in ogledal
- izdelava izbočenih stekel
- peskanje stekel
- fuzije - vitraži
- okvirjanje slik

Telo Tvoje zemlja krije,
v hladnem grobu mirno spiš,
srce Tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš.
Nam pa žalost srce trga,
solza lije iz oči,
dom je prazen in otožen,
ker Tebe več med nami ni.

ZAHVALA

Ob nepričakovani bolezni nas je v 74. letu življenja zapustil naš dobri mož, oče, stari oče, tast, brat in stric

LOJZE HRIBAR

s Studenc

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, sodelavcem iz podjetij Menina, Eti Saint Gobain, Stol ambienti in PP Kamnik. Posebna zahvala gasilcem, pevcem, trobentaču, župniku Danielu Kaštrunu za lepo opravljen pogrebni obred in govorniku, ki se je v imenu gasilcev poslovil od našega ata. Še enkrat hvala vsem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče, za svete maše ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: vsi njegovi

Maj 2002

ZAHVALA

V 98. letu je za vedno zaspala naša dobra sestra in teta

PAVLINA KONCILJA

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnjo pot, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče in za svete maše. Za lepo opravljeno sveto daritev in pogrebni obred se zahvaljujemo g. župniku Pavlu Piberniku in somašnikoma jezuitoma iz Dravelj. Hvaležni smo tudi pevcem Mekinjskega okteta za lepo petje in trobentaču za odigrano Tišino.

Žalujoči: njeni najbližji

Jeranovo, maj 2002

Telesa naša - vrč dragoceni,
v njih shranjena vsa dediščina davnin.
Pekó nas v prsih soki njih ognjeni,
kipeča sla radosti, bolečin.

ZAHVALA

Tiho je živel, tiho je po težki bolezni odšel od nas dragi ata, stari ata, brat, stric in tast

EDVARD KUNEJ starejši

iz Volčjega Potoka

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali sveče, cvetje in očeta pospremili na zadnjo pot. Hvala g. župniku, pevcem Lire in g. Grebencu za zaigrano Tišino.

Žalujoči: vsi njegovi

Volčji Potok, Kamnik, Kozje, maj 2002

Poletne radosti

v DOM OPREMI KAMNIK, Ljubljanska c. 1c, tel. 01/8313 428
in v prodajnem šotoru ob Blagovnici Vele Domžale

ČOLN S TLAČILKO IN VESLI
200 cm
5.890,- SIT

PLAVALNI OBROČ
premer 61 cm
399,- SIT

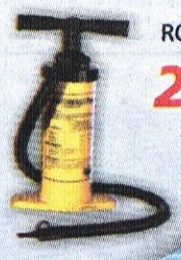

ROČNA TLAČILKA
2.790,- SIT

PLAVALNI OBROČ
S HLAČAMI
595,- SIT

ROKAVČKI
30 x 15 cm
499,- SIT

DESKA ZA
PLAVANJE PVC
2.990,- SIT

NAPIHLJIVA
BLAZINA
130 x 70 cm
795,- SIT

DRUŽINSKI
BAZEN
305 x 183 x
56 cm
12.990,- SIT

KANU
335 cm
13.990,- SIT

50 let prijetnih nakupov

Sončne cene

V trgovinah Vele vas bodo sončni žarki odslej vsak vikend vodili do izbranih izdelkov, ki bodo 3 dni na voljo po nižjih sončnih - cenah. Ne spreglejte veselih sončkov na policah in pripeljali vas bodo do sončnega nakupa!

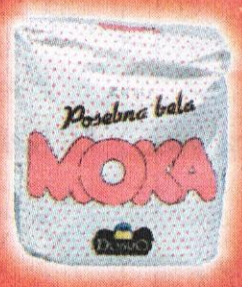

POSEBNA
BELA MOKA
1 kg
119,- SIT

SOK
MULTISCENA
SUPRIMA
1,5 l
119,- SIT

TEKOČI
PRALNI
PRAŠEK
PERSIL GEL
1,5 l,
3 različni
vonji
1.099,- SIT

VELE
prijeten nakup

Vele d.d., Ljubljanska 64, Domžale

Izdelki so na voljo v vseh živilskih prodajalnah in diskontih Vele od 31.5. do 2.6.2002.

PEUGEOT SERVIS

4 servisni paketi

Menjava olja od	5.500 SIT
Pnevmatike od	8.760 SIT
Izpušni lonec od	19.440 SIT
Zavorne ploščice od	13.200 SIT

Počutite se kot doma.

Peugeot servis posluje po standardih, ki časovno normirajo vsak najmanjši servisni poseg na avtomobilu. Zato je cena naših servisnih paketov vnaprej znana in fiksna. Ker veste pri čem ste, se pri nas resnično lahko počutite kakor doma. Paketi vključujejo material, delo in pregled 26-ih kontrolnih točk na vozilu.

PEUGEOT SERVIS. PRI NAS VESTE, PRI ČEM STE!

PEUGEOT

RODEX d.o.o.
Rova, Rovska cesta 2, 1235 Radomlje, tel.: 01 722 70 10

Liiz Karantania

KUHINJE SVETOVNEGA PROIZVAJALCA NEW FORM

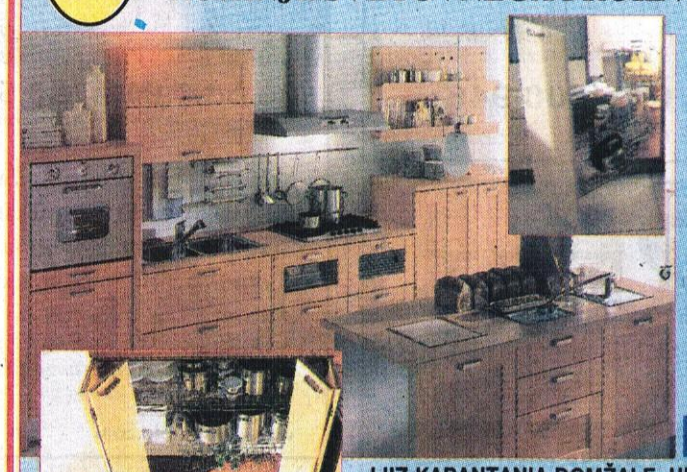

- 74 novih modelov v Sloveniji
- nakup brez posrednikov (tovarniške cene proizvajalca)
- MONTAŽA IN PREVOZ BREZPLAČNO
- izdelava po merah

BELA TEHNIKA
ARISTON
CANDY Miele

LIIZ KARANTANIA DOMŽALE, Ul. Antona Skoka 2, tel. 729-27-20, in LJUBLJANA, Topniška 5, tel. 430-77-30
www.liiz-karantania.si

Posojilo

za vse namene in vse letne čase*

O podrobnostih se pozanimajte tam, kjer so za to strokovnjaki:

Poslovalnica Glavni trg, Glavni trg 10, 1241 Kamnik, telefon: 831 85 24
Poslovalnica Duplica, Ljubljanska 45, 1241 Kamnik, telefon: 831 83 71

Ker smo banka z rešitvami.

ljubljanska banka
Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Podružnica Kamnik

* s 1. 5. smo znižali obrestne mere

SAM®

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, Domžale
telefon: 01/722 05 60 ; 01/722 00 20
fax: 01/721 32 88; e-mail: dom@sam.si

Trgovina z gradbenim materialom
Zg. Stranje 1a, Stahovica
telefon: 01/83 27 030 ; 01/83 27 035
fax: 01/83 37 045; e-mail: st@sam.si

Od 4. do 8. junija dnevi odprtih vrat v SAM-u

novolit

JUB

belinka

DODATNI POPUSTI

STROKOVNO SVETOVANJE V PETEK 7. JUNIJA

Vljudno VABLJENI